ÅBIÅSÅ

EEN JAVAANSCH TOONEELSTUK,

(WAJANG)

MET EEN HOLLANDSCHE VERTALING EN TOELICHTENDE NOTA

DOOR

H. C. HUMME,
Gepensioneerd O. I. Hoofd-ambtenaar.

UITGEGEVEN DOOR HET KONINKL. INSTITUUT VOOR DE TAAL-, LAND- EN VOLKENKUNDE VAN NEDERL. INDIE.

'S GRAVENHAGE,
MARTINUS NIJHOFF.
1878.

ABIÅSÅ

EEN JAVAANSCH TOONEELSTUK,

(WAJANG)

MET EEN HOLLANDSCHE VERTALING EN TOELICHTENDE NOTA.

DOOR

H. C. HUMME,
Gepensioneerd O. I. Hoofd-ambtenaar.

UITGEGEVEN DOOR HET KONINKL. INSTITUUT VOOR DE TAAL-, LAND- EN VOLKENKUNDE VAN NEDERL. INDIE.

'S GRAVENHAGE,
MARTINUS NIJHOFF.
1878.

VOORREDE.

Ik heb altijd een voorliefde gehad voor de Javanen en hun belangwekkende taal.

Als Ambtenaar op Java heb ik wel is waar mij niet overgegeven aan de studie der Javaansche letterkunde — want mijn uitgebreide werkzaamheden zouden daaronder hebben moeten lijden, — maar ik had de gewoonte met mindere inlanders altijd, en met de hoog geplaatste zeer dikwerf in hun landtaal te converseeren.

Thans, mij van het ambtelijke leven terug getrokken hebbende, gevoel ik behoefte, om langs een anderen weg nuttig werkzaam te zijn, en zoo is mijn lust voor de verdere beoefening van de Javaansche taal op nieuw aangewakkerd.

Onze hooggeschatte Prof. Kern, bij wien ik te rade ging, beval mij de bewerking aan van de Wajang Abiåså, waarvan een net en duidelijk geschreven handschrift in de Leidsche bibliotheek gevonden werd, dat mij daartoe ten gebruike werd afgestaan.

Ik ken aan mijn eersteling op dit gebied geen groote verdiensten toe. Ik hoop alleen dat zij niet geheel zonder waarde moge zijn voor de beoefenaars der Javaansche litteratuur.

Aan de beduimelde hoeken der bladzijden kan men wel zien, dat het manuscript dikwerf in handen is geweest; doch overigens blijkt uit alles, dat het van récente dagteekening is.

De spelling van sommige woorden bewijst, dat de schrijver afkomstig is van die streek van Java, waar de *å* klank gelijk-

luidend met onze *a* wordt uitgesproken (Tĕgal, Banjoemas). Zoo schrijft hij: [illegible] in plaats van: [illegible]

Deze en soortgelijke spelfouten heb ik in den tekst evenmin verbeterd, als de fouten in grammaticale vormen die ik opzettelijk liet staan, ter wille van de eigenaardigheid.

Alleen heb ik hier en daar pådå-lingså's verplaatst, wanneer de misplaatsing er van aan geen twijfel onderhevig was. Van de enkele door mij gemaakte verbeteringen geef ik rekenschap, opdat de lezer zelf kunne oordeelen; —, uitgezonderd ten opzichte der punctuatie.

Van kritiek op grammaticaal gebied heb ik mij onthouden, daar ik veronderstel, dat hij die in de Javaansche taal genoegzaam gevorderd is, om met vrucht een Wajang in de hand te kunnen nemen, zoodanige aanwijzingen niet meer noodig heeft.

Bij de vertaling heb ik mij beijverd, om de juiste bedoeling in goed verstaanbaar Hollandsch over te brengen, 't geen niet altijd even gemakkelijk was.

[illegible]

[illegible]

꧋ꦥꦸꦤꦶꦏꦩꦤꦮꦺꦤ꧀ꦲꦗꦒꦭꦤ꧀ꦲꦤ꧀ꦏꦸꦩꦸ꧉ ꧉ꦲꦤꦏꦿꦶ
ꦮꦶꦤ꧀ꦲꦶꦗꦫꦶꦲꦶꦁꦥꦸꦏꦶ꧈ ꦲꦶꦁꦏꦁꦥꦂꦭꦲꦤꦏꦤꦭꦼꦩ
ꦱꦸꦩ꧈ ꧈ꦥꦂꦭꦏꦼꦲꦶꦁꦱꦏ꧀ꦏꦶ꧈ ꦲꦤꦏꦤꦱꦭꦼꦲꦺ꧈ꦏ
ꦱꦸꦩꦱꦥꦾꦥꦾ꧈ ꦲꦤꦭꦼꦥꦾꦭꦶ꧈ ꧈ꦱꦶꦤ꧀ꦲꦸꦏꦺꦒ꧀ꦝꦤ꧀ꦲꦤ
ꦏꦶꦁꦲꦶꦁꦏꦿꦶꦱꦏ꧀ꦏꦤ꧀ꦏꦺꦤ꧀ꦲꦏ꧀ꦏꦭ꧀ꦭꦶꦮꦶꦏꦤꦥꦸ꧈ ꦏꦁꦏꦤꦭꦾ
ꦲꦾꦥꦤ꧀ꦠꦏꦱꦸꦩ꧈ ꦲꦏꦱꦁꦏꦤꦭꦶꦱꦶꦭꦶꦥꦿꦼꦱꦼꦁꦥꦿꦲꦸ
ꦱꦼꦏ꧀ꦭ꧀ꦭꦥꦿꦼꦱꦸꦭꦮꦶꦩꦶꦱꦶꦲꦸ꧉ ꦥꦿꦼꦲꦸꦱꦥꦤ꧀ꦏꦼꦤ꧀ꦲꦸ
ꦥꦏꦺꦴꦤꦥꦾꦏꦺꦴ꧈ ꧈ꦥꦏꦺꦴꦧꦮꦩꦼꦭꦥ꧈ ꦥꦾꦏꦺꦴꦥꦾꦥꦾ꧈
ꦥꦭꦼꦱꦼꦭꦲꦶꦁꦲꦸꦭꦶ꧈ꦱꦿꦥꦾꦏꦺꦴꦂꦥꦭꦶꦲꦸꦏꦺꦴꦂ꧈ꦧꦾꦮꦶꦱꦸꦏꦺꦴ
ꦭꦥꦏꦤ꧀ꦩꦲꦾ꧉ ꦥꦱꦶꦂꦥꦾꦏꦶꦂ꧇ꦧꦶꦭꦭꦶꦥꦾꦏꦶꦱꦸꦏꦶ
ꦥꦱꦶꦂꦥꦾꦏꦶꦂ꧇ꦥꦱꦶꦂꦱꦧꦾꦥꦾ꧈ ꦥꦾꦏꦶꦂꦠꦾꦏꦺꦴ꧉ ꦩꦼꦲꦺꦩ
ꦏꦺꦏꦤ꧀ꦲꦏ꧀ꦏꦺꦏꦤ꧀ꦭꦾꦲꦸꦭꦾꦥꦲꦸ꧈ ꦱꦧꦺꦩꦲꦸꦏꦶꦂ
ꦏꦺꦏꦭꦥꦱꦸꦱꦥꦠꦸ꧉

꧋ꦱꦶꦏꦿꦶꦠꦶꦠꦾ꧉ ꧉ꦲꦤꦏꦿꦶꦮꦶ꧈ꦥꦏꦶꦮꦾꦱꦸꦩꦼꦱꦶꦏ꧀ꦏꦸ꧈
ꦱꦶꦏꦿꦶꦏ꧀ꦏꦸꦲꦤꦺꦒ꧀ꦒꦺꦭꦾꦏꦶꦂꦏꦧ꧈ ꦲꦤꦺꦒ꧀ꦒꦺꦭꦾꦏ꧀ꦭꦼꦠꦠ꧀ꦠꦥ
ꦏꦼꦏ꧀ꦏꦸꦏ꧀ꦏꦸꦥꦭꦥ꧉

꧋ꦱꦶꦏ꧀ꦏꦸꦏ꧀ꦏꦸꦥꦭꦥ꧉ ꦧꦾꦠꦾ꧈ꦏꦤ꧀ꦥꦾꦥꦾꦏ꧀ꦠꦾꦥꦏꦤꦥꦏ꧀ꦏꦸ꧇ꦥꦩꦼ
ꦮꦸꦠꦾ꧉ ꦲꦶꦭꦮꦶꦩꦶꦱꦶꦏ꧀ꦏꦸꦲꦶꦩꦾꦏꦤ꧀ꦮꦶꦩꦼꦏꦼꦏꦤ꧀
ꦏꦸꦏꦤ꧀ꦤꦶꦮꦲꦤꦱꦾꦼꦩꦼꦱꦸ꧈ ꦲꦤꦩꦶꦭꦱꦩꦼꦏꦤꦭꦾꦏꦿꦶ
ꦮꦭꦶꦥꦮꦏꦿꦶꦩꦼꦥꦲꦤ꧉

꧋ꦥꦸꦤꦶꦏꦲꦸꦥꦢꦺꦤ꧀ꦲꦶꦁꦏꦁꦱꦶꦤꦸꦮꦸꦤ꧀꧉ ꧉ꦲꦤꦏ꧀ꦏꦶ
ꦠꦶꦁꦏꦼꦠꦿꦫꦶꦏꦶꦥꦺꦴꦏꦺꦴ꧈ ꦏꦶꦏꦼꦥꦾꦤ꧀ꦢꦤ꧀ꦲꦤꦺꦴꦤ꧀ꦏꦶꦤ꧀
ꦱꦸꦤꦸ꧈ ꧈ꦥꦾꦤ꧀ꦲꦤꦶꦗꦺꦴꦲꦶꦁ꧈ ꦢꦤ꧀ꦲꦤ꧀ꦱꦶꦤꦺ꧈ ꦏ
ꦱꦸꦱꦸꦥꦺꦴꦥꦾꦸ꧈ ꦲꦏꦶꦥꦾꦶꦠꦶꦁ꧈ ꧈ꦱꦶꦁꦲꦁꦒꦼꦤ꧀ꦢꦸꦫꦶꦁꦲꦤ꧀

[illegible]

꧋ [illegible]

꧋ [illegible]

꧋ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ꦲꦤꦕꦶꦁꦏꦭꦶꦱ꧀ꦲꦏꦤꦶꦥꦏꦺꦏꦼꦭꦺꦴꦏꦺꦥꦤ꧀ꦏꦶꦲꦤꦥꦏꦺꦴꦥꦏꦸꦥ꧀ꦕꦿ
ꦕꦿꦏꦺꦴꦥꦤꦼꦏꦤ꧉

꧋ꦠꦶꦥꦸꦱꦶꦥꦿꦧꦸꦩꦸ꧉

꧋ꦏꦼꦴꦒꦸꦥꦠꦶꦏ꧉ ꦧꦺꦴꦱꦶꦥꦏꦼꦴꦭꦶꦤꦥꦺꦴꦠꦼꦤꦫꦺꦱ꧈ ꦠꦶꦁꦠꦶꦁꦏꦭꦥ
ꦥꦏꦲꦤꦸꦥꦕꦿꦥꦸꦥꦱ꧀ꦏꦼꦴ꧈ ꦥꦶꦥꦺꦴꦲꦶꦥꦺꦴꦠꦼꦏ꧀ꦧꦺꦴꦱꦸꦱꦶ
ꦏꦕꦶꦁꦏꦭꦱ꧀ꦲꦤ꧉

꧋ꦥꦱꦏꦼꦴ꧉ ꦲꦤꦸꦭꦥꦸꦥꦸꦩꦸ꧈ ꦏꦕꦶꦁꦏꦥꦸꦧꦸꦥꦸꦁꦲꦤꦺꦴꦠꦺꦴꦭꦧꦶ
ꦭꦥꦸꦠꦺꦴꦏꦥꦸꦧꦿꦱꦤꦕꦶꦁꦏꦭꦱ꧀ꦲꦤꦧꦸꦥꦏꦸꦲꦶꦏꦤꦶꦁ
ꦏꦼꦴꦥꦏꦤꦏꦭ꧈ ꦱꦶꦧꦸꦏꦥꦧꦿꦲꦤꦏꦧꦺꦴꦠꦶꦁꦲꦶꦠꦼꦁꦠꦺꦴꦱꦶꦧꦸꦲꦤꦭ
ꦠꦶꦠꦺꦴꦏꦶꦥꦸꦏꦼꦥꦸꦲꦤꦱꦸꦠꦺꦴꦏꦼꦴ꧉

꧋ꦏꦼꦴꦥꦸꦒꦸꦩꦸ꧉ ꦭꦶꦏꦶꦁꦥꦲꦤꦥꦸꦥꦤꦶꦥꦠꦤꦏꦱꦏꦏꦸꦥꦶꦥꦶ
ꦒꦥꦏꦱꦸ꧈ ꦲꦥꦒꦥꦸꦠꦶꦒꦠ꧈ ꦲꦤꦱꦥꦸꦭꦥꦸꦥꦏꦼꦴꦥꦠꦸ
ꦥꦸꦠꦺꦴꦏꦼꦴꦭꦥ꧈ ꦏꦼꦴꦥꦧꦿꦥꦏꦼꦴꦏꦸꦲꦤꦏꦤꦭꦒꦤꦏꦸ꧈ ꦏꦼꦴꦠꦼꦴ
ꦥꦏꦲꦤꦥꦭꦏꦥꦭ꧉

꧋ꦠꦶꦥꦸꦏꦤꦏꦲꦤꦏꦤꦥꦸꦩꦸ꧉ ꦱꦶꦥꦸꦥꦸꦥꦏꦼꦥꦭꦏꦤꦤꦤ
ꦩꦸ꧉

꧋ꦲꦥꦸꦠꦶꦒꦠ꧉ ꦠꦶꦁꦏꦱꦏꦼꦴꦲꦤꦠꦶꦒ꧈ ꦥꦏꦭꦠꦺꦴꦏꦼꦴ꧈ ꦥ
ꦥꦏꦲꦤꦏꦼꦴꦱꦤꦭꦧꦶꦏꦸꦥꦏꦼꦴꦧꦺꦴꦱꦤꦶꦧꦿꦏꦤꦩꦸ꧈ ꦥꦏꦥꦸ
ꦏꦠꦶꦁꦭꦩꦸꦧꦿ꧉

꧋ꦥꦏꦭꦠꦺꦴꦏꦼꦴ꧉ ꦩꦸꦭꦥꦸꦥꦸꦩꦸ꧈ ꦲꦤꦏꦼꦴꦏꦼꦴꦱꦸꦲꦤꦏꦼꦧꦸꦏꦼꦴ
ꦕꦶꦭꦏꦶꦧꦿꦏꦤꦠꦶꦏꦭꦥꦸ꧈ ꦠꦶꦏꦼꦴꦒꦸꦧꦶꦭꦶꦥꦸꦠꦶꦒꦠꦶꦥꦸꦏꦶ
ꦏꦶꦥꦸꦲꦒꦲꦤꦏꦼꦧꦸ꧈ ꦱꦼꦏꦼꦴꦱꦭꦧꦸꦏꦶꦧꦶꦥꦸꦲꦠꦲꦤꦕꦶꦁꦏꦸꦏ
ꦒꦸꦧꦸ ꦏꦼꦴꦕꦶꦒꦏꦼꦴꦲꦏꦼꦴꦭꦏꦶꦏꦶꦠꦸꦒꦸꦧꦸ꧉

꧋ꦲꦥꦸꦠꦶꦒꦠ꧉ ꦠꦶꦁꦏꦧꦲꦶꦒꦠꦶꦏꦭꦲꦤꦠꦶꦏꦼꦧꦏꦱꦭꦥꦧꦸ

ꦱꦂꦏꦠꦺꦴꦫꦱ꧀ꦤꦺꦴꦮꦼꦴꦤ꧀꧉

꧋ꦏꦲꦥꦺꦕꦏ꧀ꦮꦺꦴꦫ꧀꧉ ꦱꦼꦮꦺꦴꦥꦶꦭꦱꦶꦥꦿꦶꦤ꧀ꦧꦶꦤꦺꦴꦫꦶꦥꦺꦴꦗꦶꦮꦸꦠ꧀ꦤꦒꦿꦤ꧀ꦏꦸꦩ꧀ꦥꦸꦭ꧀ꦱ꧀ꦒꦿꦥꦶ
ꦏꦶꦤꦼꦥꦺꦴꦤ꧀ꦩꦺꦴꦱꦸꦲꦸꦥꦿꦶꦧꦼꦫꦸꦥꦶꦤꦺꦴꦁꦱꦸꦩꦼꦂꦏꦒꦿꦶꦤꦺꦴꦫꦶꦥꦺꦴꦮꦶꦩꦸꦭ꧀ꦕꦸꦩꦼꦴꦁ
ꦏꦸꦥꦿꦮꦸꦩ꧀ꦥꦸꦭ꧀ꦗꦶꦥꦺꦴꦫꦱ꧀ꦕꦿꦶꦏꦤ꧀꧈ ꦝꦸꦥꦿꦶꦤꦸꦒꦸꦢꦸꦤ꧀ꦏꦸꦤꦼꦁ꧉

꧋ꦝꦺꦧ꧀ꦩꦿꦶꦩ꧀ꦥꦼꦤ꧀꧉ ꦥꦺꦴꦠꦶꦏꦸꦧꦸꦤ꧀ꦏꦸꦥꦶꦥꦿꦶꦥꦺꦴꦤ꧀꧈ ꦱꦶꦪꦸꦮꦼꦏꦿꦶꦧꦸꦥꦿꦶꦪꦸꦤꦼꦁꦱꦶꦤ꧀
ꦏꦸꦩ꧀ꦥꦸꦭ꧀ꦏꦸꦥꦿꦶꦩꦸꦕꦺꦴꦠꦶꦏꦸꦤꦸꦥꦿꦶꦱꦸꦧꦸꦥꦿꦸꦏꦸꦩ꧀ꦥꦸꦭꦸꦠꦸꦩꦶꦤꦸꦕꦸ꧉

꧋ꦏꦸꦧꦸꦠꦶꦤꦸꦕꦸ꧉ ꦏꦸꦱ꧀ꦠꦺꦴꦤ꧀ꦩꦸꦥꦸꦠꦺꦴꦤ꧀ꦤꦸꦩꦼꦠꦶꦏꦸꦩꦼꦤ꧀ꦥꦸꦭꦺꦴꦤ꧀ꦏꦸꦥꦶꦤꦿꦶꦥꦶꦁ
ꦠꦸꦮꦸꦕꦺꦴꦩꦺꦴꦁꦏꦸꦤꦶꦏꦶꦤꦸꦩꦶꦤꦸꦥꦸꦤ꧀꧈ ꦱꦸꦥꦸꦠꦸꦮꦸꦤꦶꦏꦿꦶꦏꦸꦤꦸ꧉ ꦏ
ꦏꦸꦥꦸꦠꦶꦤꦸꦏꦸꦥꦿꦼꦤ꧀ꦩꦸꦕꦸꦏꦸꦠꦶꦏꦸꦠꦺꦴꦤ꧀ꦤꦸꦏꦸꦮꦸꦤꦶ꧉ ꦏꦸꦏꦶꦤꦸ
ꦏꦸꦲꦏꦸꦥꦸꦭꦸꦭꦸꦠꦶꦱꦼꦁꦭꦸꦱꦸꦏꦿꦶꦭ꧈ꦭꦸꦠꦸꦏꦸꦥꦸꦩꦸꦏꦸꦱꦸꦥꦸꦗ
ꦱꦶꦪꦸꦠꦶꦤꦸꦏꦸꦠꦸ꧈ ꦱꦶꦏꦿꦶꦏꦸꦩꦸꦗꦸꦏꦸꦏꦸꦮꦺꦴꦤ꧀ꦱꦶꦪꦸꦭꦸꦱꦸ꧈ ꦭꦸꦩꦸ
ꦏꦸꦲꦏꦸꦠꦶꦥꦸꦩꦸꦱꦸꦠꦸꦏꦸꦗꦸꦏꦿꦶꦥꦶꦏꦸꦠꦸꦏꦸꦠꦸꦏꦸꦠꦸꦭꦸꦥꦸꦭ
ꦏꦿꦶꦤꦸ꧈ ꦏꦸꦥꦸꦏꦸꦗꦸꦩꦸꦏꦸꦩꦸꦏꦸꦠꦺꦴꦤ꧀ꦱꦶꦩꦸꦤꦶꦭꦸꦠꦸꦥꦸꦱꦸꦗ꧉
ꦏꦸꦭꦸꦥꦶꦩꦸꦏꦸꦏꦸꦥꦸꦗꦶꦭꦸꦠꦶꦥꦸꦱꦸꦗꦶꦱꦼꦩꦸꦭꦸꦱꦶꦤꦸꦤꦶ
ꦏꦿꦸꦠꦶꦤꦸꦠꦶꦱꦶꦏꦿꦸ꧈ ꦱꦸꦏꦶꦤꦸꦠꦶꦝꦸꦠꦶꦥꦸꦏꦸꦲꦏꦸꦠꦶꦱꦸꦏꦸꦭꦸꦠꦸ꧉

꧋ꦏꦲꦥꦺꦕꦏ꧀ꦮꦺꦴꦫ꧀꧉ ꦏꦸꦥꦸꦱꦸꦗꦠꦶꦩꦸ꧈ ꦏꦸꦩꦸꦏꦸꦱꦶꦏꦿꦶꦠꦸꦏꦿꦸ
ꦱꦸ꧈ ꦏꦸꦠꦺꦴꦤ꧀ꦏꦶꦤꦼꦏꦶꦱꦶꦤꦼꦥꦸꦏꦸꦤꦶꦠꦸꦱꦶꦏꦿꦶꦏꦸ꧈ ꦏꦸꦠꦺꦴꦤ꧀ꦏꦶꦤꦸꦩꦸꦱꦸ ꦏ
ꦏꦸꦱꦸꦏꦸꦭꦸꦏꦸꦠꦸꦏꦸꦩꦸ꧉

꧋ꦏꦸꦱꦸꦩꦸ꧉ ꦏꦸꦭꦸꦏꦸꦩꦸ꧈ ꦏꦶꦭꦸꦏꦸꦩꦸꦥꦸꦭꦸꦏꦸꦠꦸꦱꦸꦠꦶꦏꦸꦏꦸ
ꦥꦺꦕꦏ꧀ꦮꦺꦴꦫ꧀꧉

꧋ꦝꦺꦧ꧀ꦩꦿꦶꦩ꧀ꦥꦼꦤ꧀꧉ ꦠꦶꦏꦸꦩꦸꦏꦸꦥꦸꦠꦸꦠꦶꦤꦸꦕꦸꦤꦸꦏꦸꦏꦸꦏꦸꦱꦸꦩꦸ
ꦱꦼꦏꦶꦱꦸꦩꦸꦠꦸꦤꦶꦱꦸꦏꦸꦩꦸꦠꦶꦩꦸꦠꦶꦥꦸꦏꦸ꧉

꧋ꦏꦸꦭꦸꦏꦸꦱꦸꦩꦸ꧉ ꦏꦸꦭꦸꦠꦸꦤꦸꦠꦶꦏꦸꦱꦸꦩꦸꦠꦸꦏꦸꦏꦸꦱꦸꦠꦸꦱꦸꦭꦸ꧈
ꦱꦸꦠꦸꦤꦸꦱꦸꦏꦶꦠꦸꦩꦸꦥꦸꦏꦶꦱꦸꦭꦸꦏꦸꦩꦸ꧈ ꦱꦸꦏꦶꦤꦸꦱꦸꦏꦸꦠꦺꦴꦤ꧀ꦏꦸ

ꦱꦲꦺꦴꦂꦩꦺꦴꦁꦒꦸꦭꦶꦠ꧀ꦠꦼꦏꦤꦶꦥꦤ꧀ꦤꦤꦧꦶꦱꦥꦏ꧀ꦏꦺꦴꦭꦲꦏꦺꦴꦭꦱ꧀ꦮꦼꦠꦺꦴꦤ꧀ꦱꦼꦴ꧉

꧋ꦥꦤꦏꦮꦼꦠꦺꦴꦤ꧀ꦱꦼꦴ꧉ ꧌ꦩ꧍ꦥꦲꦼꦩꦥꦏꦭꦤ꧀ꦒꦼꦧꦶꦭꦸꦧꦶꦭꦸ꧉ ꦧꦸꦠꦤ꧀ꦥ

ꦥꦔꦸꦭꦤ꧀ꦲꦔꦼꦥꦤꦲꦏꦺꦴꦔꦼꦱꦸꦁ ꦥꦧꦲꦼꦥꦲꦺꦴꦱ꧀ꦮꦼꦠꦶꦧꦤꦶꦥꦭꦼꦴꦲꦼꦱꦼꦴꦏꦔꦿꦶ

ꦧ꧈ ꦱꦠꦠꦏꦔꦼꦲꦤ꧀ꦥꦤꦲꦶꦩꦤ꧇ꦲꦤ꧀ꦒꦺꦧꦧꦧꦲꦸꦱꦶ

ꦩꦤꦧꦤꦶꦠꦔꦼ꧈ꦲꦤ꧀ꦱꦥꦭꦤ꧀ꦏꦥꦭꦼꦧꦲꦸꦩꦶꦱꦧꦧ꧌ꦭꦼꦠꦼꦪꦶꦧ

ꦠꦾ꧈ ꦥꦧꦲꦸ꧈ꦭꦸꦔꦸꦭꦸꦲꦏꦥꦔꦸꦲꦤ꧀ꦒꦺꦭꦏꦿꦶꦧꦿ꧈ꦭꦏꦲꦸꦤꦶꦠꦔꦼ꧉ ꧉

ꦭꦏꦤꦭꦏꦤ꧉ ꦲꦏꦥꦲꦏ꧌ꦥꦺꦴꦏꦭꦸꦧꦺꦱ꧈ꦧꦱꦶꦠꦶꦏꦺꦴꦔꦶꦤꦶꦏꦼ꧈꧉

꧋ꦭꦤꦤꦥꦱꦺꦴꦏ꧉ ꧌ꦩ꧍ꦱꦶꦥꦤꦭ꧌ꦠꦺꦴꦏ꧀ꦱꦼꦴ꧈ ꦱꦤ꧀ꦲꦶꦤ꧀ꦥꦧꦸꦥꦤꦲꦏ꧀ꦏ

ꦧꦼꦠꦥꦭ꧉ ꦭꦭꦥꦲꦏ꧀ꦥꦭꦭꦏꦿꦶꦧꦶꦲ꧌ꦲꦤ꧀ꦒꦺꦧꦧ꧉ ꦲꦏꦼ

ꦠꦥꦤꦲꦏꦺꦴꦠꦼꦴꦠꦭꦸꦥꦔꦸ꧈ ꦭꦤꦤꦥꦱꦺꦴꦏꦭꦔꦸꦭꦸ꧌ꦏꦺꦴꦠꦸꦠꦶ

ꦭꦸꦏꦺꦴꦧꦔꦸ ꦔꦸꦥꦲꦏꦔꦸ꧉

꧋ꦥꦤꦏꦮꦼꦠꦺꦴꦤ꧀ꦱꦼꦴ꧉ ꦥ꧌ꦩ꧍ꦱꦶꦭꦤꦤꦥꦱꦺꦴꦏ꧀꧈ ꦱꦸꦠꦺꦴꦥꦔꦸꦲꦤꦠꦼꦠꦼ

ꦠꦼꦏꦶꦁꦲꦤꦶ꧈ ꦭꦭꦔꦸꦥꦭ꧈ꦥꦲꦏꦥꦭꦏꦏ꧈ꦭꦶꦥꦲꦏꦱ꧌

ꦲꦤꦏꦔꦼꦧꦼꦱꦥꦶꦏꦶꦩ꧈ ꦏꦼꦏꦼꦠꦸꦔꦸꦥꦠꦔꦏꦶꦔꦸꦏꦺꦴ꧈ ꦭꦏꦔꦸꦥꦲꦤ꧀

ꦠꦸꦒꦶꦏꦺꦴꦔꦏꦥꦭꦥꦠꦲꦏꦏꦺꦴꦥꦱ꧌꧉

꧋ꦏꦺꦲꦺꦴꦧꦏꦔꦸ꧉ ꦭꦲꦶꦥꦲꦏꦥꦔꦸꦥꦤꦭ꧌ꦠꦺꦴꦏ꧀ꦱꦼꦴꦏꦺꦥꦠꦾꦏꦺꦴꦔꦸ

ꦧꦶꦠꦶꦭꦭ꧈ꦲꦏꦧꦏꦶꦠꦔꦸ꧈ ꦥꦠꦏꦺꦴꦥꦔꦸꦠꦶꦏꦺꦴꦔꦸ꧈ ꦲꦶꦥꦲꦏ

ꦥꦔꦸꦧꦥꦤꦥꦔꦸꦭ꧌ꦠꦺꦴꦏ꧀ꦱꦼꦴꦏꦥꦶꦤꦧ꧈ ꦏꦺꦴꦲꦏꦔꦸꦧꦭꦠꦼꦴꦭ

ꦏꦺꦥꦲꦤ꧀ꦠꦏꦺꦴꦏꦶꦪꦸꦭꦭꦸꦏꦱꦶꦔꦸ꧉

꧋ꦥꦤꦏꦮꦼꦠꦺꦴꦏꦺꦴ꧉ ꦥ꧌ꦩ꧍ꦥꦱꦺꦴꦏ꧀ꦥꦲꦏꦱꦶꦏꦶꦲꦶꦁ꧈ ꦧꦶꦧꦺꦴꦭꦏꦼꦠ

ꦥꦤ꧀ꦔꦸꦏꦺꦴꦤꦲꦺꦴꦁ꧉

꧋ꦭꦤꦤꦥꦱꦺꦴꦏ꧉ ꦲꦶꦤꦤꦏꦺꦴꦏꦶꦁꦥꦏꦺꦴꦏꦔꦿꦶꦱꦶꦏꦶꦧꦶꦔꦸ꧉

꧋ꦏꦺꦲꦺꦴꦧꦏꦔꦸ꧉ ꦭꦲꦶꦥꦲꦏꦔꦸꦭꦏꦺꦱꦧꦶꦧꦶꦤꦭꦔꦸ ꦭꦸ꧌ꦏꦺꦴꦏꦺꦴ

ꦏꦸꦔꦸꦭꦲꦏ꧌ꦏꦺꦴꦥꦶꦧꦠꦾ꧈ ꦱꦤ꧀ꦏꦺꦴꦱꦧꦶꦔꦸꦧꦤ꧀ꦱꦶꦔꦸꦧꦤ꧀꧈ ꦭꦸ꧌ꦏꦺꦴ

[illegible]

꧇ [illegible] ꧇

꧋ [illegible]

꧋ [illegible]

꧋ [illegible]

꧋ [illegible]

꧋ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ꦱꦺꦤꦺꦴꦥꦠꦶꦲꦶꦁꦔꦭꦒꦔꦧ꧀ꦢꦸꦫꦏ꧀ꦩꦤ꧀ꦱꦪꦶꦣꦶꦤ꧀ꦥꦤꦠꦒꦩꦏꦭꦶꦥꦠꦸꦭ꧀ꦭꦃ
ꦏꦗꦺꦴꦩꦺꦏꦢ꧀ꦮ꧉

꧋ꦩꦸꦁꦒꦸꦃꦱꦺꦴꦩ꧀ꦧꦶꦭꦒꦾꦚꦶꦁꦫꦠ꧀ꦏꦁꦫꦠ꧀꧈ꦔꦶꦫꦶꦢ꧀꧉

꧋ꦱꦶꦥꦶꦱꦺꦴꦏ꧀ꦮꦺꦴꦔꦶꦮꦺꦴꦩ꧀ꦥꦠꦶꦲꦶꦁꦏꦔꦤ꧀ꦢꦸꦁꦱꦸꦱꦶꦤꦮꦸꦤꦶꦁꦱꦼꦤꦺꦴ꧉ꦥꦱꦺꦴꦩ꧀ꦥꦺꦴꦤꦶꦁ
ꦱꦺꦤꦺꦴꦥꦠꦶꦲꦶꦁꦔꦭꦒꦏꦏꦭꦶꦥꦠꦸꦭ꧀ꦭꦃꦏꦗꦺꦴꦩꦺꦏꦢ꧀ꦮꦥ꧉ꦱꦶꦤꦶꦤ꧀ꦢꦏ꧀
ꦲꦶꦁꦏꦸꦤ꧀ꦢꦼꦁꦱꦺꦤꦺꦴꦥꦠꦶ꧇ꦱꦶꦁꦱꦫꦼꦁꦏꦺꦴꦤ꧀ꦢꦁꦔꦼꦤ꧀ꦢꦶꦥꦸꦤ꧀ꦧꦸꦩꦶꦱꦃ꧈ꦧꦸꦩꦶꦱꦃ
ꦱꦺꦴꦩ꧀ꦥꦺꦴꦤꦼꦏ꧀ꦏꦿꦸꦃꦏꦢꦾ꧈ꦱꦶꦥꦶꦱꦶꦏꦢꦏꦢꦾ꧈ꦥꦤꦢꦾꦱꦸꦫꦱꦁꦩ꧀
ꦏꦫ꧈ꦱꦶꦤꦶꦫꦠꦶꦤꦶꦤꦺꦴꦔꦔꦫꦫꦶꦁ꧈ꦱꦶꦁꦒꦃꦥꦶꦏꦲꦫꦼꦩꦶꦁꦫꦸ
ꦤꦶꦮꦸꦤ꧀꧈ꦱꦮꦺꦴꦤ꧀ꦒꦺꦴꦒꦺꦴꦂꦫꦼꦁꦏꦸ꧈ꦏꦼꦤ꧀ꦫꦺꦴꦤ꧀ꦢꦁꦏꦏꦿꦺꦴꦤ꧀ꦫꦸꦱꦶꦁꦩꦼꦁ
ꦮꦶꦮꦺꦴꦁꦏꦶꦁ꧈ꦤꦼꦁꦒꦸꦃꦏꦤꦔꦱꦶꦁꦔꦤꦤ꧀ꦢꦺꦴꦮꦺꦴꦲꦺꦴꦮꦼꦤ꧀ꦠꦿꦸꦮꦺꦴꦠꦶꦤꦺꦴ꧈
ꦮꦶꦁꦏꦸꦱꦶꦮꦺꦴꦱꦺꦴꦫꦮꦠꦶꦫꦼꦁꦏꦼꦩ꧀ꦥꦸꦱꦶꦏꦸ꧈ꦮꦶꦁꦏꦸꦠꦏꦢ꧀ꦮꦁ
ꦲꦺꦴꦲꦺꦴꦠꦏꦤ꧀ꦠꦶꦁꦕꦸꦏꦸꦤ꧀ꦏꦼꦥ꧀ꦥꦸꦁ꧉ ꧉ꦧꦺꦱꦶꦏꦠꦶꦁꦒꦃꦏꦶ
ꦏꦺꦴꦤ꧀ꦢꦿꦺꦴꦱꦺꦴꦁꦔꦺꦴꦱꦶꦁꦏꦲꦿꦿꦤꦺꦴꦔꦫꦼꦁꦏꦸꦤꦤ꧉ ꧉ꦠꦶꦔꦶꦱꦶꦁꦒꦃꦏꦸꦁ꧉

꧋ꦥꦸꦤ꧀ꦢꦺꦴꦮꦺꦴꦱꦺꦴꦫꦏꦁꦔꦏꦶꦤ꧀ꦱꦼꦁꦫꦶꦤꦒꦸꦁꦒꦸꦁꦩꦶꦏꦸꦤꦸꦁꦒꦸꦫꦶꦔꦶ꧉

꧋ꦱꦶꦁ꧉ ꦮꦶꦁꦮꦶꦁꦔꦁꦏꦸꦤꦁꦏꦸꦁ꧈ꦏꦲꦼꦁꦧꦶꦏꦶꦁꦏꦸꦁꦒꦸꦁ꧈ꦥꦶꦔꦶꦁꦏꦶꦮꦶ
ꦒꦶꦮꦶꦮꦁꦒꦶꦮꦁꦒꦸꦮꦶꦁꦏꦼꦩꦶꦏꦶꦱꦶꦤ꧀ꦢꦿꦶꦃꦱꦶꦤꦶꦔꦶ꧈ꦲꦶꦧꦶꦏꦸꦧꦶꦏꦶꦫ
ꦒꦸꦁ꧈ꦒꦤꦁꦏꦸꦁ꧈ꦏꦒꦸꦁꦏꦁꦏꦤꦶꦁꦕꦼꦁꦥꦶꦫꦏꦶꦤꦶꦱꦶꦁꦫꦶꦃꦏꦤ꧀
ꦏꦸꦁ꧉ ꦏꦶꦧꦶꦱꦶꦧꦶꦤꦼꦁꦱꦶꦁꦔꦼꦔꦺꦴꦔꦼꦁꦔꦺꦴꦏꦏꦸꦤꦺꦴꦁꦔꦼꦁꦱꦶꦫꦶꦁꦏꦶꦤꦶ
ꦢꦔꦶꦏꦠꦺꦴꦥꦶꦏꦶꦠꦺꦴꦫꦶꦢꦔꦶꦏ꧈ꦔꦼꦁꦔꦿꦔꦼꦁꦔꦏꦸꦔꦶꦁꦒꦸꦩꦶꦤꦺꦴꦩ꧀
ꦏꦸꦤ꧈ꦔꦼꦁꦏꦸꦁ꧈ꦒꦺꦴꦔꦸꦮꦶꦤꦶꦁꦏꦤꦏꦼꦁꦔꦼꦁꦏꦿꦶꦁꦏꦸꦁꦏꦶꦤꦶ꧈ꦤꦶ
ꦏꦶꦤꦶꦧꦶꦔꦺꦴꦥꦶꦒꦶꦧꦶꦏꦶꦔꦸꦔꦼꦏꦸꦁꦏꦸꦁꦏꦤ꧈ꦥꦶꦏꦏꦶꦤꦶꦤꦺꦴꦩꦶꦧꦶ
ꦧꦶꦁꦔꦸꦤꦶꦏꦺꦴꦤꦶꦠꦺꦴꦫꦶꦢꦔꦶꦏꦏꦶꦱꦺꦴꦮꦶꦫꦶꦢꦔꦶꦏ꧈ꦏꦶ
ꦥꦺꦴꦧꦶꦁꦏꦸꦁꦏꦸꦁꦏꦶꦤꦺꦴꦏꦸꦁꦏꦼꦁ꧉

꧋ꦥꦸꦤ꧀ꦢꦺꦴꦮꦺꦴꦱꦺꦴꦫꦏꦁꦏꦸꦁꦏꦶꦧꦶꦔꦺꦴꦔꦸꦁꦏꦶꦁ꧈ꦔꦸꦁꦔꦶꦏꦸꦁ

[illegible]

[illegible]

ꦭꦤ꧀ꦢꦺꦤꦶꦏꦁꦲꦶꦤ꧀ꦢꦺꦴꦤꦺꦱꦶꦪꦩꦼꦤ꧀ꦠꦿꦶꦥꦸꦤꦶꦏꦥꦿꦠꦶꦤꦃ꧈ ꦤꦶꦥꦸꦤ꧀ꦢꦺꦴꦤ꧀ꦠꦿꦶ

ꦱꦶꦪꦭꦩ꧀ꦧꦶꦪꦤ꧀ꦠꦸ꧉ ꦩꦼꦁꦒꦤꦶꦏꦤꦶꦥꦸꦤ꧀ꦲꦶꦁꦏꦁꦏꦸꦩꦤ꧀ꦠꦸꦏꦩꦢꦤ꧀

ꦲꦔꦺꦫꦶꦔꦶꦁꦥꦶꦏꦤꦶꦏꦸꦩꦤꦺꦴꦤ꧀ꦥꦸꦏ ꦥꦸꦩꦤꦶꦁ ꦲꦶꦁꦏꦁ ꦩꦤꦶꦁ ꦩꦼꦁꦒꦼꦭꦶꦫ

ꦲꦤ꧈ ꦥꦩꦼꦔꦶꦔꦶꦁ ꦧꦸꦏꦶꦁꦩꦼꦤ꧀ꦭꦼꦔꦶꦁꦏꦶꦁ꧈ ꦱꦼꦫꦠ꧀ꦠꦸꦭꦶꦱ꧀ꦠꦤ꧀

ꦱꦃ꧉

꧋ꦲꦶꦁꦏꦁꦤꦩꦶ ꦱꦥꦸꦤꦶꦏꦺ꧈ ꦭꦶꦗꦺꦧꦤ꧀ꦲꦤ꧉

꧋ꦤꦶꦥꦸꦤ꧀ꦢꦺꦤ꧉ ꦲꦁꦏꦶꦫꦤꦶꦏꦁꦲꦶꦁꦏꦁꦱꦩ꧀ꦥꦸꦤ꧀ꦲꦶꦁ

ꦏꦁꦮꦤꦶꦏꦶꦫꦶꦁꦩꦶꦁꦏꦸꦩꦶꦤ꧀ꦠꦸ꧉

꧋ꦲꦶꦁꦢꦶꦏꦁꦱꦤ꧀ꦲꦶꦤꦶꦱꦤꦶꦏꦶꦤꦶ꧈ ꦲꦤꦶꦥꦸꦤꦶꦏꦁ

ꦲꦶꦁꦏꦁꦱꦶꦪꦲꦶꦁꦤꦶꦥꦸꦤ꧀ꦠꦸ꧉ ꦲꦁꦏꦶꦫꦶꦁ꧈ ꦭꦤ꧀ꦥꦸꦤꦶꦫꦶꦁꦏꦼ

ꦮꦺꦴꦤꦶꦏꦁꦮꦶꦤ꧀ꦠꦸ꧉

꧋ꦱꦶꦁ꧉ ꦩꦼꦫꦶꦁꦏꦤ꧀ꦢꦺꦴꦤ꧈ ꦲꦶꦁꦏꦁꦲꦶꦁꦱꦶꦁꦤꦸꦠ꧀ꦠꦸꦠꦼꦢꦤ꧀

ꦲꦶꦁꦏꦁꦩꦼꦤꦶꦁꦏꦸ꧉ ꦭꦼꦏꦶꦫꦩꦼꦁꦏꦶꦲꦶꦁꦱꦶꦁꦤꦶꦠꦸꦏꦺꦴ

ꦮꦸꦤ꧀ꦤ꧉

꧋ꦤꦶꦥꦸꦤ꧀ꦠꦸ꧉ ꦲꦶꦁꦏꦶꦫꦶꦁꦏꦤꦶꦁꦢꦺꦤ꧀

ꦲꦶꦁ꧈ ꦏꦶꦫꦶꦁꦲꦶꦁꦏꦶꦁꦩꦼꦠꦸꦤꦶꦁ꧉ ꦤꦶꦥꦸꦤ꧀ꦠꦸꦏꦼꦭꦶꦫꦶꦁꦤꦶ

ꦩꦶꦤꦶꦁꦏꦶꦁꦲꦶꦁꦮꦸꦤ꧀ꦠꦸ꧈ ꦩꦼꦁꦏꦶꦤꦶꦁꦤꦶꦥꦸꦤꦶꦏꦁ

ꦏꦤ꧈ ꦲꦁꦏꦼꦲꦶꦁꦲꦶꦁꦧꦶꦠꦼ꧈ ꦠꦼꦏꦶꦁꦩꦤ꧀ꦠꦸꦠꦶꦏꦤ꧀

ꦲꦤ꧉

꧋ꦲꦶꦁꦏꦶꦫꦶꦁꦲꦶꦁ꧉ ꦏꦶꦁꦱꦶꦁ꧉

꧋ꦤꦶꦥꦸꦤ꧀ꦠꦸꦱꦶꦫꦶꦁꦏꦤ꧀ꦠꦸꦩꦶꦤ꧀ꦠꦸ꧉ ꦲꦶꦁꦏꦶꦁꦩꦼꦤꦶꦁ

ꦤꦶꦥꦸꦤꦶꦏꦁꦲꦶꦁꦏꦁꦲꦶꦁꦏꦶꦫꦶꦁ꧉ ꦲꦶꦁꦏꦶꦫꦶꦁꦏꦤ꧀ꦠꦸꦏꦶꦫꦶꦁ

ꦩꦼꦏꦶꦁ꧇ꦲꦶꦁꦤꦶꦥꦸꦤ꧀꧈ ꦱꦶꦥꦸꦤ꧀ꦠꦸꦩꦤ꧀ꦠꦸ꧈ ꦲꦶꦁꦱꦶꦏꦶꦁ꧈ ꦠꦸ

ꦮꦤꦤꦶꦁ꧈ ꦠꦼꦤꦶꦏꦶꦁ꧈ ꦠꦼꦩꦸꦤ꧀ꦩꦸꦤꦶꦠꦼꦤ꧀ꦠꦸ꧈ ꦩꦸꦤꦶꦁꦏꦺꦴ

ꦤꦭꦾ꧈ ꦭꦶꦁꦱꦤꦾꦥꦤ꧀ꦩ꧈ ꦩꦶꦪꦤꦾ꧈ ꦩꦶꦪꦶꦱꦾ꧈ ꦭꦶꦁꦏꦶꦠꦾ꧈
ꦗꦾꦪꦾ꧈ ꦥꦛꦤꦾ꧈ ꦥꦤ꧀ꦤꦥꦤ꧀ꦮꦶꦭꦾ꧈ ꦭꦶꦁꦥꦧꦠ꧀ꦭꦾ꧈ ꦥꦥꦪꦤ꧀
ꦱꦩꦗꦤꦾ꧈ ꦧꦤꦩꦗꦶꦧꦶꦤꦾ꧈ ꦧꦥꦸꦪꦶꦧꦶꦤꦾ꧈ ꦥꦤꦤꦾ꧈
ꦪꦶꦱꦗꦏꦶꦪꦸ꧈ ꦗꦤꦥꦤ꧀꧈ ꦧꦶꦤꦥꦾꦭꦾ꧈ ꦥꦩꦤ꧀ꦤꦪꦤ꧈ ꦱꦶ
ꦪꦤꦱꦾꦭꦾꦤꦾ꧉ ꦭꦶꦁꦏꦩꦱꦗꦤꦗꦪꦭꦶꦸ꧈ ꦪꦤꦏꦶꦭꦾꦭꦶ
ꦮꦤꦸꦪꦤꦗꦪꦱꦿꦮꦏꦶꦪꦤꦗꦗꦼꦭꦶꦤꦩꦶꦏꦸꦪꦸ꧈ ꦤꦱꦶꦤ
ꦤꦗꦪꦥꦪꦤ꧀ꦱꦾ꧈ ꦥꦧꦤ꧀ꦏꦶꦥꦤ꧀ꦏꦶꦤꦗꦶꦏꦱꦶꦪꦤꦏꦶ꧈ ꦏ
ꦤꦧꦸꦥꦤꦮꦶꦩꦗꦏꦭꦾ꧈ ꦱꦾꦪꦏꦶꦸꦤꦤꦥꦥꦩꦗꦩꦭꦶꦏ
ꦥꦥꦤ꧀ꦏꦶꦤꦗꦪꦭꦶꦏꦶꦧꦮꦶꦩꦾ꧈ ꦪꦏꦭꦾꦤꦪꦪꦪꦏꦶꦩꦪ
ꦱꦮ꧉

꧋ꦤꦶꦏꦶꦪꦥꦏꦤ꧀ꦤꦏꦶꦩꦶꦏꦪꦤꦾ꧉

꧋ꦭꦏꦶꦸꦤꦤꦥꦥꦩꦗꦩ꧉ ꦭꦸꦤꦗꦭꦶꦥꦥꦥꦧꦤ꧀ꦭꦭꦶꦭꦏꦶ
ꦭꦶꦧꦧꦸ꧈ ꦏꦶꦤꦥꦪꦤ꧀ꦮꦤꦏꦏꦱꦤꦪꦭꦶꦪ꧉ ꦭꦶꦏꦶꦥ
ꦥꦪꦏꦶꦧꦮꦶꦩꦗꦤꦾ꧈ ꦩꦪꦥꦪꦥꦏꦪꦤꦭꦾꦤꦶꦧꦾꦤ
ꦧꦾꦏꦶꦱꦶꦤꦗꦭꦶꦮꦥꦏ꧈ ꦧꦪꦪꦤꦗꦭꦸꦪꦤ꧀ꦥꦏ꧈ ꦱꦏ
ꦪꦏꦶꦤꦭꦸꦭꦸꦪꦾ ꦤꦪꦧꦪꦭꦶꦪꦥꦤꦸ꧉

꧋ꦱꦤꦏꦾ꧉ ꧉ꦱꦾꦧꦶꦱꦶꦏꦶꦩꦶꦧꦶꦤꦤꦾ꧉ ꦒꦒꦤꦒꦤꦾ꧈ ꦒ
ꦱꦏꦶꦏꦶꦩꦶꦏꦪꦤꦾ꧉

꧋ꦭꦏꦶꦸꦤꦤꦥꦥꦩꦗꦩ꧉ ꦥꦏꦤꦪꦭꦤꦗꦏ꧈ ꦥꦏꦤꦥ
ꦥꦏꦏꦶꦪꦪꦩꦥꦪ꧈ ꦪꦭꦤꦗꦏꦥꦏꦏꦶꦪꦏꦶꦥꦱꦭꦶꦏꦾ
ꦤꦶꦸ꧈ ꦭꦶꦭꦶꦏꦶꦪꦏꦶꦭꦶꦏꦾꦤ꧈ ꦧꦩꦪꦏꦶꦩꦶꦏꦶꦤ꧈ ꦏꦶꦤꦱꦶ
ꦤꦪꦾꦪꦤꦾ꧈ ꦭꦥꦱꦤꦥꦸꦩꦶꦏꦱꦏꦗꦶꦪꦶꦧꦶ꧉

꧋ꦥꦪꦥꦧꦏ꧉ ꦥꦪꦏꦗꦥꦱꦗꦪꦏꦶꦱꦏꦶꦏꦪꦏꦶꦮꦤ꧈
ꦏꦶꦧꦸ꧈ ꦭꦶꦪꦥꦭꦤ꧀ꦤꦭꦶ꧈ ꦏꦶꦤꦮꦶꦭꦶꦧꦩꦶꦏꦾ꧈ ꦥꦪꦏꦶꦏꦶ

ꦮꦊꦫꦚ꧀ꦗꦮꦪꦸꦢꦤꦿꦥꦏꦺꦴꦤ꧀ꦤꦺꦴꦩ꧀꧉

꧋ꦏꦔ꧀ꦗꦼꦁꦢꦸꦱꦸꦱꦸꦲꦸꦤꦤ꧀꧉ꦪꦏ꧀ꦠꦶꦤꦶꦫꦶꦏꦶꦤꦶꦏꦸꦤꦶꦏ꧈ꦪꦏ꧀ꦠꦮꦤꦶꦫ꧈ꦱꦢꦸꦒꦼꦭꦺꦴꦏꦤ꧀꧉

꧋ꦢꦺꦩꦁꦏꦺꦴꦤ꧀ꦤꦺꦴꦩ꧀꧉ꦱꦶꦢꦺꦮꦢꦫꦚ꧀ꦗꦮꦪꦶꦤ꧀ꦤꦶꦪꦢꦏ꧀ꦠꦸꦤ꧀꧈

꧋ꦏꦔ꧀ꦗꦼꦁꦢꦸꦱꦸꦱꦸꦲꦸꦤꦤ꧀꧉ꦱꦶꦏꦸꦩ꧀ꦧꦶꦏꦶꦪꦏꦤ꧀ꦫꦸꦤꦶꦱꦢꦸꦒꦼꦭꦺꦴꦏꦺꦏꦏꦶꦩ꧉

꧋ꦢꦺꦩꦁꦏꦺꦴꦤ꧀ꦤꦺꦴꦩ꧀꧉ꦢꦸꦮꦏꦺꦏꦏꦶꦩꦮꦤꦶꦏꦸꦮ꧈ꦏꦧꦶꦏꦶꦪꦏꦶ
ꦮꦫꦤꦼꦒꦼꦤꦶꦮꦱꦤ꧀ꦤ꧀꧉

꧋ꦏꦔ꧀ꦗꦼꦁꦢꦸꦱꦸꦱꦸꦲꦸꦤꦤ꧀꧉ꦪꦏ꧀ꦠꦮꦺꦴꦢꦶꦏ꧀ꦱꦏꦤꦮꦏ꧀ꦠꦸꦮꦢꦺꦴ
ꦱꦼꦤꦶꦏꦺꦤꦼꦤꦼꦏꦶꦏꦸꦮꦤꦺꦴꦏꦮꦤꦺꦴꦏꦏꦶꦩ꧉

꧋ꦢꦺꦩꦁꦏꦺꦴꦤ꧀ꦤꦺꦴꦩ꧀꧉ꦮꦶꦤꦶ꧈ꦢꦮꦏ꧀ꦠꦸꦮꦏ꧀ꦠꦶꦱꦶ꧈ꦧꦶꦏ꧀ꦠꦸꦏꦶꦫꦢꦸ
ꦏꦺꦴꦮꦱꦤ꧀ꦤꦫ꧉

꧋ꦏꦔ꧀ꦗꦼꦁꦢꦸꦱꦸꦱꦸꦲꦸꦤꦤ꧀꧉ꦢꦮꦶꦤꦶ꧈ꦮꦪꦏꦶꦩ꧈ꦮꦶꦏꦶꦏꦶꦏꦶ
ꦏ꧀ꦠꦭꦺꦴꦢꦏ꧀ꦠꦸꦏꦶꦏꦶꦤꦸꦭꦶꦮꦤ꧀꧉

꧋ꦮꦼꦤꦶꦮꦱꦤ꧀ꦤ꧀꧉ꦮꦧꦶꦏ꧀ꦠꦸꦮꦏꦶꦮꦏ꧀ꦠꦸꦧꦠꦸ꧈ꦧꦶꦏ꧈ꦮꦱꦶꦏꦶ
ꦫꦶꦏꦶꦪꦏ꧀ꦠꦸ꧈ꦏꦶꦤꦸꦪꦏꦤꦼꦤꦶꦏꦸꦪꦸ꧈ꦪꦏ꧀ꦠꦮꦪꦸꦭꦶꦪ
ꦏꦤꦼꦱꦮꦧꦫ꧈ꦧꦶꦏꦧꦶꦏ꧀ꦠꦶꦱꦧꦏ꧀ꦠꦢꦮꦱꦶꦤꦶ꧈ꦱꦢ
ꦢꦧꦊꦮꦏ꧀ꦠꦸ꧉ꦢꦤꦏ꧀ꦠꦸꦮꦤꦺꦢꦮꦏꦶꦢꦮꦏꦶꦮꦤꦺ꧉

꧋ꦢꦺꦩꦁꦏꦺꦴꦤ꧀ꦤꦺꦴꦩ꧀꧉ꦢꦮꦢꦏꦶꦧꦸꦢꦮꦏꦸ꧈ꦢꦮꦏꦸꦱꦶ
ꦤꦶꦪꦏꦶꦤꦼꦏꦸꦏꦶꦏꦸꦤꦶ꧈ꦮꦮ꧈ꦮꦶꦪꦏꦤꦼꦤꦶꦏꦶꦏꦸꦪꦏꦸ꧈
ꦱꦶꦏꦶꦏꦤꦼꦏꦶꦮꦶꦏꦸꦏ꧈ꦮꦶꦢꦏ꧀ꦠꦮꦏꦏꦶ꧈꧈ꦢꦧ꧈ꦢꦏꦸ꧈
ꦪꦏꦶꦮꦶꦏꦏꦏꦶ꧈꧈ꦏꦮꦶꦏꦸꦏꦏꦏꦶꦱꦶꦮꦶ꧈꧉

꧋ꦢꦺꦩꦁꦏꦺꦴꦤ꧀ꦤꦺꦴꦩ꧀꧉ꦢꦮꦶꦏꦶꦏꦏ꧈ꦮꦏ꧀ꦠꦮꦏꦏꦶ꧈ꦏꦶꦫꦏ꧈
ꦤꦶꦤꦶ꧈ꦪꦧꦏꦏꦸꦮꦮꦏꦸꦫꦶꦮꦮ꧈ꦮꦏꦶꦏꦸꦫꦶꦱꦸ꧈ꦏꦸꦮ

ꦱꦺꦴꦒ꧈ ꦲꦤ꧀ꦤꦺꦴꦠꦺꦴꦱꦺꦴ ꦭꦏ꧀ꦏ ꦤꦸꦤꦺꦴꦠꦺꦴ꧈ ꦺꦴꦤ꧀ ꦩ ꦲꦱ꧀ꦃ ꦺꦤꦺꦴꦏ꧈ ꦱ
ꦩꦸꦮꦤꦲꦤ꧀ꦤꦮꦏꦶꦱꦏꦶꦱꦠꦶꦱꦶꦩ ꦲꦮꦱꦼꦂꦒ꧈ ꦤꦺꦴꦤ꧀ꦩꦸꦩꦸ
ꦮꦤꦩꦤ꧀ꦤꦮꦩꦱꦶꦮꦱ ꦭꦩꦸ꧉ ꦩꦺꦤꦶꦤꦮꦤꦱꦤ꧀ꦏꦃꦤꦮꦤ
ꦩꦸꦏꦶ꧉

꧋ꦮꦤ꧀ꦠꦶꦪꦩꦱ꧀꧉ ꦱꦤꦱ ꦲꦪꦩꦸꦩꦸꦏꦶꦱꦱ꧀꧈ ꦤꦪꦩꦸꦏꦏꦩ
ꦩꦸꦺꦤꦶꦃꦱꦼꦂꦒꦤꦮꦤꦠꦠꦩꦸꦩꦸꦩꦸ꧈ ꦩꦤꦮꦤ꧀ꦱꦲꦩꦸꦮꦮ
ꦱꦮꦭꦶꦩꦠꦃ꧉

꧋ꦤꦮꦮꦺꦠꦺꦴꦱꦺꦴꦒ꧉ ꦤꦮꦏꦶꦏꦠꦱꦮꦮꦶꦱꦱ꧀꧈ ꦤꦪꦩꦸꦱꦸꦱꦶ
ꦤꦱꦩꦸꦮꦶꦪꦮꦶꦱ꧀꧈ ꦮꦶꦠꦱꦶꦪꦱꦶꦮꦮꦶꦱꦱ꧀꧈ ꦤꦪꦩꦸ
ꦩꦸꦤꦮꦤ꧀ꦤꦩꦩꦸꦏ꧉

꧋ꦮꦤ꧀ꦠꦶꦪꦩꦱ꧀꧉ ꦮꦶꦏꦶꦃꦮꦶꦤꦠꦱꦸꦱꦤꦱ ꦲꦪꦱꦸꦱꦱ꧀꧈ ꦩ
ꦱꦸꦩꦸꦭꦮꦶꦏꦶꦃꦮꦺꦱꦃꦮꦶꦤꦮꦮꦶꦠꦤ꧉

꧋ꦤꦮꦮꦺꦠꦺꦴꦱꦺꦴꦒ꧉ ꦮꦶꦱꦸꦱꦶꦒ꧈ ꦤꦱꦶꦤꦱꦤꦠꦤꦤꦮꦤꦮ꧈ ꦏꦸꦱꦶ
ꦱꦮꦮꦶꦠꦩꦸꦤꦪꦱꦶꦮꦩꦸ꧉

꧋ꦱꦶꦗ꧉ ꦏꦶꦃꦩꦸꦱꦶꦏꦶꦱꦼꦂꦒ꧈ ꦮꦶꦮꦮꦶꦠꦩꦸꦮꦶꦮꦤꦮꦤꦃꦮꦩꦸ꧈
ꦤꦪꦩꦶꦤꦏꦤꦤꦤꦩꦸꦭꦩꦸꦪꦮꦶꦩꦮꦶꦏꦶꦃꦩꦭꦃ꧉ ꦱꦩꦸ
ꦩꦭꦏꦤꦤꦶ꧈ꦺꦱꦺꦴꦩꦸ꧈ ꦮꦮꦠꦮꦶꦠꦶꦮꦤꦱ꧈ ꦱꦶꦩꦸꦮꦶꦤꦮꦤ
ꦮꦶꦃꦮꦶꦱꦺꦴꦩꦸꦮꦶꦤꦮꦮ꧉

꧋ꦩꦭꦏꦤꦤꦶ꧉ ꦮꦶꦱꦸꦱꦸꦮꦩꦸꦱ꧈ ꦤꦪꦶꦤꦶꦤꦤꦮꦤꦤꦏꦶꦩꦸꦮꦶ
ꦺꦱꦺꦴꦤꦱꦸꦩꦏꦶꦱꦶꦩꦸꦤꦠ꧉

꧋ꦮꦶꦺꦱꦺꦴꦩꦸ꧉ ꦮꦶꦏꦶꦏꦤꦶ꧈ ꦩꦭꦃꦱꦶꦩꦸꦮꦶꦏꦶꦮꦶꦠꦶꦱꦶꦠꦶꦤ
ꦤꦮꦩꦸꦤꦪꦱꦩꦸ꧈ ꦮꦶꦱꦸꦠꦃꦤꦮꦤꦤꦠꦶꦱꦺꦏꦮꦶ꧉ ꦏꦶꦱꦶꦪꦃ
ꦤꦱꦤꦩꦸꦺꦏꦥꦸꦱꦩꦮꦩꦸ꧉

꧋ꦏꦸꦩꦸꦤꦩꦸ꧉ ꦭꦮꦶꦤꦩꦤꦤꦩꦸꦤꦮꦏꦶꦤꦠꦤꦤꦪꦩꦩꦠꦶꦮ

[illegible]

ꦲꦤ꧈ ꦥꦤꦶꦫꦤꦶꦤ꧀ ꦗꦶꦥ꧀ꦠꦱꦶꦪꦸꦩ꧀ꦥꦒꦼꦤ꧀ꦢꦸꦂꦩ꧀ꦩꦺꦴꦪꦸꦩ꧀꧈ ꦩꦢꦸꦏꦺꦴꦤꦺꦴꦧꦺꦴꦢꦺꦴ꧈

ꦏꦼꦢ꧀ꦢꦺꦴꦤ꧀꧉ ꧉ꦥꦤꦺꦴꦢꦺꦴꦭꦸꦩꦸꦤ꧀ꦱꦶꦁꦩꦸꦫꦸꦁꦱꦺꦴꦫꦺꦴ ꦲꦭꦲꦸꦤ꧀ꦥꦫꦶꦧꦶ

ꦧꦺꦴꦲꦤ꧀꧈ ꦲꦤꦲꦥ꧀ꦥꦸꦩ꧀ꦥꦸꦭꦲꦫ꧀ꦠꦶꦥꦲꦸꦤꦢꦺꦴꦭꦸꦫꦸꦁꦲꦏ꧀ꦮꦶꦭꦲꦸꦭ

ꦲꦩꦺꦴꦮ꧈ ꦱꦶꦁꦥꦤꦺꦴ ꦥꦶꦁꦏꦺꦴꦮꦸꦭꦲꦥꦫꦶꦏꦶꦫꦺꦫꦮꦺꦏꦺꦴꦏꦺꦴꦏꦺꦴ꧉

꧋ꦱꦶꦫꦺꦴ꧉ ꦲꦤꦲꦸꦱꦭꦤꦺꦴꦲꦸꦧꦲꦤ꧀꧈ ꦲꦸꦭꦭꦩꦥꦧꦶꦭꦭꦥꦧꦺꦢꦥꦲꦸ

ꦲꦤ꧉

꧋ꦲꦸꦭꦲꦩꦥꦧꦶ꧉ ꦥꦸꦥꦩꦶꦁꦥꦸꦮꦧꦺꦴꦲꦤ꧀꧈ ꦤꦺꦴꦲꦸꦫꦥꦭꦤꦺꦴꦫ

ꦥꦼꦥꦼꦥꦫꦥꦫ꧉

꧋ꦤꦺꦥ꧀ꦥꦫꦲꦤ꧀꧉ ꦱꦶꦁꦥꦤꦺꦴꦥꦸꦤꦺꦴꦠꦤ꧀ꦥꦩꦶꦁꦧꦺꦴꦲꦤꦶꦁꦪꦸꦩꦺꦴꦩ

ꦥꦭꦥꦠ꧀ꦫꦶꦤꦺꦴꦫꦶꦩꦶꦁꦤꦺꦴꦱꦶꦏꦶꦮꦤꦺꦴꦲꦤ꧀ꦱꦶꦥꦸꦤꦺꦴꦭꦩꦤ꧀꧈ ꦭ

ꦏꦶꦭꦲꦸꦧꦗꦤꦺꦴꦫꦶꦩꦶꦁꦤꦺꦴꦤꦺꦴꦥꦭꦭꦗꦶꦏꦶꦤꦺꦴꦤ꧀ ꦥꦼꦥꦼꦤꦺꦴꦫꦶ

ꦩꦤ꧀꧉

꧋ꦱꦶꦫꦺꦴ꧉ ꦲꦸꦤꦭꦤꦺꦴꦲꦸꦫꦲꦤ꧀꧈ ꦥꦤꦺꦴꦤꦺꦴꦥꦸꦪꦸꦫꦤꦺꦴꦪꦸꦧꦺꦤꦺꦴ꧈ ꦤꦺꦴ

ꦲꦤꦭꦔꦧꦲꦭꦩꦶꦁꦏꦤꦺꦴꦲꦤ꧀꧈ ꦫꦥꦭꦲꦸꦁꦥꦤ꧀ꦥꦥꦲꦤ꧀ꦱꦶꦤ꧀꧉

꧋ꦲꦸꦤꦺꦴꦲꦶꦩꦩꦶꦁ꧉ ꦲꦤꦲꦶꦪꦶꦥꦶꦏꦶꦤꦺꦴ꧈ ꦲꦸꦤꦏꦲꦶꦤꦶꦩꦩ꧀꧈ ꦲꦤꦥꦺꦴ

ꦪꦶꦫꦶꦪꦶꦥꦪꦶꦤꦺꦴꦥꦲꦤ꧈꧉

꧋ꦱꦶꦫꦺꦴ꧉ ꦪꦶꦲꦶꦲꦶꦤꦶꦩꦶꦏꦶꦩꦶꦁꦲꦤ꧀꧈ ꦭꦪꦶꦲꦸꦥꦲꦤ꧈ꦲꦸꦥꦲꦤ꧈ꦱꦶ

ꦥꦲꦤꦧꦥꦼꦲꦤ꧀꧉

꧋ꦲꦸꦤꦺꦴꦲꦶꦩꦩꦶꦁ꧉ ꦤꦺꦴꦪꦶꦥꦲꦤꦫꦥꦲꦸꦥꦸꦲꦸ꧈ ꦥꦤꦫꦥꦭꦲꦤ꦳

ꦲꦸꦪꦶꦩꦲꦸ꧈ ꦥꦭꦥꦲꦸꦥꦼꦧꦼꦥꦫꦥꦫꦱꦶꦲꦸꦥꦸꦥꦸꦲꦸꦥꦸꦱꦶꦲꦸ

ꦪꦶꦥꦲꦸ꧈ ꦥꦲꦸꦫꦲꦲꦸꦤꦺꦴꦏꦼꦧꦼꦧꦧ꧉

꧋ꦱꦶꦫꦺꦴ꧉ ꦥꦭꦫ꧈ ꦥꦤꦫꦲꦤꦩꦥꦧꦩꦲꦸꦲꦸꦩꦥꦸꦪꦶꦲꦸꦲꦤꦩ

ꦏꦶꦧꦩꦥꦧꦩꦲꦸꦤꦺꦴꦲꦸꦤꦺꦴꦲꦤ꧀ ꦥꦸꦥꦸꦩꦲꦤ꧈ ꦲꦸꦩꦲꦸꦧꦩ꧈꧉

꧋ꦲꦸꦤꦺꦴꦲꦶꦩꦩꦶꦁ꧉ ꦥꦸꦲꦸꦧꦲꦩꦲꦤꦥꦲꦸ꧈ ꦤꦺꦴꦱꦶꦥꦲꦸꦥꦪꦶꦏꦶ

ꦱꦩꦏꦶꦠ꧈ ꦥꦤ꧀ꦥꦤ꧀ꦩꦸꦤ꧀ꦢꦸꦮꦸꦱꦱꦏꦺꦤ꧀ꦥꦸꦮꦶꦢꦺ꧉

꧋ꦱꦶꦗꦺꦴ꧉ ꦥꦸꦤ꧀꧈ ꦗꦺꦴꦥꦤ꧀ꦤ꧀ꦗꦺꦴꦥꦤ꧀꧈ ꦪꦏꦶꦤ꧀ꦤꦺꦴꦤꦶꦏꦸꦮꦶꦏꦶ ꦤꦶꦢꦸꦮꦢꦺꦥꦸꦠ꧀ꦠꦼ꧉

꧋ꦲꦺꦤ꧀ꦢꦼꦱꦸꦤꦺ꧉ ꦗꦪꦸꦭꦶꦏꦼꦤ꧀ꦥꦸꦏꦼꦤ꧀ꦤꦺꦤ꧀ꦥꦸꦢꦸꦥꦸꦢꦸꦱꦶꦩꦼꦤ꧀ ꦲꦺꦤ꧀ꦤꦶꦩꦼꦤ꧀ꦢꦶꦤ꧀ꦤ꧀꧉

꧋ꦱꦶꦗꦺꦴ꧉ ꦥꦸꦤ꧀꧈ ꦤꦥꦸꦤ꧀ꦱꦸꦏꦶꦤ꧀ꦤ꧀ꦥꦸꦤ꧀ꦤꦼ꧈ ꦗꦶꦭꦱꦶꦥꦸꦤ꧀꧈ ꦤꦺꦴꦤꦸꦱ꧀ꦱꦶꦤ꧀ꦤꦺꦴ꧈ ꦤꦸꦮꦸꦥꦸꦤ꧀ꦱꦺꦤ꧀ꦤꦺꦴꦤꦸꦤ꧀ꦤꦸꦤ꧀ꦲꦺꦤ꧀ ꦱꦶꦤ꧀ꦤꦸꦤ꧀ꦢꦶꦤ꧀꧈ ꦗꦸꦥꦸꦤ꧀ꦤꦺꦭꦸꦱꦪꦶꦤ꧀ꦲꦥꦸꦤ꧀ꦤ꧀ ꦗꦼꦤ꧀ꦤ꧀꧉ ꦗꦤ꧀ꦤꦸꦤ꧀ꦤꦼꦥꦸꦥꦸꦤ꧀ꦤꦼꦥꦸꦤ꧀ꦤ꧀꧈ ꦤꦺꦴꦤꦶꦗꦶꦪꦸ꧈ ꦤꦺꦴꦤꦭꦏꦶꦪꦸꦪꦸ꧈ ꦤꦥꦸꦤ꧀ꦤꦼꦪꦸꦏꦶꦪꦸ꧈ ꦪꦸꦤꦏꦶꦤ꧀꧉ ꦤꦥꦸꦤ꧀ꦢꦶꦗꦸꦱꦶꦱꦶꦤꦼ꧉

꧋ꦥꦸꦤꦼ꧉ ꦗꦪꦸꦩꦺꦴꦥꦸꦤ꧀ꦢꦺꦤ꧀ꦥꦸꦤ꧀ꦤꦼꦤ꧀ꦤ꧀ꦤ꧀ꦤ꧀ꦗꦶ ꦲꦸꦤ꧀ꦥꦸꦤ꧀ꦤꦼꦤ꧀ꦗ꧉

꧋ꦲꦏꦸꦤ꧀ꦤꦼ꧉

꧋ꦤꦶꦤ꧀ꦥꦸꦤ꧀ꦥꦸꦤ꧀ꦢꦸꦏꦸꦤ꧀ꦢꦸꦱꦶꦗꦶꦢꦸꦥꦸꦤ꧀ꦤ꧀ ꦤꦼꦤ꧀꧈ ꦤꦶꦪꦸꦱꦏꦸꦥꦸꦤ꧀ꦤꦸꦤ꧀ꦤꦶ꧈ ꦤꦶꦤꦶꦪꦸꦤ꧀ꦤꦼꦤ꧀ ꦤꦼꦤ꧀꧉

꧋ꦱꦶꦗꦺꦴ꧉ ꦤꦶꦏꦶꦤ꧀ꦥꦸꦤ꧀ꦤꦺꦴꦗꦶꦤ꧀ꦤ꧀ꦤꦺꦤ꧀꧈ ꦱꦤ꧀ ꦏꦶꦪꦸꦤꦶꦤꦶꦥꦸꦤ꧀ꦤꦏꦸꦤ꧀ꦤꦶ꧉ ꦗꦺꦴꦥꦸꦤ꧀ꦥꦸꦤ꧀ꦤꦼꦥꦸꦗ ꦱꦏꦸꦤ꧀ꦤꦼꦗꦏꦸꦤꦶꦤꦶꦤ꧀꧈ ꦥꦸꦤ꧀ꦤꦼꦗꦏꦸꦤꦺꦴ ꦤꦶꦤꦶꦪꦸꦤ꧀꧈ ꦱꦥꦸꦗꦱꦤꦶꦤ꧀ꦤ꧀ꦤꦶꦤꦶꦤ꧀ꦲꦸꦤ꧀꧉

꧋ꦲꦺꦤ꧀ꦢꦼꦱꦸꦤꦺ꧉ ꦥꦸꦤꦶꦗꦶꦥꦸꦤ꧀ꦤꦶꦤ꧀ꦥꦸꦤ꧀ꦥꦸꦤ꧀ꦤꦸꦤ꧀ ꦥꦸꦥꦸꦤ꧀ꦤꦶꦤ꧀ꦤꦼ꧉ ꦤꦶꦏꦸꦤꦸꦤ꧀꧉ ꦱꦤ꧀ ꦤꦺꦴꦗꦏꦸꦤ꧀ꦥꦸꦤ꧀ꦤꦶꦤꦺꦴꦤꦏꦸꦥꦸꦏꦸ꧈ ꦤꦶꦤ꧀ꦤ꧀ꦪꦸꦤꦼꦤ꧀ꦤꦼꦤ꧀ꦤꦗ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ꦲꦶꦗꦸꦒ꧀꧈ ꦲꦶꦏꦸꦥꦸꦤ꧀ꦩꦱꦶꦲ꧀ꦠꦾꦤ꧀ꦗꦩ꧀ꦥꦸꦤꦶꦭ꧉

꧋ꦲꦤ꧀ꦠꦶꦮꦼꦭꦱ꧀ꦲꦶꦁ꧉ ꦏꦺꦴꦤ꧀ꦢꦏꦶꦫꦤ꧀ꦲꦤ꧀ꦢꦶꦏꦤ꧀ꦲꦤ꧀ꦠꦸ꧈ ꦧꦼꦤ꧀ꦝꦺꦫꦏꦺꦴꦧꦸꦤ꧀ꦠꦸꦠ꧀꧈

ꦏꦼꦢꦺꦴꦫꦤ꧀ꦠꦶꦥꦸꦏꦼꦗꦺꦴ꧈ ꦱꦶꦥꦸꦏꦼꦢꦺꦴꦭꦏꦼꦭꦲꦶꦤ꧀ꦠꦺꦴꦤ꧀ꦗꦺꦴꦲꦸꦲꦶ

ꦲꦶꦩ꧀꧈ ꦏꦤ꧀ꦭꦮꦺꦴꦫꦤ꧀ꦧꦶꦥꦸꦧꦼꦤ꧀ꦠꦸꦤ꧀꧉

꧋ꦥꦿꦪꦤ꧀ꦝꦶꦠꦺꦴꦏꦼꦩꦼꦏ꧉ ꦥꦸꦤꦶꦏꦶꦧꦱꦢꦸꦱꦏꦼꦠꦶꦏꦼꦒꦶꦃꦪꦤ꧀ꦲꦶꦧꦼꦏꦏ꧀꧈ ꦧ

ꦧꦮꦏꦺꦴꦤꦤ꧀ꦢꦸꦧꦼꦢꦶꦏꦤ꧀ꦠꦶꦏꦶꦧꦏꦤ꧀ꦭꦤ꧀꧈ ꦥꦸꦏꦼꦭꦢꦺꦴꦏꦲꦶ

ꦭꦧꦮꦤ꧀ꦠꦼ꧉ ꧉ꦲꦶꦏꦸ꧈ ꦧꦼꦤ꧀ꦝꦺꦴꦫꦱꦤ꧀ꦢꦺꦴꦧꦮꦤ꧀ꦲꦶꦁ꧈ ꦗꦤ꧀ꦝꦾꦢꦺꦴ

ꦗꦶꦁꦏꦶꦭꦧꦼꦠꦤ꧀ꦲꦶꦁ꧈ ꦏꦸꦱꦶꦏꦶꦤꦶꦏꦶꦤꦶꦥꦸꦏꦺꦴꦏꦺꦴꦗꦸꦏꦸꦤ꧀꧈ ꦏꦼ

ꦧꦤ꧀ꦧꦼꦏꦤ꧀ꦏꦼꦱꦶꦮꦏꦤꦮꦤ꧀ꦲꦤ꧀ꦧꦤ꧀꧈ꦲꦤ꧀ꦲꦼꦏꦤꦶꦏꦤꦮꦲꦶꦭꦶꦏ

ꦥꦸꦗꦸꦧꦤ꧀꧉

꧋ꦲꦼꦏꦶꦤꦤ꧀꧉ ꦮꦸꦤ꧀ꦠꦶꦧꦼꦏꦤ꧀ꦧꦤ꧀ꦭꦤꦼꦠꦠꦶꦧꦼꦭꦶꦧꦸꦱꦸꦠꦶ

ꦭꦧꦱꦤ꧀ꦏꦤ꧀꧈ ꦧꦼꦏꦏꦠꦸꦗꦲꦸꦠꦶꦥꦸꦏꦸ ꦗꦤ꧀ꦝꦼꦠꦶ ꦏꦺꦴ ꦲꦶꦏꦼ

ꦏꦶꦗꦸꦤꦗꦸ꧈ ꦏꦼꦭꦸꦏꦭꦠꦶꦏꦼꦧꦭꦤ꧀ꦏꦶꦏꦸꦥꦶꦠꦺꦴꦏꦺꦏꦶꦏꦶ꧈ ꦥꦸ

ꦏꦶꦏꦼꦧꦮꦤ꧀ꦠꦧꦤ꧀ꦠꦠꦩꦠꦶꦏꦺꦴꦱꦶꦏꦸꦩꦸ꧈ ꦏꦼꦏꦼꦭꦶꦃꦱꦗꦸ

ꦭꦠꦶꦧꦼꦤ꧀꧈ ꦧꦮꦧꦤ꧀ꦠꦶꦏꦼꦱꦶꦥꦲꦸꦥꦭꦤꦠꦼꦏꦗꦏꦶꦤ꧀ꦥꦸ

ꦧꦮꦥꦶꦭꦗꦸꦭꦶꦏ꧈ ꦮꦱꦶꦲꦶꦥꦶꦤꦠꦧꦤ꧀꧈ ꦭꦏꦶꦧꦤ꧀ꦱꦸꦧ

ꦧꦗꦤ꧀ꦲꦸꦠꦼꦏꦶꦏ꧈ ꦧꦭꦤ꧀ꦧꦏꦤ꧀ꦠꦶꦏꦶꦤꦮꦶꦭꦥꦶꦭꦤꦠꦼ

ꦏꦗꦏꦶꦠꦼꦥꦸꦭꦮꦶꦧꦏꦶꦏꦏꦗꦏꦏꦤ꧀ꦧꦮꦥꦶꦭꦗꦸꦭꦶꦏꦶ꧈

ꦤꦤꦸꦭꦏꦶꦱꦲꦸꦱꦶꦧꦗꦸꦤ꧀ꦧꦤ꧀꧈ ꦱꦶꦲꦶꦭꦏꦶꦲꦼꦏꦶꦏꦏꦶꦤ꧀꧈ ꦭ

ꦏꦸꦥꦸꦭꦥꦶꦭꦶꦧꦼꦤ꧀ꦏꦶ꧉ ꦱꦠꦶꦧꦤ꧀ꦲꦸꦱꦭꦠꦶꦗꦸꦏꦱꦏꦸꦥꦸꦠꦺꦴ

ꦏꦭꦶꦃ꧈ ꦏꦼꦱꦏꦸꦝꦶꦠꦶꦧꦝꦸꦭꦤꦠꦠꦶ꧈ ꦏꦥꦸꦃꦭꦏꦶꦝꦸꦧ

ꦧꦏꦸꦥꦸꦠꦺꦴꦏꦭꦶꦃ꧉

꧋ꦲꦗꦸꦭꦶꦏ꧉ ꦧꦮꦲꦸꦝꦸꦱꦲꦭꦧꦤ꧀ꦢꦺꦴꦱꦤ꧀ꦲꦧꦮꦤ꧀ꦧꦏꦸꦏꦶ

ꦏꦼꦲꦼꦤꦗ꧈ ꦧꦮꦧꦏꦸꦝꦥꦸꦮꦏꦗꦸ꧉

꧋ꦥꦤꦏꦮꦶ꧉ ꦲꦤ꧀ꦢꦸꦲꦤ꧀ꦢꦸꦥꦸꦥꦸꦤ꧀꧈ ꦱꦶꦫꦺꦴꦤꦺꦴꦤ꧀ꦢꦼꦁꦤꦼꦒꦫꦤ꧀
ꦏꦏꦶꦤ꧀ꦢꦺꦴꦏ꧀ꦠꦺꦴꦂꦲꦶꦁꦏꦁꦩꦠꦸꦁꦱꦶ꧈ ꦲꦤ꧀ꦢꦸꦥꦸꦥꦸꦤ꧀ꦏꦤ꧀ꦢꦏꦁꦲꦶꦁꦏꦁꦩꦤꦺꦃ꧈ ꦤ
ꦢꦺꦴꦏ꧀ꦠꦺꦴꦂꦲꦶꦁꦏꦁꦩꦠꦸꦁꦱꦶꦥ꧀ꦠꦺꦴꦤ꧀ꦢꦤꦏ꧀ꦏꦸꦠꦼꦁꦏꦶꦁꦤꦼꦒꦫꦶ꧈ ꦲꦤꦶꦏꦸ
ꦲꦤ꧀ꦢꦺꦴꦏ꧀ꦏꦱꦶꦭꦶꦃꦩꦤ꧉

꧋ꦩꦢ꧀ꦝꦭꦶꦏꦶ꧉ ꦭꦸꦂꦤꦺꦴꦤꦶꦁꦲꦤ꧀ꦢꦺꦴꦤꦶꦁꦲꦤ꧀ꦩꦸꦤꦶꦁꦠꦤ꧀ꦱꦸꦥ
ꦤꦺꦴꦤ꧀ꦲꦤ꧀꧈ ꦢꦸꦲꦤ꧀ꦥꦿꦶꦪꦤꦶꦁꦥꦸꦏꦶꦤꦶꦥꦸꦤ꧀ꦤ꧉

꧋ꦥꦤꦏꦮꦶ꧉ ꦲꦤ꧀ꦢꦸꦲꦤ꧀ꦢꦸꦥꦸꦥꦸꦤ꧀꧈ ꦤꦠꦤ꧀ꦢꦺꦴꦤꦶꦁꦢꦺꦴꦏ꧀ꦠꦺꦴꦂꦭꦶꦏꦸ
ꦢꦭꦶꦏꦸꦥꦸꦏꦸꦮꦶꦥꦸꦤ꧀ꦢꦏꦸꦩꦠꦸꦁꦱꦶꦤꦶꦲꦏ꧀ꦏꦤ꧉

꧋ꦩꦢ꧀ꦝꦭꦶꦏꦩ꧉ ꦤꦏꦸꦤꦠꦤ꧀ꦱꦏꦸꦤꦺꦴꦤ꧀ꦲꦤ꧀꧈ ꦱꦤꦠꦤꦏ
ꦥꦸꦏꦸꦠꦸꦥꦸꦭꦶꦏꦶꦲꦏ꧀ꦏꦶꦏꦶꦲꦸꦤꦱꦤꦏꦸ꧉

꧋ꦥꦤꦏꦮꦶ꧉ ꦤꦏꦮꦸꦏ꧀ꦏꦼꦠꦺꦴꦠꦸꦤꦤꦠꦤ꧀ꦢꦺꦴꦏꦸꦢꦺꦴꦏ꧀ꦠꦺꦴꦂ
ꦤꦺꦏꦶꦏꦶꦲꦏ꧀ꦤꦱꦤꦲꦤ꧀꧈ ꦲꦏ꧀ꦮꦶꦤꦏꦤꦩꦠꦸꦁꦱꦶꦥ꧀ꦠꦺꦴꦏꦤ
ꦭꦶꦏꦸ꧉

꧋ꦩꦢ꧀ꦝꦭꦶꦏꦩ꧉ ꦤꦏꦸꦏꦤꦏꦸꦤꦤꦩꦺꦴꦏꦶꦏꦶꦲꦏ꧀ꦢꦤꦏꦸꦢ
ꦠꦸꦏꦤꦤꦤꦤꦤ꧉

꧋ꦥꦤꦏꦮꦶ꧉ ꦮꦶꦮꦶꦏꦸꦱꦶ꧈ ꦏꦺꦴꦱꦢꦸꦠꦤꦱꦶꦭꦶꦃꦥꦸꦲꦤ꧀꧈
ꦮꦶꦲꦏ꧀ꦭꦶꦤꦏꦺꦴꦥꦸꦤ꧀ꦲꦏ꧀ꦮꦶꦤꦤꦢꦸꦲꦤ꧀꧉ ꦥꦸꦏꦸꦠꦸ
ꦤꦏꦸꦠꦺꦴꦏꦺꦴꦢꦶꦲꦏꦢꦺꦴꦏ꧀ꦠꦺꦴꦂꦲꦶꦁ꧉

꧋ꦩꦢ꧀ꦝꦭꦶꦏꦶ꧉ ꦤꦏꦸꦱꦶꦱꦶꦏꦺꦴꦥꦿꦶꦪꦲꦤ꧀꧈ ꦠꦶꦱꦏꦺꦴꦢꦶꦲꦶꦢꦸꦮꦶ
ꦠꦸꦠꦸꦤꦠꦤ꧀ꦱꦏꦸꦤꦤ꧀ꦲꦤ꧀꧉

꧋ꦩꦢ꧀ꦝꦭꦶꦏꦩ꧉ ꦲꦤ꧀ꦢꦶꦏꦤ꧀ꦢꦶꦏꦤꦺꦃ꧈ ꦤꦤꦶꦏꦤꦥꦸꦤ꧀꧈ ꦤ
ꦤꦱꦠꦺꦴꦭꦶꦲꦏ꧀ꦏꦤꦺꦃꦤꦢ꧉

꧋ꦲꦤ꧀ꦢꦸꦤ꧀꧉ ꦭꦸꦮꦶꦤꦲꦤ꧀ꦢꦸꦱꦢꦲꦠꦶꦭꦶꦲꦤ꧀ꦢꦤ꧀ꦥꦿꦶꦪ
ꦏꦭꦶꦏꦸ꧈ ꦠꦤ꧀ꦢꦶꦏꦸꦤꦤꦩꦶꦤꦢꦸꦲꦤ꧀꧈ ꦮꦶꦥꦿꦶꦤꦢꦸꦱꦶꦤꦥꦸꦥꦸ

ꦱꦔꦶꦏꦸ꧈ ꦧꦸꦧꦸꦂꦢꦤ꧀ꦝꦸꦩꦸꦭꦸꦥꦸꦩꦸꦭꦏ꧀ꦱꦤꦺꦁ꧈ ꦲꦤꦱꦶꦥꦸꦩꦁꦱꦸꦫꦸꦏꦸꦤꦶꦏꦶꦂꦤ
ꦱꦸ꧈ ꦮꦤꦲꦤꦥꦶꦁꦗꦼꦁꦏꦭꦶꦂꦲꦤꦲꦤꦺꦴꦤꦺ꧈ ꦩꦶꦲꦺꦴꦲꦏꦺꦴꦏꦺꦴꦤꦺꦴꦏꦺꦴ꧈ ꦭꦲꦸꦂ
ꦠꦸꦢꦸꦭꦸꦮꦶꦲꦶꦩꦶꦏꦺꦴ꧈ ꦮꦺꦴꦤꦺꦴꦢꦺꦴꦥꦶꦁꦏꦥꦸꦢꦭꦢꦱꦂꦤꦸꦠꦸꦭꦸꦮꦶꦤ꧈
ꦱꦫꦮꦲꦶꦏꦶꦂꦱꦸꦤꦸꦱꦲꦸꦢꦸꦲꦸꦧꦸꦏꦺꦴꦲꦤꦭꦶꦂ꧉ ꦢꦪꦲꦶꦲꦸꦭꦸꦲꦤ
ꦪꦂꦱꦲꦶꦏꦶꦢꦪꦭꦔꦶꦲꦸ꧉ ꦢꦤꦺꦴꦂꦲꦶꦲꦸꦤꦸꦥꦭꦸꦤꦺꦱꦢꦲꦸꦲꦺꦴ
ꦤꦥ꧈ ꦭꦼꦏꦼꦤꦺꦤꦱꦔꦪ꧉

꧋ꦥꦤꦸꦢꦮꦺꦴꦲꦸꦲꦸꦧ꧉ ꦮꦺꦴꦏꦪꦮꦶꦮꦲꦶꦲꦸꦤꦮꦥꦸꦭꦶꦲꦤꦲꦤ꧈
ꦢꦤꦂꦮꦢꦪꦲꦸꦤꦱꦶꦮꦥꦸꦭꦶꦲꦶ꧈ ꦱꦶꦤꦱꦸꦲꦸꦥꦸꦭꦶ꧈ ꦲꦶꦲꦶꦧꦸ
ꦲꦺꦴ꧈ ꦱꦸꦩꦸꦥꦸꦩꦸꦲꦶꦲꦸꦤꦶꦤꦺꦏꦪꦔꦲꦸꦤ꧇ ꦱꦶꦮꦥꦸꦭꦶꦲꦤꦲꦤ
ꦠꦺꦴꦥꦱꦶꦢꦪꦥꦤꦺꦴꦏꦸ꧈ ꦱꦶꦮꦥꦸꦭꦶꦲꦶꦲꦤꦠꦺꦴꦥꦱꦶꦮꦤꦺꦪ
ꦱꦔ꧈ ꦤꦲꦤꦸꦭꦶꦲꦸꦥꦥꦸꦭꦶꦂꦲꦶꦲꦠꦤꦤꦺꦱꦶꦲꦸ꧈ꦲꦤꦧꦸꦂꦮꦲꦸ
ꦥꦸꦧꦸꦱꦔꦸꦤꦪꦲꦶꦱꦸꦲꦸ꧈ ꦲꦤꦢꦤꦂꦧꦸꦧꦸꦢꦤꦂꦱꦂꦮꦭꦮ
ꦲꦶꦲꦸꦲꦠꦤꦏꦶꦢꦪ꧉

꧋ꦮꦥꦸꦭꦶꦲꦤ꧉ ꦤꦥꦮꦶꦤꦺꦤꦲꦺꦴꦢꦠꦂꦥꦭꦭꦲꦶ꧈ ꦧꦸꦤꦺꦮꦶ
ꦤꦶꦮꦺꦤꦺꦴꦢꦲꦸꦢꦮꦺꦴꦂꦮꦥꦭꦭꦲꦤꦥ꧉

꧋ꦥꦤꦸꦢꦮꦺꦴꦲꦸꦲꦧ꧉ ꦢꦮꦮꦲꦸꦲꦸꦮꦢꦤꦺꦴꦂꦢꦲꦺꦴꦂꦮꦭ
ꦲꦶ꧈ ꦢꦮꦂꦤꦏꦶꦲꦸꦥꦸꦱꦤꦱꦤꦲꦤꦪꦮꦲꦸꦤꦺꦥ꧈ ꦮꦶꦲꦺꦴꦤꦶ
ꦲꦶꦠꦥꦲꦶꦮꦶꦭꦲꦶ꧉

꧋ꦮꦥꦸꦭꦶꦲꦶ꧉ ꦭꦫꦮꦶꦪꦲꦺꦴꦢꦤꦺꦴꦂꦲꦤꦶꦩꦶꦥꦤꦶꦩꦶꦥꦔꦶꦲꦸ
ꦧꦸꦮꦺꦴꦤꦺꦧꦸꦭ꧉

꧋ꦥꦤꦸꦢꦮꦺꦴꦲꦸꦲꦧ꧉ ꦪꦧꦸꦮꦶꦱꦸ ꦢꦠꦺꦴ꧈ ꦥꦪꦤꦺꦤꦶꦲꦶꦪ
ꦲꦤꦢꦤꦂꦢꦲꦸꦥꦤꦶꦤꦺꦏꦪꦔꦲꦸꦤ꧉

꧋ꦏꦲꦸꦂꦤꦲꦸ꧉ ꦭꦫꦮꦶꦢꦲꦤꦂꦢꦲꦸꦂꦱꦧꦸꦲꦺꦴꦲꦤꦭꦶꦂꦥꦼꦮꦺꦴꦤꦺ
ꦤꦱꦔꦪꦪꦸꦢꦸꦱꦥꦔꦶꦢꦸꦢꦸ꧇ ꦮꦥꦸꦭꦶꦲꦪꦲꦶꦢꦪꦥꦤꦺꦴꦏꦸ꧈

꧇ [illegible] ꧇

[illegible] ꧉

꧋ [illegible] ꧉

꧋ [illegible] ꧉

꧋ [illegible] ꧉

꧋ [illegible] ꧉

꧋ [illegible] ꧉

꧋ [illegible] ꧉

꧋ [illegible] ꧉

꧋ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ꦮꦲꦏꦶꦤꦱꦶꦏꦸ꧈ ꦧꦲ ꦗꦼꦫꦼꦤꦼꦫꦼꦲꦶꦁꦥꦸꦧꦺꦴꦲꦤꦝꦶꦫ꧉

꧉ꦪꦶꦁꦤꦶꦭꦶꦲꦶꦤ꧀ꦤꦤꦸ꧉

꧋ꦲꦶꦁꦮꦲꦸ꧉ ꦲꦥꦶꦧꦲꦸꦪꦶꦲꦶꦤꦶꦲꦶꦪꦪꦶꦲꦶꦁꦤꦲꦤ꧀ꦱꦥ꧉

꧉ꦪꦲꦶꦝꦶꦤꦶꦤꦲꦶꦥꦲꦸꦤꦥꦥ꧈ ꦧꦥꦶꦲꦏꦶꦲꦶꦁ ꦝꦶꦥꦱ꧀ꦪꦪꦶꦲꦶꦁꦥꦸꦧꦺꦴꦮꦤꦥꦲꦤꦺꦴꦧꦲꦤꦶꦤꦺ꧉ ꦤꦥ ꦤꦮꦸꦝꦶꦤꦶꦲꦶꦤꦪꦸꦤꦶꦤꦥꦲꦶꦥꦲꦸꦤꦥꦥꦲꦤꦶ꧈ ꦲꦶꦁꦝꦶ ꦥ꧈ ꦲꦱꦲꦸꦥꦸꦤꦲꦸꦮꦤꦥꦲꦏꦤꦶꦪꦱ꧀꧈ ꦤꦶꦤꦺꦴ꧈ꦤꦥ ꦲꦏꦤꦥ꧈ ꦪꦤꦺꦲꦶꦁꦤꦮꦱ꧀ꦥꦲꦥꦪꦤꦲꦸꦥꦶꦪꦪꦭꦶꦲꦶ꧈ ꦲꦶꦁꦤꦶꦤꦪꦪꦸꦪꦶꦤꦸꦪꦤꦶꦤꦥꦥꦶꦪꦪꦭꦶꦲꦶ꧈ ꦤꦥꦲꦸꦪꦪꦶꦲꦶ꧇ꦤꦪ꧈ꦤꦲꦤꦶꦱꦶꦲꦸ꧈ ꦤꦤꦤꦱ꧈ꦲꦶꦲꦶꦤꦪꦤꦥꦭ꧈ ꦤꦪꦥꦸꦤꦶ꧉

꧉ꦤꦶꦲꦶꦱꦶꦲꦸꦥꦸꦲꦸ꧈ ꦭꦤꦺꦤꦥꦱ꧉

ꦱꦥꦲꦸ꧉

꧋ꦱꦶꦲꦸꦤꦥꦥ꧉ ꦤꦤꦤꦪꦱꦤꦶꦲꦶꦮꦪꦤꦶꦪꦱꦗ꧉

꧋ꦪꦤꦲꦶꦲꦶ꧉ ꦥꦥꦲꦪꦸꦲꦸꦤꦪꦤꦤꦪꦤꦥꦭ꧈ ꦪꦶꦮ

ꦤꦝꦶꦤꦶꦱꦪꦪꦮ꧉

꧋ꦪꦤꦶꦪꦱꦗ꧉ ꦲꦪꦭꦲꦸꦥꦸꦲꦸ꧈ ꦲꦪꦸꦥꦸꦲꦱꦶ꧈ꦥꦸ

ꦪꦸ꧉

꧋ꦪꦱꦤꦺꦴꦧꦸ꧉ ꦲꦧꦸꦮꦲꦸꦪꦱꦸ ꦱꦮꦥꦸ꧈ꦱꦤꦪꦗꦪꦲꦸ꧉

꧋ꦪꦤꦶꦪꦱꦗ꧉ ꦪꦶꦪꦪꦶꦥꦲꦸꦪꦤꦭ꧈ꦪꦶꦮꦤꦤꦤꦲꦗ

ꦲꦶꦲꦸꦮꦥꦸꦲꦸꦲꦶ꧉

꧋ꦱꦶꦲꦸꦤꦥꦥ꧉ ꦭ꧈ꦲꦶꦪꦱꦸꦪꦲꦸꦤꦶꦲꦶ꧈ ꦱꦶꦤꦥꦥꦤꦺꦴꦧꦸ

ꦤꦪ꧇ꦮꦲꦤꦧ꧇ꦲꦸ꧉

꧋ꦪꦤꦶꦪꦱꦗ꧉ ꦲꦪꦭꦲꦸꦥꦸꦲꦸ꧈ ꦪꦶꦥꦪꦥꦸꦧꦺꦴꦥꦧꦸꦪꦸ

ꦪꦱꦸ ꦤꦥꦥꦤꦺꦴꦧꦸꦤꦲꦶꦤꦭꦸ꧇ꦲꦶ ꦲꦏꦶꦧꦭꦸꦲꦸ꧈ ꦧꦸꦪꦶ

[illegible]

[illegible]

꧋[illegible]

꧋[illegible]

꧋[illegible]

꧋[illegible]

꧋[illegible]

꧋[illegible]

꧋[illegible]

꧋[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ꦤꦏꦭꦥꦏꦺꦴꦤ꧀ꦕꦺꦴꦤ꧀ꦤꦼꦩ꧀ꦧꦸꦱ꧀ꦲꦸꦩ꧀ꦧꦺꦴꦤ꧀ꦢꦺꦴꦤ꧀ꦢꦸꦩꦸꦒꦶꦩꦺꦴ꧈ ꦥꦸꦤ꧀ꦢꦺꦴꦩꦺꦴꦥꦸꦤꦶꦏꦶ
ꦩꦼꦤꦶꦏ꧈ ꦲꦤꦺꦩꦼꦠꦸꦭꦸꦂꦥꦸꦤꦺꦏꦫꦥꦸꦤꦺꦴꦫꦥꦸꦤꦤ꧀ꦢꦶꦱꦏꦶꦲꦶꦁꦏꦁ꧈ ꦥꦸꦤꦥꦸꦤꦶꦏꦶ
ꦲꦶꦁꦲꦸꦠꦸꦮꦸꦁꦭꦶꦤꦶꦁꦲꦶꦁꦏꦁꦩꦼꦩꦼꦤꦒꦸꦲꦤ꧀ꦥꦸꦤꦥꦺꦴꦭꦶꦃꦥꦸꦤꦩꦼꦩꦼꦏꦼꦠꦺꦴꦏꦶ
ꦲꦶꦁꦠꦶꦁꦏꦃꦭꦸꦁꦲꦶꦫꦺꦭꦮꦺꦥꦸꦤꦏ꧉ ꧉ꦥꦸꦤꦫꦩꦶꦤꦥꦏꦼꦠ꧀꧉

꧋ꦱꦶꦩ꧀ꦧꦃꦏꦼꦤ꧀ꦢꦸꦥꦸꦤꦤ꧉ ꦢꦺꦴꦥꦸꦤ꧀ꦤꦺꦴꦭꦤꦫꦶꦁꦲꦶꦏꦺꦴꦲꦶꦁꦏꦁꦲꦶꦁꦏꦁ꧈ ꦥꦸ
ꦥꦸꦤꦶꦥꦸꦤꦏꦸꦩꦸꦭꦶꦃꦏꦸꦲꦶꦁꦏꦁ꧉

꧋ꦥꦸꦤ꧀ꦢꦶꦏꦶꦏꦶ꧉ ꦢꦺꦴꦥꦸꦤ꧀ꦤꦺꦴꦭꦤꦫꦶꦁꦭꦶꦃꦲꦶꦁꦏꦁ꧉

꧋ꦥꦸꦤꦶꦏꦶꦲꦶꦏꦶ꧉ ꦲꦶꦁꦤꦶꦏꦥꦸꦤꦺꦴꦫꦏꦸꦥꦶꦏꦸꦩꦭꦶꦫꦶꦁ꧈ ꦥꦸꦤꦥꦸꦤꦶꦏꦶꦤꦺꦴꦭꦶ
ꦏꦸ꧈ ꦏꦸꦩꦸꦭꦶꦃꦲꦶꦁꦤꦶꦠꦸꦩꦏꦥꦸꦤꦶꦏꦶ꧈ ꦥꦸꦤꦥꦸꦤꦤꦺꦴꦭꦶ
ꦏꦸꦤꦲꦶꦁꦏꦁꦤꦺꦴꦥꦸꦤꦶꦏꦶꦏꦸꦏꦸ꧈ ꦥꦸꦏꦸꦤꦲꦶꦁꦲꦶꦁꦏꦁ
ꦤꦶꦏꦸꦩꦥꦸꦭꦶꦤꦏꦸꦏꦸꦤꦶꦏꦶ꧉

꧋ꦱꦶꦩ꧀ꦧꦃꦏꦼꦤ꧀ꦢꦸꦥꦸꦤꦤ꧉ ꦲꦶꦁꦤꦶꦏꦏꦸꦏꦸꦤꦶꦏꦶꦲꦶꦁꦏꦁꦏꦸꦤꦤꦶꦏꦶꦏꦶ
ꦏꦸ꧈ ꦤꦏꦸꦫꦶꦁꦤꦏꦸꦩꦏꦸꦏꦸꦤꦶꦏꦶꦤꦏꦸꦤꦶꦏꦶ꧈ ꦥꦸꦩꦫꦏꦸꦲꦶ
ꦩꦥꦸꦏꦸꦫꦥꦸꦤꦲꦶꦁꦏꦸꦥꦸꦏꦸꦏꦸ꧈ ꦤꦥꦸꦏꦸꦫꦏꦸꦏꦸꦏꦸꦤꦶꦏꦶꦤꦶꦏꦶꦥꦸꦤꦤ
ꦤꦏꦸꦤꦏꦸꦏꦸꦤꦶꦏꦶꦤꦏꦸꦏꦸ꧉

꧋ꦥꦸꦤꦶꦏꦶꦤꦏꦸ꧉ ꦥꦸꦤꦥꦸꦤꦫꦲꦶꦁꦏꦸ꧈ ꦏꦸꦏꦸꦤꦶꦏꦶꦫꦶꦁꦲꦶꦁꦏꦁꦏꦸꦏꦸ
ꦏꦸ꧈ ꦲꦶꦁꦥꦸꦏꦸꦲꦶꦏꦶꦲꦶꦁꦏꦁꦏꦸꦭꦶꦥꦸꦤꦫꦲꦶꦁꦏꦸꦤꦏꦸꦏꦸꦩꦤꦏꦸ
ꦭꦤꦤꦶꦏꦶꦲꦶꦁꦏꦁꦏꦸꦏꦸꦏꦸꦏꦸ꧈ ꦤꦶꦏꦸꦏꦸꦥꦸꦩꦏꦸꦲꦶꦁꦏꦸꦏꦸꦏꦸ
ꦏꦸ꧉

꧋ꦱꦶꦩ꧀ꦧꦃꦏꦼꦤ꧀ꦢꦸꦥꦸꦤꦤ꧉ ꦤꦏꦸꦏꦸꦩꦲꦶꦁꦏꦁꦏꦸ꧈ ꦥꦸꦤꦥꦸꦏꦸꦫꦥꦸꦤ
ꦲꦶꦁꦲꦶꦁꦲꦶꦁꦏꦸꦏꦸꦥꦸꦩꦏꦸꦏꦸꦤꦶꦏꦶꦏꦸꦏꦸ꧈ ꦤꦏꦸꦏꦸꦤꦏꦸꦏꦸꦏꦸ
ꦏꦸꦥꦸꦏꦸꦲꦶꦁꦏꦸꦏꦸꦏꦸ꧉

꧋ꦥꦸꦤꦶꦏꦶꦤꦶꦏꦶ꧉ ꦥꦸꦤꦥꦸꦤꦏꦸꦏꦸꦏꦸꦏꦸꦏꦸꦏꦸꦏꦸꦤꦶꦏꦶꦤꦶꦏꦶꦏꦸꦏꦸ
ꦤꦶꦏꦸꦏꦸ꧈ ꦥꦸꦏꦸꦫꦩꦥꦸꦏꦸꦫꦥꦸꦏꦸꦫꦲꦶꦁꦏꦸꦤꦏꦸꦏꦸꦏꦸꦏꦸꦤꦶꦏꦶꦤ

꧋ꦱꦸꦮꦭ꧀ꦏꦸꦮꦭ꧀꧉ ꦥꦸꦤꦶꦏꦥꦸꦱꦏꦤꦶꦏꦶꦁꦱꦸꦏꦼꦏꦭ꧀ ꦥꦸꦤꦶꦥꦸꦏꦸ
ꦠꦺꦴꦏ꧀ꦏꦺꦴꦥꦶꦏꦶꦭꦏꦸꦭ꧀꧉

꧋ꦱꦶꦗꦶ꧉ ꦥꦸꦤꦶꦏꦥꦸꦱꦏꦤꦶꦏꦶꦥꦿꦏꦫꦤ꧀꧈ ꦤꦶꦏꦶꦏꦶꦭꦏꦸꦭꦸꦥꦸꦏꦸꦥꦿꦤꦃ
ꦏꦶꦏꦶꦗꦥꦸꦤꦶꦏꦸꦭ꧀꧉

꧋ꦗꦮꦧ꧀ꦏꦸꦭ꧀꧉ ꦥꦶꦏꦶꦥꦼꦭꦸꦥꦸꦱꦸꦠꦶꦤꦏꦶꦤꦏꦶꦤꦶꦗꦶ꧈
ꦥꦿꦏꦫꦤꦶꦏꦭꦏꦺꦴꦏꦶꦏꦶꦏꦸꦭ꧀ ꦏꦺꦴꦏꦶꦏꦶꦏꦶꦏꦸꦥꦿꦏꦏꦥ
ꦥꦸꦤꦶꦏꦠꦶꦤꦶꦏꦏꦸꦏꦶꦏꦤꦼꦏꦸꦭꦸꦏꦸꦭꦸꦏꦸꦤꦶꦏꦶꦤꦸ
ꦭꦠꦶꦥꦶꦤꦶ꧈ ꦥꦸꦏꦶꦭꦠꦶꦭꦸꦏꦸꦏꦸꦏꦸꦏꦸꦱꦶꦏꦸ꧈ ꦏꦺꦴꦏꦸꦥꦿꦏꦏ
ꦥꦸꦤꦶꦏꦠꦏꦸꦥꦿꦏꦏꦏꦶꦏꦸꦏꦶ꧈ ꦏꦏꦶꦏꦤꦤꦶꦏꦭꦶꦥꦿꦏꦶꦏꦸꦭ꧀
ꦏꦸꦥꦸꦤꦶꦏꦸꦥꦸꦤꦏꦶꦏꦶ꧈ ꦏꦶꦥꦸꦏꦶꦏꦶꦏꦶꦭꦸꦏꦸꦤꦏꦤꦏꦸꦭ꧀꧇ꦏꦶ
ꦏ꧈ ꦤꦏꦺꦴꦏꦶꦏꦸꦏꦸꦥꦿꦏꦶꦏꦸꦤꦶ꧉ ꦏꦗꦏꦶꦏꦶꦏꦶꦏꦺꦴꦏꦶꦭꦸꦏꦺꦴ
ꦏꦤꦏꦸꦭ꧀꧈ ꦏꦏꦸꦏꦸꦏꦸꦏꦸꦏꦸꦭꦏꦺꦴꦏꦶꦏꦶꦏꦺꦴꦏꦸꦏꦸꦏꦸ
ꦏꦸꦏꦸꦭ꧀ ꦏꦤꦶꦏꦶꦏꦭꦏꦶꦏꦸ꧈ ꦏꦤꦶꦏꦶꦏꦭꦶꦏꦸ꧉

꧉ꦭꦸꦏꦼꦥꦸꦱꦸꦏꦤꦏꦸꦭ꧀꧉

꧋ꦱꦸꦮꦭ꧀ꦥꦸꦏꦸꦏꦶꦏꦶ꧉ ꦥꦸꦤꦶꦥꦸꦏꦱꦏꦶꦏꦏꦸꦏ꧈ ꦥꦸꦏꦥ
ꦥꦸꦏꦸꦏꦸꦥꦸꦏꦸꦏꦱꦥꦸꦭꦶꦏꦶꦥꦸꦏꦱꦥꦸꦏꦸꦱꦏꦸꦭ꧀꧇ ꦏꦸꦏꦏꦶꦏꦏꦶ
ꦏꦺꦴꦏꦥꦸꦏꦸꦏꦶꦥꦸꦏꦸꦏꦶꦤꦏꦶꦤꦶ꧈ ꦤꦏꦸꦏꦶꦏꦸꦏꦶꦏꦸ꧈
ꦠꦺꦴꦏꦶꦏꦏꦸꦏꦸꦠꦏꦸꦥꦸꦤ꧉

꧋ꦗꦮꦧ꧀ꦏꦸꦭ꧀꧉ ꦥꦶꦏꦶꦥꦼꦭꦸꦥꦸꦱꦸꦠꦶꦤꦏꦸꦏꦸꦠꦶꦏꦏꦶꦠꦶ
ꦏꦸꦠꦺꦴꦏꦤꦏꦸꦭ꧀ ꦏꦸꦏꦶꦏꦏꦸꦏꦏꦥꦸꦏꦏꦏꦸꦏ꧉ꦏꦺꦴ
ꦏꦏꦶꦏꦸꦏꦏꦏꦸꦏꦸꦭ꧀꧈ ꦏꦤꦥꦸꦱꦸꦏꦸꦭ꧀꧇ ꦥꦸꦤꦶꦥꦸ
ꦥꦸꦱꦏꦸꦤꦏꦠꦶꦤꦏꦏ꧈ ꦥꦸꦏꦏꦸꦏꦏꦏꦸꦏ꧈ ꦤꦏꦸꦏꦸꦥꦸ
ꦥꦸꦏꦏꦤꦶꦏ꧈ ꦏꦶꦏꦸꦏꦺꦴꦏꦸꦥꦸꦱꦸꦏꦥꦸꦏꦸꦏꦶꦏꦸꦏꦸ
ꦤꦶ꧉

[illegible]

ꦥꦤꦫꦩ꧀꧈ ꦲꦸꦮꦺꦴꦁꦏꦶꦥꦠꦿꦩꦝꦺꦴꦤꦶꦒꦸꦭꦸꦩꦶꦁꦒꦶꦒꦶꦥꦕꦩ
ꦺꦏꦤꦶꦤꦶꦩꦤꦶꦢꦏꦸꦏꦶꦭꦩ꧀꧉ ꦱꦸꦭꦸꦱꦩꦶꦤꦺꦴꦁꦒꦺꦴꦁꦢꦺꦴꦁꦢꦩ꧀꧈
ꦥꦩꦫꦩꦶꦭꦩꦶꦢꦶꦒꦤꦤꦸꦺꦏꦤꦶꦭꦩ꧀ꦮ꧈ꦮꦥꦗꦤꦱꦶꦤꦶ꧈
ꦤꦶꦩꦶ꧈ꦉꦥꦤꦢꦭꦩ꧀꧈ ꦤꦶꦩꦶꦭꦸꦤꦶꦤꦶꦩꦸꦤꦶ꧈ ꦤꦤꦶꦩꦶꦩꦤꦶ
ꦤꦮ꧈ ꦤꦶꦢꦸꦤꦶꦢꦸꦩꦥꦤꦥꦱꦁꦉꦥꦢꦸꦺꦭꦤꦶꦭꦩ꧀꧈ ꦱꦶ
ꦩꦶꦩ꧈ꦏꦏꦥꦩꦸꦤꦱꦺꦢꦭ꧈ ꦭꦶꦩꦸꦗꦁꦶꦭꦶꦭꦤꦶꦢꦩꦶꦮ꧇
ꦤꦶꦢꦸꦩ꧀ꦏꦗꦁꦭꦶꦭꦤ꧈ꦤꦶꦱꦶꦭꦶ꧈ ꦤꦤꦸꦤꦶꦱꦮꦩ꧀ꦱ
ꦭꦭꦸꦩꦸꦤꦶꦮ꧈ ꦱꦶꦩꦸꦮꦩꦁꦗꦤꦗꦤꦩ꧀꧉ ꦭꦸꦮ꧈ꦱꦶ
ꦕꦤꦶꦤꦶꦥꦗꦤꦶꦥꦗꦮꦉꦏꦶꦭꦸꦤꦩ꧈ ꦩꦤꦤꦶꦥꦮ
ꦏꦶꦩꦶ꧈ ꦥꦥꦺꦭꦸꦭꦸꦭꦸꦺ꧈ ꦤꦶꦤꦶꦢꦶꦥꦕꦥꦩꦭ꧀꧉ ꧉
ꦤꦶꦏꦶꦥꦤꦱꦤꦁꦩ꧀꧇

꧋ꦱꦶꦗ꧉ ꦥꦤ꧈ꦥꦤꦶꦤꦶꦭꦩ꧈ ꦤꦸꦭꦸꦩꦸꦢꦶꦩꦮꦗ꧈ ꦤꦸ
ꦤꦶꦱꦮꦩꦸꦭ꧈ꦤꦶꦭꦶ꧈꧈ ꦢꦶꦥꦩꦗꦭꦶ꧈ ꦩꦤꦶꦥꦩꦤꦩꦸꦥ
ꦥꦩꦸꦢꦶꦩꦮꦩꦸꦭꦸꦤꦶ꧈ꦤꦗꦁꦸ꧈꧉

꧋ꦏꦩꦸꦮꦩ꧀꧉ ꦤ꧈ꦤꦶꦥꦩꦥꦩꦸꦥꦤꦩꦁꦮꦗꦁꦮꦥꦤꦩ
ꦱ꧈ꦺꦢꦭ꧈ ꦩꦤꦶꦤꦩꦶꦩꦤꦶꦩꦶꦩꦶꦩꦶ꧉ ꦥꦱꦢꦶꦭꦸꦥꦩ
ꦱꦤꦁꦢꦶꦕꦤꦩꦱꦶꦩꦸꦩꦸꦥꦤꦤꦤꦩꦭꦸꦤꦶꦩꦶꦭꦸꦺꦭꦩꦤꦶ
ꦤꦮꦥꦤꦩꦁꦮꦗꦁ꧈ ꦗꦸꦗꦸꦩꦱꦶꦤꦶꦥꦤꦶꦢꦩ꧀꧈ ꦢꦸꦗꦁꦭꦶ
ꦩꦶꦩꦶꦩꦶ꧈ ꦗꦸꦥꦱꦶꦩꦶꦱꦤꦩꦸꦤꦶꦢꦶꦺꦗꦤꦢꦶꦤꦱꦱ꧈ ꦱꦱ꧈
ꦩꦸꦱ꧈ꦤꦶꦱꦮꦥꦩꦸ꧉ ꦥꦩꦱꦤꦁꦗꦭꦶ꧈ꦉꦢꦸꦤꦶꦤꦶꦮꦢ꧈
ꦤꦸꦩꦶꦢꦥꦤꦩꦱꦶꦩꦸꦩꦸꦥꦤꦥꦢꦸꦮꦸꦤꦢꦶꦤꦱꦱ꧈ ꦤ꧈ꦤꦶꦥ
ꦥꦩꦥꦩꦸꦉꦢꦸꦗꦤꦩꦶꦭꦶꦏꦶꦭꦸꦥꦤꦁꦭꦶꦤꦗꦩ꧀ ꦢ
ꦮꦩꦶꦗꦁ꧈ꦩꦶꦩꦶꦩꦶꦤꦶꦥꦤꦗꦭꦢꦩꦤꦭ꧈ ꦤ꧈ꦱꦶꦩꦸꦩꦸ
ꦥꦤꦤꦶꦩꦸꦥꦤꦭꦸꦤꦩꦶ꧉

: [illegible] :

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ꦲꦤꦼꦁꦥꦸꦤ꧀ꦤꦤ꧀ꦤ꧈ ꦱꦲꦠꦼꦂꦲꦱ꧀ꦲꦸꦁꦔꦸꦁꦤꦲꦲꦤꦲꦺꦂꦏ꧀ꦱꦲ
ꦱꦶꦲꦲꦤꦼꦁꦪꦺꦴꦲꦤꦸꦤ꧀꧈ ꦲꦏ꧈ꦲꦶꦁꦲꦁꦲꦪꦠꦼꦤꦏꦤ꧀ꦤ꧀
ꦲꦶꦁꦲꦁꦲꦶꦤꦶꦁꦲꦶꦲꦤꦼꦁꦏꦼꦂꦪꦺꦴꦲꦤꦸꦤ꧀ ꦤꦿꦲꦶꦔ꧀ꦲꦶꦠꦱꦶꦁꦔ꧀ꦲ
ꦤꦼꦁꦱꦶꦔ꧀ꦔ꧀ꦤꦲꦲ꧈ ꦲꦶꦁꦲꦺꦤꦏꦲꦺꦭꦶꦏꦏ꧀ꦤꦲꦺꦴꦏꦸ꧈ ꦱꦱꦼꦤ꧀
ꦤ꧀ꦏ꧀ꦤꦼꦁꦠꦠꦏꦤ꧀ꦤ꧀꧉

꧋ꦲꦺꦴꦏꦲꦶꦲꦶ꧉ ꦤꦲꦲꦱꦼꦂꦠꦤꦼꦴꦏꦏꦁꦱꦶꦁꦪꦸ꧈ ꦤꦲꦏꦱꦼꦔ꧀
ꦔ꧀ꦤꦲꦲꦲꦶꦁꦪꦺꦠꦼꦠꦏꦤ꧀ꦤ꧀꧈ ꦏꦭꦶꦏꦲꦲꦸꦲꦤꦏꦔꦸꦠꦺ
ꦤꦼꦏꦶꦏꦸ꧈ ꦤꦲꦲꦸꦤ꧀ꦤ꧀ꦤꦶꦁꦤꦶꦁꦪꦏꦠꦲꦶꦁꦠꦱꦶꦁꦔ꧀꧇ꦱꦲꦶꦤ
ꦤꦱꦱꦼꦤꦏꦏꦼꦁꦏꦲ꧈ ꦠꦶꦱꦶꦤꦏ꧀ꦤꦲꦠꦤꦲꦪꦺꦏ
ꦲꦶꦠꦲꦺꦏꦸꦲ꧈ ꦠꦔ꧀ꦏ꧀ꦲꦸꦔ꧀ꦠꦲꦠꦲꦸꦤ꧀ꦠꦸꦲꦏꦸ ꦲꦶꦁꦏꦤ
ꦤꦲꦲꦲꦤꦱꦶꦔ꧀ꦔ꧀ꦤꦲꦲ꧈ ꦤꦏꦤꦲꦲꦶꦤ꧀ꦤꦲꦤꦲ꧉

꧋ꦱꦶꦪꦸ꧉ ꦲꦶꦁꦲꦶꦁꦤꦲꦏ꧀ꦲꦱꦲꦼꦂꦏ꧀ꦲꦶꦲꦸꦁꦏꦲꦼꦁꦱꦸꦤ꧀
ꦲꦲ꧈ ꦲꦶꦁꦲꦶꦁꦠꦸꦏꦼꦂꦲꦶꦏꦼꦂꦪꦸꦁꦏ꧉ ꦏꦲꦲꦤꦲꦤ
ꦤꦤꦪꦸꦏꦸ ꦤꦏꦤꦲꦲꦏꦲꦶꦲ꧈ ꦲꦏꦲꦸꦁꦏꦤꦤꦸ
ꦤꦲ꧉

꧋ꦲꦸꦁꦠꦸ꧉ ꦲꦶꦁꦤꦏꦤꦏꦶꦁꦠꦸꦱꦶꦪꦺꦤꦺꦤꦸ ꦲꦶꦁꦏ
ꦏꦸꦏꦤꦸ꧉ ꧉ꦲꦶꦁꦏꦶꦠꦶꦔ꧀ꦲꦏꦼꦂꦲꦸꦁꦤꦲꦸꦤꦲꦶꦠꦸꦱꦶꦪ꧈
ꦤꦏꦏꦲꦏꦼꦂꦲꦶꦁꦤꦲꦶꦏꦶꦤꦏꦲꦏ꧉

꧉ꦪꦸꦠꦶꦱꦶꦏꦶꦠꦪꦸ꧈ ꦲꦲꦶꦲꦶꦔ꧀ꦲꦸ꧉ ꧉ꦲꦲꦶꦠꦔ꧀ꦪꦶꦏꦶ꧈
ꦏꦶꦏꦶꦲꦲꦶꦁꦲꦁꦤꦏꦏꦲꦲꦼꦂ꧉ ꦲꦏꦶꦲꦶꦁꦲꦶꦁꦤꦲꦲꦏꦲꦶꦱꦶꦤ
ꦏ꧉ ꦱꦶꦏꦶꦁꦲꦶꦁꦲꦶꦔ꧀ꦠꦏꦲꦶꦤꦲꦏꦲꦶꦱꦶꦲꦏ꧇ꦪꦏꦶꦏ
ꦪꦺꦴꦲꦶꦲꦶꦪꦸꦲꦶꦪ꧈ ꦲꦔ꧀ꦪꦠꦸꦱꦠꦸꦤꦠꦏꦲ꧈ ꦲꦠꦠ
ꦠꦏꦤ꧀꧈ ꦱꦲꦶꦤꦏꦏꦱꦲꦏꦶꦪꦶꦠꦤꦠꦏꦱꦸ꧈ ꦲꦏ
ꦲꦶꦏꦤꦠꦲꦲꦏꦪꦸꦪꦏꦏꦠꦏꦠ꧉ ꦱꦶꦔ꧀ꦲꦏꦠ꧈ꦲꦤꦲ

[illegible]

꧋ꦱꦶꦫꦏꦿꦺꦤꦥꦤꦤ꧉ ꦥꦤꦤ꧀ꦮꦶꦮꦶꦤꦏꦸꦤꦸꦤ꧀ꦲꦶꦤꦤ꧈ ꦥꦤꦥꦏꦿꦤ

ꦲꦤꦤꦺꦲꦤꦲꦶꦲꦤꦥꦏꦿ꧉

[illegible]

ꦭꦥ꦳ꦶꦭꦩꦶꦏ꧀ꦤꦒꦸꦁꦲꦸꦠꦩ꧈ ꦤꦏꦭꦥꦤꦠꦺꦴꦲꦸꦠꦩꦺꦂꦤꦒꦏ
ꦭꦲꦸꦱ꧀ꦗꦤꦤꦏ꧀ꦱꦶꦲꦸꦠꦩꦤꦏꦭ꧈ ꦱꦸꦱꦸꦂꦤꦒꦱꦸꦤꦒꦸꦁꦲꦸꦠ
ꦲꦶꦁꦏꦁꦭꦩꦶꦏ꧀ꦱꦱꦼꦢꦾ꧇ꦲꦸꦠꦩꦤꦭꦱꦸꦏꦠꦶꦏꦺꦴꦫꦶ꧉

꧋ꦥꦶꦠꦏꦺꦴꦤ꧀꧉ ꦤꦥꦤꦩꦱꦶꦤꦶꦥꦸꦤ꧀꧈ ꦥꦲꦶꦁꦏꦁꦭꦩꦶꦏ꧀ꦱꦏꦼꦠꦶꦤꦥ꧈ ꦭꦮꦶ
ꦠꦤꦲꦸꦭꦶꦥꦶꦠꦏꦺꦴꦤꦤ꧀ꦢꦤ꧀ꦝꦤꦥꦶꦤ꧀ꦝꦸꦏꦸ꧉

꧋ꦮꦁꦱꦸꦭꦤ꧀꧉ ꦲꦶꦁꦏꦁꦲꦸꦠꦩꦤꦭꦱꦶꦏꦶꦱꦶꦠꦸꦲꦶꦁꦏꦁꦭꦩꦶꦏ꧀ꦱꦼꦩꦼꦤ
ꦤꦭꦏꦶꦲꦸꦭꦲꦶꦁꦗꦼꦫꦠꦺꦤ꧉

꧋ꦥꦶꦠꦏꦺꦴꦤ꧀꧉ ꦱꦥꦶꦤꦱꦗꦼꦩꦶꦤꦩꦸꦤꦤꦲꦸꦠꦩꦱꦶꦤꦶꦥꦸꦤ꧀꧈ ꦏꦺꦴꦱꦶꦤ
ꦤꦱꦤꦤꦭꦱꦼꦏꦶꦱꦶꦤꦥꦶꦤ꧀ꦝꦸꦏꦸ꧈ ꦠꦸꦲꦸꦤꦸꦲꦸꦲꦸꦠꦺꦴꦠꦼꦩꦸꦤꦶꦁ
ꦥꦶꦠꦏꦺꦴꦤꦤꦸꦠꦺꦴꦥꦶꦥꦸꦤ꧀ꦤꦸꦤꦱꦤꦠꦶꦏꦤꦱꦶꦲꦸꦠꦩꦤ
ꦤꦭ꧈ ꦲꦤꦤꦭꦲꦶꦁꦏꦁꦲꦸꦱꦸꦩꦤ꧀ꦝꦏ꧀ꦱꦶꦤꦤꦭꦱꦶꦗꦼ꧉

꧋ꦮꦁꦱꦸꦭꦤ꧀꧉ ꦥꦶꦠꦏꦺꦴꦤꦤ꧈ ꦤꦭꦤꦱꦲꦸꦤꦥꦶꦱꦗꦼꦏꦸꦥꦸꦏꦶꦱꦸꦏꦸ
ꦤꦩꦸꦲꦸꦠꦩꦠꦩꦤ꧀ꦝꦸꦏꦸ꧉

꧋ꦲꦺꦴꦂꦠꦺꦴꦒꦼꦩ꧉ ꦲꦸꦠꦩꦤꦩꦸꦤꦤꦲꦸꦱꦩꦭꦥꦶꦱꦏꦸꦱꦸꦏꦸꦱꦸ
ꦒꦸꦭꦒꦭ꧈ ꦱꦸꦤꦲꦸꦤꦒꦸꦤꦲꦸꦱꦺꦴꦤꦸꦲꦤꦭꦤꦥꦶꦤꦤꦠꦸꦠꦸ
ꦥꦸ꧉

꧋ꦲꦺꦴꦂꦠꦺꦴꦒꦼꦩ꧉ ꦤꦏꦸꦱꦶꦭꦥꦶꦤꦶꦱꦶꦲꦸꦮꦶꦥꦸ꧇ꦤꦩꦸꦤꦱꦸꦤꦗꦩꦸꦤꦶ
ꦠꦼꦠꦼꦥꦶꦤ꧀ꦝꦸꦏꦸ꧉ ꧉ꦱꦼꦏꦺꦴꦠꦶꦠꦸꦠꦼꦥꦸ꧉ ꦲꦶꦁꦏꦁꦲꦸꦠꦩ꧉

꧋ꦲꦺꦴꦂꦠꦺꦴꦒꦼꦩ꧉ ꦤꦭꦶꦥꦸꦲꦸꦱꦶꦏꦸꦠꦸꦏꦸꦭꦶꦥꦶꦱꦶꦤꦩꦸꦤꦱꦸꦤ꧉
ꦭꦏꦸꦠꦶꦱꦶꦤꦭꦱꦼꦏꦸꦏꦶꦤꦠꦼꦗꦶꦠꦶꦠꦼꦥꦶꦤ꧀ꦝꦸꦏꦸ꧉ ꦱꦶꦏꦸꦲꦸꦩꦱ
ꦤꦲꦸ꧇ ꦲꦤꦏꦸꦮꦶꦠꦺꦠꦸꦤꦒꦶꦤꦥꦶꦤ꧀ꦝꦸꦏꦸ꧈ ꦤꦠꦶꦤꦤꦗꦤꦱꦶꦩꦸꦗꦼ
ꦤꦲꦺꦴꦏꦸꦲꦸꦭꦶ꧈ ꦮꦶꦏꦸꦤꦤꦸꦭꦤꦱꦭꦤ꧈ ꦩꦸꦱꦸꦥꦶꦠꦸꦤꦤꦤꦠꦺꦴ
ꦱꦶꦭꦸꦒꦸꦱꦶꦪ꧈ ꦪꦤꦱꦺꦤꦲꦺꦴꦤꦠꦸꦲꦸꦗꦭꦒꦭꦗꦩꦸ꧉
ꦠꦶꦏꦸꦱꦶꦲꦸꦪꦸꦩꦸ꧈ ꦭꦲꦶꦁꦤꦭꦤꦱꦭꦗꦩꦸ꧉

꧋ꦥꦶꦠꦏꦺꦤ꧀ꦏꦶꦪꦲꦶ꧉ ꦥꦿꦶꦪꦪꦶ ꦠꦸꦏꦸꦤ꧀ꦤꦼꦒꦫꦶ ꦏꦁ ꦥꦼꦁꦒꦮꦺ ꦏꦁ ꦩꦺꦴꦁꦒꦺꦴ꧈ ꦠꦸꦁꦒꦺꦴꦭ꧀ꦫꦱꦸꦭꦶꦁꦭꦤ꧀ꦱꦶꦤꦸꦩꦸꦥꦶꦤ꧀꧈ ꦲꦶꦁꦒꦶꦃꦱꦏꦠ꧉

꧋ꦮꦁꦱꦸꦭꦤ꧀꧉ ꦲꦶꦁꦒꦶꦃꦏꦁꦲꦶꦁꦒꦶꦃꦏꦁ ꦱꦱꦸꦥꦺꦤ꧀ꦫꦸꦥꦶꦤ꧀ꦮꦺ꧈ ꦏꦺꦴꦏꦶꦠ꧀ꦠꦺꦴꦁꦒꦺꦴꦭ꧀ꦭꦤ꧀ꦏꦸꦏꦸꦭꦤ꧀ꦫꦸꦥꦺꦴ ꦲꦶꦁꦱꦶꦩꦼꦂꦮꦸꦁꦒꦺꦴꦁꦠꦺꦂꦠꦲꦶꦁ ꦏꦸꦩꦿꦸꦁ ꦠꦼꦩꦼ ꦱꦺꦴꦏꦭꦤ꧀ꦱꦤ꧀꧈ ꦲꦶꦁꦠꦶꦁꦱꦼ ꦠꦼꦩꦼꦤ꧀ꦤꦼꦩꦼꦤ꧀ꦱꦶꦤ꧀ꦤꦶꦥꦸꦤ꧀ ꦏꦭꦤ꧀ꦤꦸꦒꦿꦲꦤ꧀ꦲꦶꦁꦒꦶꦃꦱꦏꦠ꧉

꧋ꦥꦶꦠꦏꦺꦤ꧀ꦏꦶꦪꦲꦶ꧉ ꦲꦶꦁꦏꦁꦏꦺꦴꦱꦶꦤ꧀ꦤꦶꦒꦸꦁꦠꦶꦫꦺꦴ ꦠꦼꦩꦼꦤ꧀ꦤꦼꦩꦼꦤ꧀ꦲꦶꦁ ꦏꦁ ꦱꦫꦶ꧈ ꦱꦼꦩꦸꦤ꧀ꦤꦸꦥꦸꦤ꧀ꦮꦶꦱ꧀ꦠꦸ ꦲꦶꦁꦏꦁꦩꦼꦩꦸꦁ ꦲꦶꦁꦏꦁꦱꦶꦤ꧀ꦮꦸꦱ꧀ꦠꦸꦁꦱꦼꦩ꧈
ꦲꦶꦁꦏꦁꦱꦸꦠꦶꦁꦲꦶꦁꦒꦶꦃꦲꦶꦁꦒꦶꦃꦏꦼꦴꦁꦱꦶꦤ꧀꧉

꧋ꦮꦁꦱꦸꦭꦤ꧀꧉ ꦲꦶꦁꦏꦁꦱꦸꦠꦶꦁꦲꦶꦁꦒꦶꦃ ꦠꦼꦩꦼꦤ꧀ꦤꦼꦩꦼꦤ꧀ ꦲꦶꦁꦠꦸꦁꦏꦸꦭꦱꦁ ꦲꦶꦁꦒꦶꦃꦩꦿꦶꦁ ꦱꦁꦏꦸꦫꦸꦪꦼꦏ꧀ꦱꦶꦤ꧀ꦤꦸꦩꦸꦫꦶ ꦥꦸꦫꦤ꧀ꦏꦭꦤ꧀ꦲꦶꦁꦒꦶꦃꦱꦏꦠ꧉

꧋ꦥꦶꦠꦏꦺꦤ꧀ꦏꦶꦪꦲꦶ꧉ ꦥꦸꦫꦤ꧀ꦏꦸꦮꦶꦱꦶꦤ꧀ꦤꦸꦩꦸꦫꦶꦥ꧀ꦥꦸꦥ꧀ꦥꦸꦠꦶꦱꦺꦴꦏꦿꦶꦭꦏꦸ ꦏꦸꦩꦭꦤ꧀ꦫꦺ꧈ ꦲꦶꦁꦠꦸꦁꦠꦼꦩꦼꦤ꧀ꦲꦶꦁꦒꦶꦃꦏꦶ ꦲꦶꦁꦒꦶꦃꦏꦶꦂꦩꦁꦠꦶꦫꦺꦴꦁ ꦲꦶꦁꦏꦁꦠꦼꦩꦼꦤ꧀ꦤꦼꦩꦼꦤ꧀ꦲꦶꦁꦒꦶꦃ ꦱꦸꦏꦸꦂꦱꦠꦸꦥꦸꦠꦸꦠ꧀ꦏꦸꦩ꧉

꧋ꦮꦁꦱꦸꦭꦤ꧀꧉ ꦲꦶꦁꦒꦶꦃꦏꦸꦥꦶꦤ꧀ꦥꦸꦤ꧀꧈ ꦠꦼꦩꦺꦤ꧀ꦤꦼꦩꦸꦁ ꦏꦁꦱꦸꦁꦒꦼꦩꦼꦤ꧀ꦤꦼꦩꦁ꧈ ꦱꦶꦠꦼꦩꦼꦤ꧀ꦤꦼꦩꦸꦁ ꦏꦁꦥꦸꦤ꧀ꦠꦼꦩꦸꦠꦼꦏꦶꦩꦸꦁꦏꦸꦭꦺꦴꦲꦶꦁ꧉

꧋ꦥꦶꦠꦏꦺꦤ꧀ꦏꦶꦪꦲꦶ꧉ ꦲꦶꦁꦒꦶꦃꦏꦸꦮꦶꦱꦶꦤ꧀꧈ ꦏꦁꦏꦸꦃꦒꦸꦫꦺꦴꦏꦸꦤ꧀ꦠꦼꦩꦸꦁꦲꦶꦁ ꦱꦏꦠ꧉

꧋ꦧꦺꦴꦏ꧀ꦠꦶꦫꦺꦴꦏꦸ꧉ ꦲꦶꦁꦲꦶꦁꦒꦶꦃ ꦠꦼꦩꦼꦤ꧀ꦤꦼꦩꦸꦁ ꦲꦶꦁꦒꦶꦃꦩꦸꦥꦸꦫꦲꦶꦁꦏꦸꦱꦶꦤ꧀ꦤꦶꦥꦸꦤ꧀ꦏꦁꦒꦶꦁꦒꦶꦃ
ꦲꦶꦁꦒꦶꦃꦏꦸ꧈ ꦏꦁꦏꦸꦱꦶꦁꦏꦶꦫꦺꦴꦥꦶꦠꦏꦺꦤ꧀ꦏꦺꦴꦁꦏꦶꦱꦸꦠꦸꦲꦶꦁꦒꦶꦃꦏꦁꦱꦸꦁꦏꦁꦏꦸ ꦱꦺꦴꦥꦤ꧀ꦲꦶꦁꦱꦸꦤ꧀꧈
ꦥꦸꦒꦸꦩꦿꦸꦁꦠꦼꦩꦸꦫꦶꦫꦸꦩꦸꦫꦸꦥꦺꦤ꧀ꦏꦁꦠꦸꦁꦲꦶꦁꦒꦶꦃꦏꦶꦠ꧀ꦠꦼꦏꦸ꧉ ꦏꦭꦤ꧀ꦤꦸꦒꦿꦲꦤ꧀ꦱꦸꦏꦼꦂꦱꦶꦏ꧀
ꦏꦸ ꦲꦶꦁꦒꦺꦴꦱꦏꦭꦤ꧀꧈ ꦱꦺꦴꦥꦸꦥꦶꦩꦸꦂꦠꦼꦩꦸꦩꦸꦁꦏꦸꦫꦶꦩꦸꦂꦩꦸꦱꦶꦏꦸꦒꦿꦲꦤ꧀ꦲꦶꦁꦒꦶꦃꦱꦏꦠ꧉

꧋ꦱꦶꦏꦸꦒꦿꦲꦤ꧀ꦲꦶꦁꦒꦶꦃꦱꦏꦠ꧉ꦠꦼꦏꦤ꧀꧈ ꦠꦼꦩꦸꦫꦶꦠꦼꦩꦸꦁꦱꦶꦏꦸꦱꦶꦤ꧀ꦤꦸꦥꦸꦤ꧀ꦏꦸꦤ꧀ꦏꦭꦤ꧀꧈ ꦠꦼ
ꦠꦸꦩꦸꦫꦶꦏꦸꦧꦼꦴꦱꦼꦴꦏꦸꦧꦼꦴꦱꦼꦴꦏꦸꦩꦸꦫꦸꦥꦺꦤ꧀ꦏꦁꦲꦶꦁꦏꦸꦱꦼꦏꦼ꧉

ꦒꦽꦲꦺꦴꦤ꧀ꦃꦠꦺꦴꦤ꧀ꦱꦶꦏꦸꦏꦶꦤ꧀ꦢꦼꦭꦺꦴꦤ꧀꧉ꦏꦶꦤ꧀ꦢꦼꦭꦸꦮꦼꦴꦩꦶꦮꦼꦴꦃꦏꦺꦴꦤ꧀ꦤꦺꦴꦤ꧀ꦲꦫꦤ꧀ꦩꦶꦲꦤ꧀ꦩꦶ
ꦲꦤꦃꦧꦮꦠꦺꦴꦤ꧀ꦲꦶꦲꦤꦩꦶꦤ꧀ꦤꦺꦴꦤ꧀ꦢꦲꦤ꧀ꦲꦤ꧀ꦤꦺꦴꦤ꧀꧈ ꦢꦲꦤ꧀ꦤꦺꦴꦤ꧀ꦮꦺꦴꦤ꧀ꦢꦲꦤ꧀ꦢꦮꦔ
ꦲꦺꦴꦤ꧀꧈ ꦲꦤ꧀ꦲꦤ꧀ꦢꦿꦺꦴꦤ꧀ꦢꦤꦸꦼꦲꦤ꧀꧈ ꦤꦭꦤ꧀ꦤꦢꦮꦁꦢꦲꦤ꧀ꦠꦺꦴꦤ꧀ꦤꦺꦴꦤ꧀꧈ ꦩꦶꦤꦸ
ꦤꦸꦢꦲꦤ꧀ꦲꦶꦤ꧀ꦏꦸꦏꦶꦏꦶꦤ꧀ꦢꦼꦭꦺꦴꦤ꧀꧉ ꧉ꦭꦼꦲꦶꦢꦤꦔꦢꦤꦸꦔꦱꦤ
ꦠꦼꦲꦶꦢꦲꦤ꧀ꦲꦤ꧀ꦱꦶꦲꦁꦱꦸꦲꦤ꧀ꦮꦢꦤꦸ꧈ ꦱꦧꦶꦧꦭꦶꦏꦸꦢꦤꦢꦤꦸ
ꦩꦶꦤꦸꦤꦸꦢꦲꦤ꧀꧈ ꦲꦤꦺꦴꦤ꧀ꦤꦺꦴꦤ꧀ꦢꦭꦔꦏꦶꦤꦏꦶꦢꦲꦔꦠꦺꦴꦤ꧀꧈ ꦤ
ꦭꦤꦢꦁꦲꦶꦠꦺꦴꦤ꧀ꦤꦏꦶꦤꦲꦶꦠꦺꦴꦤ꧀ꦤꦺꦴꦤ꧀꧈ ꦲꦁꦢꦠꦔꦢꦲꦔꦤ꧉
ꦧꦶꦲꦶꦠꦶꦤꦸ꧈ ꦤꦭꦤ꧀ꦢꦁꦏꦶꦤꦸꦱꦮꦩꦶꦤꦸ꧈ ꦲꦶꦠꦺꦴꦤ꧀ꦤꦁꦠꦺꦴꦤ꧀ꦲꦺꦴꦤ꧀
ꦲꦶꦤꦶꦢꦠꦔꦤꦺꦴꦤ꧀꧉ ꧉ꦢꦲꦤ꧀ꦱꦲꦤꦺꦴꦤ꧀꧉

꧋ꦩꦶꦧꦸ꧉ ꦲꦶꦱꦸꦤꦺꦴꦤ꧀ ꦧꦸꦧꦸꦮꦲꦶꦠꦶꦤꦺꦴꦤ꧀꧈ ꦲꦶꦁꦲꦶꦁꦢꦲꦤ꧀ꦤꦲꦶ
ꦢꦲꦤ꧀ꦢꦲꦔꦢꦭꦼꦢꦲꦠꦺꦴꦤ꧀ꦧꦺꦴꦤ꧀꧈ ꦲꦶꦏꦶꦠꦺꦴꦤ꧀ꦧꦸꦤꦁꦠꦺꦴꦤ꧀꧉

꧋ꦒꦸꦤ꧀ꦮꦤꦺꦴꦤ꧀꧉ ꦭꦼꦲꦶꦢꦤꦔꦢꦤꦸꦔꦱꦧꦶꦤꦺꦴꦤ꧀ꦧꦢꦭꦲꦏꦶꦠꦺ
ꦮ꧈ ꦏꦁꦲꦁꦤꦶꦤꦸ꧇ꦏꦸꦠꦺꦴꦤ꧀ꦠꦤꦱꦏ꧈ ꦠꦺꦴꦤ꧀ꦭꦺꦴꦤ꧀ ꦢꦿꦏꦶꦲꦶ꧈ ꦤꦢ
ꦢꦭꦔꦏꦸꦏꦶꦤ꧇ꦩꦶꦧꦸꦧꦸꦮꦲꦶꦠꦶꦤꦺꦴꦤ꧀꧉

꧋ꦩꦶꦧꦸ꧉ ꦲꦤꦲꦶꦤꦺꦴꦤ꧀꧈ ꦠꦶꦤꦸꦤꦤꦺꦴꦤ꧀ꦲꦿꦱꦼꦤꦺꦴꦤ꧀ꦧꦢꦤꦸꦩꦶꦤꦸꦤꦸꦢ
ꦢꦲꦤ꧀꧉

꧋ꦏꦁꦲꦁꦠꦶꦤꦸ꧉ ꦢꦤꦏꦶꦭꦤꦸꦮꦼꦤꦼꦮꦲ꧈ ꦲꦏꦶꦧꦭꦤꦸꦩꦶꦧꦶ
ꦱꦲꦏꦶ꧈ ꦤꦤꦠꦺꦴꦤ꧀ꦧꦸꦩꦶꦤꦏꦶꦲꦱꦏ꧈ ꦢꦲꦤꦶꦮꦢꦤꦸ
ꦢꦤꦸ꧉

꧋ꦲꦁꦠꦺꦴꦤ꧀ꦭꦶꦁ꧉ ꦤꦶꦭꦸꦤꦸꦭꦸꦤꦺꦴꦤ꧀꧈ ꦭꦸꦧꦸꦱꦤꦏꦶꦭꦸꦤꦠꦏꦶꦲꦤꦱ
ꦱꦧꦢꦤꦏꦔꦤꦺꦴꦤ꧀꧉

꧋ꦏꦁꦲꦁꦠꦶꦤꦸ꧉ ꦤꦢꦮꦔꦢꦠꦔꦢꦒꦔꦢꦤꦸꦩꦶꦤꦸꦤꦸꦢꦲꦤ꧀꧈ꦤ
ꦤꦸꦢꦤꦸꦭꦤꦸꦭꦤꦸꦢꦤꦸꦲꦶꦤꦸꦲꦶꦧꦭꦤꦸ꧉

꧋ꦧꦶꦱꦸꦤꦠꦺꦴꦤ꧀꧉ ꦤꦸꦭꦸꦤꦸꦭꦸꦤꦺꦴꦤ꧀꧈ ꦲꦶꦲꦶꦱꦧꦢꦤꦏꦔ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ꦠꦸꦗꦸꦲꦶꦥꦸꦱ꧀ꦠꦸꦏꦼꦤꦺꦴꦤ꧀ꦠꦤꦤ꧀ꦢꦤ꧀ꦢꦼꦤ꧀ꦤꦾ꧈ ꦱꦸꦥꦢꦺꦴꦤ꧀ꦤꦸꦒ꧀ꦒꦃꦭꦤ꧀ꦭ꧈
ꦩꦼꦔꦺꦂꦠꦾ꧉

꧋ꦫꦢꦺꦤ꧀ꦥꦠꦶꦃ꧉ ꦤꦭꦏꦺꦴꦤ꧀ꦤꦤ꧀ꦤꦸꦮꦶꦱ꧀ꦱ꧈ ꦮꦶꦱꦸꦒꦸꦏꦸꦒꦸꦭꦶ
ꦏꦺꦴꦤ꧀ꦤꦶꦫꦸꦮꦶꦢꦺꦴꦤ꧀ꦢꦿ꧉

꧋ꦥꦶꦤꦗꦸ꧉ ꦤꦭꦏ꧀ꦱꦶꦂꦩꦤꦤꦶꦂꦭꦼꦢꦺꦴꦤ꧀ꦤ꧈ ꦠꦤꦭꦏꦸ
ꦩꦼꦔꦼꦠꦺꦴꦤ꧀ꦢꦶꦭꦲꦸꦥꦸꦏꦾ꧈ ꦏꦮꦸꦱ꧀ꦠꦸꦒꦸꦭꦸꦏꦺꦴꦤ꧀ꦤꦶꦲꦸꦥꦸꦏꦾ꧈
ꦤꦠꦤ꧀ꦢꦺꦴꦏ꧀ꦤꦭꦤ꧀ꦱꦸꦮꦤꦠꦤ꧀ꦱꦾ꧉

꧋ꦫꦢꦺꦤ꧀ꦥꦠꦶꦃ꧉ ꦢꦲꦶꦗꦮꦶꦭꦸꦲꦶꦮꦺꦴꦁꦒꦼꦠꦺꦴꦤ꧀ꦢꦶꦥꦤꦸꦲꦸꦮꦺꦴꦠ
ꦠꦮꦶ꧈ ꦮꦺꦴꦠꦏꦸꦮꦶꦮꦶꦢꦺꦠꦏꦾ꧉

꧋ꦥꦶꦤꦗꦸ꧉ ꦏꦠꦸꦭꦩꦢꦔꦸꦏꦸꦠꦸꦠꦸꦠꦸꦱꦸꦩꦺꦴꦤ꧀ꦢꦶꦭꦲꦸꦥꦸꦏꦺꦠꦺꦴ
ꦮꦶ꧈ ꦮꦺꦴꦠꦺꦴꦏꦁꦲꦶꦏꦤꦺꦴꦤ꧀ꦢꦺꦴꦏꦺꦴꦤ꧀ꦏꦾ꧉

꧋ꦫꦢꦺꦤ꧀ꦥꦠꦶꦃ꧉ ꦏꦺꦴꦤ꧀ꦠꦸꦏꦤꦸꦢꦸꦢꦶꦭꦏꦏꦾ꧈ ꦮꦏꦸꦏꦸꦥꦶꦱꦸ
ꦢꦺꦴꦤ꧀ꦢꦲꦶꦗꦮꦸꦏꦸꦠꦾ꧈ ꦮꦶꦱꦸꦏꦸꦗꦸꦏꦸꦏꦶꦏꦲꦶꦢꦺꦴꦩꦥꦏ꧈ ꦢ
ꦲꦶꦗꦮꦺꦴꦩꦤꦏꦤꦠꦤ꧀ꦩꦼꦠꦶꦤꦺꦴꦤ꧀ꦢꦗꦢꦺꦴ꧈ ꦭꦤꦭꦏꦤ꧀ꦤꦏꦸ
ꦩꦤꦏꦤ꧀ꦮꦶꦮꦶꦢꦶ꧈ ꦲꦸꦠꦢꦠꦸꦮꦏꦸꦠꦸꦏꦮꦶꦢꦏꦏꦾ꧈ꦠ
ꦤꦠꦤ꧀ꦲꦶꦩꦤꦏꦤ꧀ꦮꦶꦥꦸꦮꦺꦴ꧉

꧋ꦥꦸꦠꦸꦗꦸ꧉ ꦱꦸꦤꦢꦺꦴꦤ꧀ꦏꦺꦴꦩꦲꦶꦒꦸꦏꦾ꧈ ꦩꦢꦤ꧀ꦏꦤꦶꦏꦺꦴ
ꦥꦸꦲꦶꦏꦥꦸꦲꦶꦱꦸꦢꦺꦴꦮꦶ꧈ ꦩꦏꦸꦢꦏꦸꦭꦏꦸꦥꦸꦭꦱꦸꦤꦢꦺꦴꦤ꧀ꦏꦸꦢꦸ
ꦥꦸꦠꦼꦠꦤ꧀ꦭꦏꦸꦒꦸꦢꦾ꧉

꧋ꦫꦢꦺꦤ꧀ꦥꦠꦶꦃ꧉ ꦮꦶꦱꦾ꧈ ꦏꦸꦗꦸꦮꦶꦏꦶꦥꦸꦩꦏꦏꦮꦺꦴꦠꦏꦤꦶ
ꦥꦶꦠꦸꦮꦶꦱꦸ꧈ ꦩꦶꦢꦶꦭꦮꦺꦴꦏꦭꦶꦢꦩꦭ꧈ ꦤꦭꦤ꧀ꦤꦗꦤ꧀ꦥꦸꦩꦏ
ꦢꦢꦸꦩꦾ꧈ ꦏꦺꦴꦭꦸꦩꦶꦏꦸꦢꦺꦴꦤ꧀ꦭꦏꦠ꧀ꦠ꧇ ꦮꦶꦏꦶꦭꦤꦶꦏꦸꦩꦶꦢꦺꦴꦤ꧀ꦱꦾꦭ
ꦢꦶꦢꦸ꧈ ꦮꦢꦶꦭꦢꦶꦢꦸꦢꦶꦥꦸꦏꦾ꧈ ꦤꦠꦸꦱꦸꦏꦗꦤꦸꦏꦸꦩꦶꦮꦠꦶꦭꦩꦸ꧈
ꦤꦏꦤ꧀ꦩꦸꦥꦸꦠꦸꦥꦶꦏꦸꦮꦏꦸꦥꦸꦏꦸꦥꦸꦠꦸꦏꦤꦗꦤ꧀ꦩꦶꦮꦠꦶꦭꦩꦸ꧈

ꦲꦲꦶꦏꦸꦱꦏꦸꦫꦸꦤꦪꦲꦸꦶ꧉

꧋ꦥꦸꦤꦶꦏꦸꦒꦸ꧉ ꦲꦤꦸꦭꦏꦸꦏꦸꦏꦸ ꦲꦶꦤꦶꦫꦱꦲꦸꦶꦤ꧉

꧋ꦮꦶꦏꦥꦸꦠꦼꦤꦸ꧉ ꦲꦶꦱꦸ꧈ ꦤꦸꦒꦸꦫꦤꦤꦪꦤꦒꦶꦲ꧈ ꦲꦶꦱꦸꦏꦸ

ꦭꦶꦫꦤꦲꦠꦶꦠꦶꦏꦸ ꦫꦭꦫꦏꦸꦏꦸꦏꦸꦏꦸꦱꦶꦲꦠꦶꦲꦱ꧈ ꦲꦠꦶ

ꦠꦶꦫꦏꦸꦫꦪꦱꦫꦠꦤꦫꦭꦪꦏꦸꦒꦫꦠꦲꦶꦏꦸꦫꦲꦏꦸ꧈ ꦭꦸ

ꦲꦶꦫꦲꦫꦮꦠꦏꦸ꧉ ꦲꦶꦱꦸ ꦠꦏꦸ꧈ ꦲꦶꦱꦸ꧈ ꦠꦤꦏꦲꦶꦭꦲꦶ꧈

ꦫꦪꦠꦶꦭꦸꦤꦪꦏꦸꦏꦸ ꦭꦪꦏꦸꦤꦫꦏꦸ꧉

꧋ꦠꦤꦏꦲꦶꦪꦏꦸ꧉ ꦲꦶꦤꦶꦫꦏꦸꦏꦸꦏꦸꦠꦶꦱꦲꦸꦶꦤ꧉

꧋ꦲꦏꦸꦒꦏꦸ꧉ ꦭꦲꦶꦫꦤꦫꦏꦸꦪꦏꦸꦏꦸꦱꦲꦶꦪꦸ ꦠꦠꦒ

ꦲꦶꦏꦸ꧈ ꦫꦤꦏꦸꦭꦠꦶꦤꦲꦠꦤꦲꦶꦲꦶꦏꦸꦲꦶꦪꦸ꧈ ꦠꦶꦠꦒꦠ

ꦏꦸ꧈ ꦲꦶꦱꦸ꧈ ꦠꦤꦏꦲꦶꦭꦲꦶ꧈ ꦲꦏꦶꦏꦸꦱꦶꦏꦸꦏꦸꦫꦭꦪ꧈ ꦱꦲ

ꦲꦏꦸꦏꦸꦠꦶꦫꦏꦸ꧉ ꦱꦪꦸꦱꦏꦸꦏꦸꦱꦶꦏꦭꦪ꧈ ꦲꦶꦫꦤꦫꦏꦸ

ꦱꦶꦏꦸꦏꦸꦫꦭꦪꦤꦠꦠꦶꦏꦸꦏꦶꦏꦸꦪꦱꦏꦸꦲꦶꦏꦸꦤ꧈ ꦭꦲꦶꦱꦶ

ꦤ꧉ ꦪꦸꦤꦲꦶꦲꦶꦤꦠꦠꦶꦏꦸꦏꦶꦲꦲꦶꦠꦶꦠꦸꦤꦏꦶꦒꦭꦲ꧈ ꦫ

ꦫꦪꦏꦶꦲꦲꦏꦸꦪꦲꦶꦫꦲꦶꦲꦶꦱꦭꦤ꧇ꦲ꧇ꦠꦲꦏꦸ꧉

ꦫꦭꦫꦏꦸꦲꦱꦠꦏꦸꦤꦠꦠꦶꦏꦸꦏꦶꦏꦶꦫꦪꦲꦶꦫꦤꦏꦶꦲꦶꦒꦶ

ꦫꦤꦠꦤ꧇ꦭ꧇ꦠꦏꦸꦏꦸ꧈ ꦲꦶꦱꦲꦠꦸꦏꦸꦫꦭꦪꦲꦶꦲꦶꦲꦶ

ꦏꦸꦪꦲꦶꦪꦒꦠꦸ ꦠꦶꦠꦒꦱꦶꦤꦒꦠꦫꦭꦏꦸꦪ ꦠ꧈ ꦲꦏꦶ

ꦫꦏꦸꦤꦭꦲꦶꦱꦲꦶꦏꦸꦏꦸ꧉ ꦲꦶꦠꦶꦏꦸꦲꦏꦶꦏꦸꦪꦸꦠꦶꦭꦶꦱꦸꦒꦭ

ꦲ꧉ ꧉ꦫꦤꦱꦪꦠꦶꦠꦒꦏꦸꦏꦸꦭꦏꦸꦒꦭꦱꦲꦫ

ꦫꦭꦪꦤꦠ꧈ ꦤꦏꦸꦲꦏꦶꦏꦸꦱꦶꦱꦲꦶꦒꦶꦪꦲꦶ꧉ ꦲꦶꦫꦤ

ꦫꦏꦸꦥꦸꦠꦸꦱꦪꦠꦶꦠꦸꦲꦶꦏꦸꦫꦭꦲꦠꦶ ꦲꦱ ꦲꦤ ꦲꦶꦲꦏꦶ

ꦲꦶꦠꦱ꧉

꧋ꦥꦸꦤꦶꦏꦸꦒꦸ꧉ ꦲꦶꦱꦸ ꦪꦸꦤꦏꦸꦏꦸꦲꦶꦏꦸꦱꦶꦫꦤꦫꦪꦭꦲꦶꦲꦶꦏꦸ

ꦠꦸꦮꦤꦏꦮꦶꦁꦮꦸꦫꦮꦤꦏꦮꦃꦫꦺꦴꦤ꧀ꦫꦺꦴꦤ꧀ꦗꦶꦮꦤꦱꦸꦱꦸꦭꦶꦮꦤꦗꦶ

ꦮꦤꦱꦤ꧉ ꦥꦸꦮꦱꦸꦠꦸꦠꦸꦠꦸꦩꦤꦩꦤꦸꦠꦸꦠꦸꦥꦸꦫꦠꦸꦮꦶꦱꦩꦸ꧈

[illegible]

ꦱꦶꦫꦤ꧀ꦢꦤꦶꦁꦲꦶꦁꦱꦸꦏꦸꦤ꧀ꦲꦶꦁꦭꦶꦥꦸꦠ꧀꧈ ꦱꦶꦮꦺꦴꦱꦶꦮꦺꦴꦂꦫꦤꦶꦁꦫꦸꦩꦶꦫꦶꦤꦶꦤ꧀ꦢꦼꦏꦠ꧀꧈ꦫ
ꦫꦮꦫꦤꦸꦁꦱꦏꦫꦮꦼꦴꦤ꧀ꦱꦭꦶꦂꦤꦸꦤꦸꦫꦸꦲꦶꦁꦭꦩꦶꦒꦫꦺꦱ꧈ ꦭꦶꦱꦭꦶꦂꦤꦮꦺꦴ
ꦩꦺꦴꦃ꧉ ꧉ꦲꦗꦶꦭꦶꦩꦶꦩꦶꦫꦭꦤ꧀ꦢꦤꦸꦤ꧀ꦫꦥꦼꦴꦒꦸꦫꦸꦂꦫꦸꦤ꧀ꦫꦕꦲꦸꦤ꧀꧉
꧉ꦫꦮꦩꦸꦒꦺꦴꦭꦺꦴ꧉ ꧉ꦫꦺꦴꦫꦺꦴ꧉

꧉ ꦠꦶꦩꦠ꧀ ꧉

AANTEEKENINGEN

OP DEN

JAVAANSCHEN TEKST.

Men vindt hieronder ook enkele aanwijzingen betreffende foutieve spelling; doch de meeste fouten op dit gebied laat ik onvermeld, als noodeloos.

Pag. [illegible] reg. 10, 11. In het Ms. staat: „ [illegible] enz. De door mij tusschen gevoegde woorden zijn blijkbaar door den afschrijver overgeslagen.

Pag. [illegible] reg. 7 v. o. In 't Ms. staat: [illegible] Ook hier heeft de kopiïst zich blijkbaar verschreven.

Pag. [illegible] reg. 3 v.o. Volgens het Ms. „ [illegible] Deze onzin heb ik ook elders aangetroffen, maar vond ook eens „ [illegible] dat dezelfde bedoeling beter uitdrukt.

Pag. [illegible] reg. 7. In 't Ms. is de toespraak van Maswâpati in de *Djantoeran* gevloeid, op deze wijze: [illegible] .... [illegible] enz. De fout valt genoegzaam in 't oog.

Pag. [illegible] reg. 7. Ik heb dezen zin, dien de *Dalang* als [illegible] voordraagt, aldus opgevat: „ [illegible]

Pag. [illegible] reg. 10, 11, 12. In 't Ms. is het antwoord van Déwâbrâtâ met de toespraak van Sëntanoe déwâ zamengevloeid, aldus: [illegible] ..... enz., waarbij de kopiïst zich blijkbaar verschreven heeft.

Pag. [illegible] reg. 9. „ [illegible]" zal wel moeten zijn: „ [illegible]"

Pag. [illegible] reg. 10 v. o. Hier is een fout in de punctuatie, eerst na 't afdrukken door mij opgemerkt. In 't Ms. staat:

„[Javanese]" enz. De pådå lingså tusschen [Javanese] en [Javanese] is eigenl. overbodig. Het pronom. [Javanese] is het subject van [Javanese]. In de gewone spreektaal wordt deze constructie meermalen aangetroffen.

Pag. [Javanese] reg. 10 v. o. „[Javanese]" is een verkeerde schrijfwijze voor „[Javanese]"

Pag. [Javanese] reg. 12 v. o. „[Javanese]" In dezen zin is de naam „[Javanese]" door mij tusschen gevoegd, omdat die er denkelijk uitgevallen is; want: „[Javanese]" gelijk het Hs. heeft, doet veronderstellen dat dezelfde persoon aanvalt èn ter zijde springt.

Pag. [Javanese] reg. 6 v. o. „[Javanese] Dit dubbele negatief zal wel niet bedoeld zijn. Er moet dus alleen „[Javanese]" òf „[Javanese]" staan. „Abiåså deinst *niet* terug."

Pag. [Javanese] reg. 5 v. o. „[Javanese] Zie op pag. [Javanese] reg. 3 v. o.

Pag. [Javanese] reg. 2. „[Javanese]" blijkbaar een schrijffout voor „[Javanese]"

Pag. [Javanese] reg. 12. Achter [Javanese] behoort een pådå lingså te staan.

Pag. [Javanese] reg. 8 v. o. „[Javanese] voor [Javanese]"

Pag. [Javanese] reg. 8 v. o. „[Javanese] voor [Javanese]"

Pag. [Javanese] reg. 4—7. Het Ms. heeft: „[Javanese] .... [Javanese] .... enz. Hier is de afschrijver blijkbaar zeer onattent geweest. Eerstens moet het scheidteeken niet staan achter [Javanese] maar achter [Javanese] daar [Javanese] het subject is van den volgenden zin. Het object van [Javanese] waarvan [Javanese] het subject is, behoeft hier niet te worden uitgedrukt.

Maar daarentegen is, — tweedens, — het subject van [Javanese] weggelaten, zijnde [Javanese] Deze zin zou ik derhalve willen gesteld hebben gelijk in mijn afschrift, met tusschenvoeging dus van „[Javanese]

Voorts denk ik dat [Javanese] wel [Javanese] zal moeten zijn. Beide woorden kunnen goed zijn, maar iemand *opheffen* en daarna *in de lucht slingeren*, past beter in den zin, dan *op den grond smijten* of *neêrkwakken* en daarna wegslingeren. Een tiental regels verder wordt dan ook in gelijken zin: [Javanese] (abus. [Javanese]) gebezigd.

Verder zal „[Javanese]" wel „[Javanese] moeten zijn; namel. in de beteekenis van: *wegslingeren*, en niet van: *iemand iets te slikken geven* „([Javanese] is voor [Javanese]"

Pag. [Javanese] reg. 7 v. o. „[Javanese] voor „[Javanese] Voor „[Javanese]" staat in 't Hs., even als boven, weder abusivelijk: „[Javanese]

Pag. [Javanese] reg. 8 v. o. „[Javanese] voor [Javanese]"

„ „ „ 7 v. o. „[Javanese] voor [Javanese] of [Javanese]" (?)

„ [Javanese] „ 1 „[Javanese] voor [Javanese]"

Pag. [Javanese] reg. 10 v. o. „[Javanese] voor [Javanese]"

Pag. [Javanese] reg. 4. „[Javanese] ..... Het Hs. heeft: „[Javanese]" waarbij [Javanese] is overgeslagen. Eigenlijk zou 't moeten zijn: „[Javanese]."

Pag. [Javanese] reg. 4 v. o. „[Javanese] voor [Javanese]"

Pag. [Javanese] reg. 1 v. o. „[Javanese] voor [Javanese]"

„ „ „ 1 v. o. „Zoowel hier als eenige regels verder staat in het Hs. [Javanese] in stede van [Javanese] Aangezien [Javanese] de eigennaam is van [Javanese] die hier bedoeld wordt, zoo heb ik in mijn afschrift die fout hersteld. De plaatsing van het teeken [Javanese] in beide namen is bovendien door een ander geschied dan den afschrijver, 't geen duidelijk blijkt uit den vorm dier teekens.

Pag. [Javanese] reg. 3 v. o. „[Javanese] voor [Javanese] of wel: [Javanese]

Pag. [Javanese] reg. 5. „[Javanese] voor [Javanese]" De beteekenis van dit woord in den hier bedoelden zin wordt niet in 't Wbk. aangegeven, doch is zeer algemeen in gebruik.

TOELICHTENDE NOTA

TOT DE

WAJANG ABIÅSÅ.

Het verhaal, dat door deze Wajang op aanschouwlijke wijze wordt voorgesteld, behoort tot het tijdperk, dat den strijd van de Pandawa's en Kaurawa's voorafgaat. Men kan 't beschouwen als een vervolg op de Wajang Pålåsårå, die door wijlen Prof. T. Roorda is uitgegeven.

Laatstgenoemd tooneelstuk toch eindigt hiermede: dat Batårå Goeroe aan Sĕntånanoe déwå, in tegenwoordigheid van Doergandini en Maswåpati, laat beloven, den troon van het rijk van Astinå af te staan aan Abiåså, zoon van Doergandini en Pålåsårå; — terwijl de Wajang Abiåså hoofdzakelijk handelt over de trouwloosheid van Sĕntanoedéwå, die Abiåså verstooten wil, ten einde zijn eigen zoon Aståbråtå tot Vorst van Astinå te verheffen.

Aan den stijl van de Pålåsårå kan ik echter niet den steller van de Abiåså herkennen. Den stijl van de Pålåsårå vind ik sierlijker.

Het is wellicht niet ondienstig, den korten inhoud van ons tooneelstuk op te geven.

Die is als volgt:

Doergandini, dochter van Basoekĕti, Vorst van Wiråtå, was een zeer schoone vrouw, doch zij was behebt met een walgelijke, naar visch riekende uitwaseming, die voor hare omgeving ondragelijk was.

Bagawan Pålåsårå, die als kluizenaar op den berg Rĕtahoe leefde, genas haar van die kwaal, door zijn wondermacht en verwekte toen bij haar Abiåså, den held van ons tooneelstuk.

Het verwijt van haar broeder Maswåpati, in het tooneelstuk, slaat op deze wonderdadige genezing.

Abiåså was terstond na zijn geboorte een volwassen man en is dus niet met moedermelk opgebracht, — zie de opmerking van Naradå, aan 't einde van de Wajang.

Pålåsårå stichtte de stad of burgt Astinå, op 't gebied van Wiråtå gelegen.

Na eenigen tijd dáár als Vorst met Doergandini te hebben geleefd, keert hij naar zijn kluizenaarsverblijf op den berg Rĕtahoe terug, en geeft zijn vrouw over aan de zorg van haar broeder Doengandånå of Maswåpatī, Vorst van Wiråtå, met vergunning om nu een ander huwelijk aan te gaan. Zijn zoon Abiåså neemt hij mede. Het rijk van Astinå staat hij aan Doergandini af; doch onder voorbehoud, dat later Abiåså daarover het bewind zal voeren. Zij belooft hem plechtig, in tegenwoordigheid van haar broeder Maswåpatī, aan zijn wensch te zullen voldoen, en de Goden hebben aan deze regeling hun bijval geschonken.

In onze Wajang wordt de terugkeer van Pålåsårå naar den berg Rĕtahoe anders voorgesteld. Hier heet het namelijk, dat hij gestorven, of liever, ten Hemel gevaren is, terwijl zijn zoon Abiåså, vergezeld van zijn trouwe Pånåkawans Sĕmar, Nålå Garèng en Pétroek, als kluizenaar in Gadjahojå den tijd afwacht, waarop hij geroepen zal worden, om als Vorst over 't rijk van Astinå op te treden.

Doergandini hertrouwt met Sĕntanae déwå, Vorst van Talkondå, en gaat met dezen zich vestigen in haar eigene burgt in 't rijk van Astinå, waarover van nu af dus Sĕntanoe déwå het tijdelijk bewind voert.

Na vorenstaand exposé begint de eigenlijke handeling van het tooneelstuk.

Sĕntanae déwå heeft, behalve een vóórzoon, Déwåbråtå, nog een zoon Aståbråtå, bij Doergandini verwekt. Aan dezen laatsten wil hij den troon van Astinå afstaan, in strijd met de plechtige belofte van zijn gemalin en van hem zelf, om het rijk aan niemand anders dan aan Abiåså over te dragen.

Toen hij zijn wensch dienaangaande aan Doergandini bekend maakte, verzette deze er zich aanvankelijk tegen, hem wijzende op den toorn der Goden, bijaldien hij zijn woord durfde schenden; doch toen Sĕntanoe déwå haar verklaard had, dat hij een adji-pamoengkas (een machtig toover-

middel) bezat, zóó krachtig dat hij zelfs den toorn der Goden niet duchtte, — toen gaf zij toe. Zij verzocht alleen, dat haar broeder Maswåpatī, Vorst van Wiråtå zou uitgenoodigd worden om bij de installatie van Aståbråtå tegenwoordig te zijn.

Sĕntanoe déwå zendt daarop zijn zoon Déwå bråtå naar Maswåpatī, ten einde dezen daartoe uit te noodigen. Maswåpatī weigert echter instantelijk zijn medewerking te verleenen aan de schending van Pålåsårå's uiterste wilsbeschikking, waarvan de behoorlijke uitvoering aan hem mede was opgedragen door de Goden. Sétå, de zoon van den Vorst van Wiråtå, mengt zich in 't gesprek, en na een tweegevecht tusschen Sétå en Déwåbråtå, keert laatstgenoemde met het afwijzend antwoord huiswaarts.

Dewijl Doergandini zonder den bijval van haar broeder hare toestemming niet durft geven, verzint Sĕntanoe déwå een middel, om langs een anderen weg zijn doel te bereiken. „Ik zal Abiåså eerst een Sajĕmbårå (wedstrijd, waarbij gewoonlijk een vrouw als prijs voor den overwinnaar wordt uitgeloofd) laten bijwonen" — zegt hij, — „want heeft hij eenmaal een vrouw, dan zal 't wel gemakkelijk gaan". Wat hij daarmede bedoelt is niet duidelijk. Wellicht bedoelt hij dat, wanneer Abiåså een Koningsdochter trouwt, hij van zelf ook troonsopvolger zal worden van een ander rijk, en alzoo afstand zal doen van Astinå. Uit zijn latere handeling blijkt daar echter niets van, gelijk men zien zal.

Hij zendt dus zijn zoon Déwåbråtå naar Abiåså, ten einde dezen uit te noodigen om deel te nemen aan een Sajĕmbårå, die door den Vorst van Tasikmadoe wordt gegeven en waarbij diens twee schoone dochters als prijzen zijn uitgeloofd.

Abiåså, die reede sedert geruimen tijd te Gadjahojå een eenzaam leven had geleid, en mismoedig was geworden door de gedachte dat men wellicht zijn aanspraken op den troon van Astinå niet zou eerbiedigen, schrikt bij de komst van zijn halven broeder Déwåbråtå. De uitnoodiging namens Sĕntanoe déwå gedaan neemt hij zonder aarzeling aan, en zij vertrekken terstond naar Tasik madoe, alleen vergezeld van de drie bovengenoemde Pånåkawans.

Ter bestemde plaatse aangekomen, vernemen zij van den Vizier Någå Waséså, dat de Sajĕmbårå bestaat in 't

dooden van twee vervaarlijke Boetå's, en dat behalve twee dochters van den Vorst Indrånåtå nog de helft van 't rijk van Tasikmadoe als prijs is gesteld voor den overwinnaar.

Het strijdperk, dat door een koord van ijzerdraad is afgezet, is omsingeld door een groot getal Boepatis, die reeds allen hun krachten hebben gemeten met de twee Boetå's: geen hunner kon 't tegen deze vervaarlijke monsters houden.

De Vizier was derhalve zeer verheugd te vernemen, dat er weder twee ridders waren aangekomen, om de Boetå's te bevechten. Beide nieuwelingen trekken zijn bizondere aandacht; maar het schoone, edele, krijgshaftige voorkomen van Abiåså vooral heeft hem getroffen, en hij voorzegt reeds, dat deze wel als overwinnaar het strijdperk zal verlaten.

Déwåbråtå zal, als de oudste, het eerst de kans wagen. Hij vecht met moed, maar zijn kris stuit af op de borst der Boetå's, die hem eindelijk overmeesteren en hem buiten het strijdperk werpen. Déwåbråtå geeft den strijd op, en raadt Abiåså aan, zich niet aan die monsters te wagen. Abiåså evenwel wil niet heengaan, alvorens zich met hen te hebben gemeten.

Onder algemeene bijvalsbetuigingen treedt hij het strijdperk binnen. De Boetå's vallen hem terstond aan en de strijd is hevig; doch ook Abiåså kan, hoe krachtig hij zich ook te weer stelt, hen niet overmeesteren. De Boetå's slingeren hem als een bal van de eene zijde van 't strijdperk naar de andere, en zouden hem ten laatste hebben van kant gemaakt, waren niet Sĕmar en de twee andere volgelingen tusschen beiden gekomen, om hem uit de klauwen dier monsters te verlossen.

Sĕmar wil zijn meester overhalen om den kampstrijd op te geven, doch deze heeft er geen ooren naar. Hij wil integendeel de Boetå's op nieuw bevechten, maar niet met gewone wapens, die blijkbaar geen vat op hen hebben. De oude, wijze Sĕmar, die overal raad op weet, heeft een zeker en afdoend middel gevonden, bestaande uit een uitgeholde pompoen, waarin zich allerlei kruiderijen bevinden, die hij door Nålå-Garèng en Pétroek laat verzamelen. De gevulde pompoen geeft hij Abiåså in de hand, met den raad om de Boeta's daarmede op den kop te slaan.

Abiåså, van gemeld toovermiddel voorzien, roept de Boetå's op nieuw ten strijde op, die terstond weder komen aanstormen. Abiåså laat hen bedaard naderbij komen, en,

als hij hen onder zijn bereik heeft, slaat hij hen met de pompoen op het hoofd, waarop beiden terstond uit elkander spatten, zoodat er niets van hen overblijft, dan een plas bloed.

De beide broeders worden nu aan den Vorst Indrå Nåtå voorgesteld, die hun in overweging geeft, dat elk hunner een zijner dochters Ambalikå en Ambaliki zal huwen, terwijl hij de beslissing, wie hunner den troon van Tasikmadoe zal bestijgen, aan hen zelven overlaat. Hij zelf zou een kluizenaarsleven gaan leiden.

De broeders nemen het eerste gedeelte van 't voorstel aan, doch geen hunner durft zonder voorkennis van Sĕntanoe déwå in Tasikmadoe achterblijven. Zij verzoeken daarom de beide Koningsdochters te mogen medenemen naar Astinå, 't geen door Indrå Nåtå wordt toegestaan. Zij vertrekken daarop terstond met hun buit huiswaarts.

Hun terugweg leidt langs Talkondå, de eigenlijke verblijfplaats van Sĕntanoe déwa. Déwåbråtå geeft zijn wensch te kennen, om hier met Ambalikå te vertoeven, terwijl Abiåså met Ambaliki de reis naar Astinå voortzet.

Na eenigen tijd op Talkondå te hebben vertoefd, wil Déwåbråtå zijn reis naar Astinå vervolgen, maar hij verzoekt Ambalikå voorloopig alleen achter te blijven. Zoodra hij zijn vader den uitslag zijner zending zou hebben medegedeeld, zou hij terstond terugkomen.

Ambalikå echter weigert om alleen achter te blijven en wil met hem medegaan. Déwåbråtå tracht door bedreiging zijn vrouw te overreden om hem te gehoorzamen. Hij spant daartoe zijn boog en mikt op haar, zonder 't voornemen haar leed te doen. Maar bij de Goden was 't bepaald, dat Ambilikå door de hand van Déwåbråtå zou sterven Het gespannen koord ontglipt aan zijn vinger en Ambalikå valt doodelijk getroffen ter aarde. Haar geest echter spreekt den ontstelden berouwhebbenden echtgenoot uit de lucht toe, zeggende: dat zij zich later wel op hem wreken zal.

Na deze handeling treden beiden voor goed van het tooneel af.

Abiåså is inmiddels doorgereisd en heeft Astinå bereikt. Hij brengt verslag uit over den afloop der Sajĕmbårå, en stelt Ambaliki aan Sĕntanoe déwå en aan zijn moeder voor.

De koning betuigt zijne hooge tevredenheid over den goeden uitslag, maar vraagt hem tevens om Ambaliki af te staan aan Aståbråtå, hetgeen door Abiåså eerbiedigljk wordt inge-

willigd. Nu stelt Sĕntanoe déwå aan Abiåså voor, om ook van zijn rechten op den troon van Astinå afstand te doen, ten behoeve van Aståbråtå; doch hiertoe is Abiåså niet te bewegen. Vorst Sĕntanoe is zeer vertoornd en jaagt Abiåså weg. Op raad van zijn Pånåkawan en Mentor Sĕmar gaat hij steun zoeken bij zijn oom Maswåpati in Wiråtå, aan wien de toedracht der zaak wordt medegedeeld.

Maswåpati is ten hoogste verontwaardigd over Sĕntanoe's gedrag en gaat met Abiåså naar Astinå, ten einde Sĕntanoe déwå indachtig te maken op Doergandini's belofte aan haar eersten gemaal Pålåsårå gedaan.

Maswåpati wordt minzaam ontvangen, maar zijne vertoogen baten niet. Eindelijk stelt Sĕntanoe déwå voor, dat door een kampstrijd tusschen Abiåså en Aståbråtå zou worden uitgemaakt wie hunner den troon van Astinå zou bestijgen. Maswåpati neemt daarmede genoegen, en beide Vorstenzonen treden met moed het afgebakende strijdperk binnen. Na een hevigen strijd delft Aståbråtå het onderspit. Sĕntanoe déwå, over dezen ongunstigen afloop verstoord, verlaat zijn zetel, loopt op Abiåså toe, en overlaadt dezen met allerlei grove verwijtingen. Maswåpati, verontwaardigd over Sĕntanoe's ongepaste houding, komt terstond aansnellen, om zijn neef Abiåså in bescherming te nemen.

Van woorden komt het tot daden, en zoo ontstaat een bloedig tweegevecht tusschen de beide Vorsten, waarbij Sĕntanoe déwa overwinnaar blijft.

Terwijl Maswåpati kermende op den grond ligt, komen Abiåså en Sĕmar hem liefkozen. Maswåpati wil den strijd hervatten, al zou hij er ook 't leven bij moeten laten; maar alweder komt Sĕmar met zijn goeden raad te hulp. Hij weet, dat de Goden Pålåsårå's beschikking over den troon van Astinå hebben goedgekeurd: zij zullen derhalve niet dulden, dat Sĕntanoe déwå den rechthebbenden Abiåså op die wijze verstoot en mishandelt. Hij stelt voor, aan God Goeroe kennis te geven van het voorgevallene, en diens bemiddeling in te roepen.

Maswåpati keurt het plan goed, en verzoekt Sĕmar zelf zich met die zending te belasten. Sĕmar stijgt terstond op naar het Godenverblijf en verhaalt aan God Goeroe de geheele toedracht der zaak.

God Goeroe, vergezeld van een talrijken stoet mindere

Goden, strijkt naar beneden, om de zaak zelf te regelen. Hij begeeft zich bij Batårå Jåmådipati (den God der onderwereld) en verzoekt dezen, om Sĕntanoe déwå op te pakken en onschadelijk te maken. Jåmå dipati gehoorzaamt aan 't bevel. Hij gaat terstond op Sĕntanoe déwå af en wil dezen met geweld te lijf; doch de laatste weert zich op zóó duchtige wijze, dat zijn aanvaller 't al heel spoedig opgeeft, en snuivend weder het luchtruim kiest.

Daarop beproeven de Goden Bråmå en Indrå, bijgestaan door andere Déwå's, om den lastigen oproermaker in handen te krijgen; doch ook tegen dezen weet Sĕntanoe déwå zich zoodanig te verdedigen, dat zij ten laatste den strijd opgeven.

God Goeroe, aan wien de uitslag van de expeditie wordt medegedeeld, is zeer vertoornd, en zal zelf dien dolkop oppakken. Hij noodigt Naràdå uit, om hem te vergezellen. Te vergeefs! Beiden worden door Sĕntanoe déwå zóó duchtig geslagen, dat zij onverrichter zake weder heengaan.

Sĕmar mengt zich in 't gesprek en zegt dat Sĕntanoe in 't bezit is van een adji pamoengkas. Als hij die niet van Goeroe heeft gekregen, dan moet Yang Wĕnang van Pĕtoeng Wioe hem die hebben verleend.

Sĕmar wordt naar het verblijf van den Oppersten God op Pĕtoeng Wioe afgezonden, om aan Yang Wĕnang te berichten, op welke onwaardige wijze Sĕntanoe déwå misbruik maakt van 't hem toevertrouwde toovermiddel, ten einde zijn eigene plannen door te drijven, in strijd met de beschikkingen der Goden.

Yang Wĕnang is zeer verontwaardigd over Sĕntanoe's vermetelheid en geeft aan Sĕmar een wapen in de hand, waardoor deze den onwilligen Sĕntanoe met zekerheid zal onschadelijk maken. Het is een net-geweer, namelijk een wapen, waaruit men een net afschiet, dat zich vast om de leden van den vijand sluit en dezen alzoo geheel weerloos maakt.

Van dat goddelijke wapen voorzien, gaat Sĕmar op Sĕntanoe déwå af. Na een kleine schermutseling schiet hij het geweer op hem af, en Sĕntanoe is eindelijk gevangen.

Groote vreugde van alle kanten!

De Déwå's en Batårå's verzamelen zich, en daar verschijnt ook op eens Yang Wĕnang zelf in hun midden. De Opperste God zal recht spreken over den vermetelen Sĕntanoe déwå en over allen die in zijn zaak betrokken zijn.

Maswåpati en Abiåså, Doergandini, Aståbråtå en Ambaliki worden opgeroepen.

Sĕntanoe, benevens zijn vrouw en zoon worden veroordeeld om ter helle te gaan.

Maar Yang Wĕnang heeft verzuimd om den eerstgenoemde terstond het toovermiddel af te nemen, waardoor deze in staat is geweest, zelfs de Goden te trotseeren.

Sĕntanoe maakt van dat verzuim gebruik, om de Adji Pamoengkas over te dragen op zijn nakomelingschap. Nadat hij uit de mazen van 't net is verlost, vraagt hij voor een oogenblik uitstel van executie, 't geen hem wordt toegestaan. Eensklaps is hij verdwenen. Hij heeft zich van gedaante verwisseld en is in 't lichaam van zijn schoondochter Ambaliki gegaan, om de toover-formulier over te dragen aan 't kind, waarvan zij moeder zou worden.

Yang Wĕnang, de afwezigheid van den veroordeelde opmerkende, vraagt naar hem. Wisnoe is de eenige, die weet waar hij zich bevindt, en wordt gelast om Sĕntanoe déwå te volgen en hem de Adji Pamoengkas af te nemen, aangezien hij (Wĕnang) die wil overdragen aan diens kleinzoon, waarvan Ambaliki zwanger is. Wisnoe gehoorzaamt, doch komt te laat, want Sĕntanoe déwå heeft reeds de helft van het toover-formulier aan het foetus overgedragen. Wisnoe neemt hem evenwel de andere helft af, zonder dat Sĕntanoe zijn tegenwoordigheid opmerkt. Beiden verlaten daarop Ambaliki.

Wisnoe brengt verslag uit van zijn zending. Yang Wĕnang maakt bezwaar, dat het bewuste kind, — nu de overdracht van de Adji-Pamoengkas, zij 't ook slechts voor een gedeelte, door den weerbarstigen Sĕntanoe heeft plaats gehad, — later zeker ook misbruik zal maken van zijn bovennatuurlijke kracht. Wisnoe geeft daarom den raad, om het kind de oogen uit te steken; want in dien toestand zal hij dan toch geen kwaad kunnen doen.

Dat gebeurt ook.

Yang Wĕnang stijgt daarop weder hemelwaarts, na aan Batårå Goeroe de zorg voor de opleiding van Abiåså te hebben opgedragen, en aan Bråmå, Wisnoe en Jåmå di Pati te hebben gelast, het vonnis over de drie veroordeelden ten uitvoer te leggen. Sĕntanoe déwå wordt in de grot Tjondrå di moekå geworpen, waar hij in 't ziedende water

verdwijnt. Doergandini moest gedurende den tijd van acht jaren in den afgrond of kolk van den Oceaan, genaamd Gambérâlâjâ doorbrengen, terwijl Astâbrâtâ voor den tijd van zeven jaren wordt opgesloten in een gevangenis, waarvan de uitgang leidt naar een onmetelijke wildernis, en bewaakt door twee Boeta's, met gloeijende knodsen gewapend.

Na Yang Wĕnangs vertrek presideert God Goeroe een vergadering, waarbij de andere Goden tegenwoordig zijn, ten einde aan vorst Maswâpati te verklaren, dat hij tot vorst van 't eiland Java is uitverkoren, met last om zijn neef Abiâsâ, benevens diens kinderen en kleinkinderen met liefde te verzorgen, dewijl deze een belangrijke rol zullen te vervullen hebben in den strijd Brâtâ Joedâ.

Daarna wordt Abiâsâ toegesproken. Hem wordt opgedragen, om Ambaliki, de achtergelatene vrouw van Astâbrâtâ, tot zich te nemen en het te verwachten kind als het zijne te erkennen.

Aan den ouden, trouwen Sĕmar wordt aanbevolen, om zijn meester Abiâsâ en diens nakomelingen trouw te blijven dienen.

De vergadering zou nu uiteengaan, als op eens Narâdâ zich herinnert, dat Abiâsâ geen moedermelk geproefd heeft, en alzoo ongeschikt is om nakomelingschap te verwekken. Daarin wordt voorzien op een zeer walgelijke wijze. Daarna hoort men uit den hemel een stem, zeggende: „De nakomelingen van Abiâsâ zullen zijn de Vorsten van 't eiland Java!" Een oorverdoovend gedonder drukt het zegel op die woorden.

God Goeroe en de andere Goden nemen afscheid en keeren naar de hoogere sfeeren terug.

Met een paar kwinkslagen van Nâlâgarèng en Pétroek, om hun vreugde wegens den goeden afloop der zaak van hun meester te kennen te geven, eindigt het tooneelstuk.

Moge ons M. S. al geen groote litterarische waarde hebben, als voorbeeld van sierlijken stijl of zuiverheid van taal, toch komt het mij allezins merkwaardig voor, ook als een bijdrage tot de kennis hoe sommige Dalangs weten te fantaseeren op bekende thema's. Althans de afwijkingen in de handelingen en toestanden, door onzen dalang in dit tooneelstuk voorgesteld, van de ons bekend geworden Indische overleveringen, zoowel als van den inhoud van andere Javaansche Lakons en Wa-

jangs, zijn van dien aard, dat men die veilig als uitvloeisels zijner fantasie kan beschouwen. Vooral de afwijkingen van de bekende Javaansche Lakons, die hetzelfde onderwerp behandelen, pleiten voor die opvatting.

Ik zal 't door voorbeelden duidelijk maken.

1o. Wanneer wij de aanspraken van Abiåså op den troon van Astinå, — die tot grondslag dienen van de handelingen in ons tooneelstuk, — vergelijken met hetgeen de Indische Sage en andere Wajangs of Lakons daarvan opgeven, dan merken wij op, dat ze overeenkomen met die, opgegeven in de Lakon Palåsårå en niet met de Indische Sage, — zie bij § 6 van de Geschiedenis der Pandåwå's, door Dr. A. B. Cohen Stuart.

2o. Den dood van Ambalikå door de hand van Déwåbråtå heb ik nergens vermeld gevonden.

3o. Onze Dalang laat den held van het tooneelstuk, Abiåså, de twee Boedå's Awahmoekå en Arimoekå dooden bij gelegenheid van een Sajĕmbårå door Vorst Indrå Nåtå van Tasikmadoe aangericht, waarbij diens dochters Ambalikå en Ambaliki als prijs worden uitgeloofd. Daarop wordt de eerstgenoemde aan zijn halven broeder Déwåbråtå afgestaan en de andere aan Aståbråtå.

In de lakon „Arimoekå en Wahmoekå" heet het, dat Bismå (Déwabråtå) deze reuzen overwint, ter verkrijging van de drie dochters van Kaséndrå, Vorst van Widarbå, genaamd Ambalikå, Ambaliki en Ambahini; waarvan hij zelf één tot vrouw neemt en de twee anderen afstaat aan zijn broeders Tjitrå Pådå en Tjitrå Sénå.

Abiåså blijft hierbij geheel buiten 't spel.

Bovendien worden hier de twee reuzen voorgesteld als broeders van genoemde Koningsdochters.

Volgens de Indische overlevering is 't alweer Bisma (Déwåbråtå) die de mededingers naar de hand der drie dochters van den Vorst van Kasi, genaamd Amba, Ambika en Ambalika overwint, en twee er van als vrouwen geeft aan zijn broeder Witjitrå Wirjå, terwijl hij de derde op hare bede vrijlaat.

4o. Verder fantaseert onze Dalang op een zeer curieuse wijze op de oorzaak der blindheid van Dĕståråtå.

Volgens de evenbedoelde Lakon Wahmoekå en Arimoekå toch had Sĕntanoe zijn twee zoons Tjitrå Gådå en

Tjitrå Séna tot Kroonprinsen van Astinå verheven, met overtreding van de rechten van Abiåså, waarover Batårå Goeroe zóó vertoornd werd, dat hij de zielen dier beide Prinsen liet weghalen en in de hel werpen. Sĕntanoe, daardoor tot inkeer gebracht, liet Abiåså ontbieden en gaf hem, met de twee weduwen, die zich reeds in zwangeren staat bevonden, tevens de regeering over. Abiåså vereenigde zich met de twee Prinsessen, zonder hare bevalling af te wachten, hetgeen ten gevolge had, dat Ambålikå den blinden Destårâtå baarde, en Ambahini Pandoe en Widoerå, — de een met een scheef hoofd en de andere kreupel. Het is duidelijk, dat onze Aståbråtå dezelfde is als Tjitrå Gådå, daar beiden als de vader van den blindgeboren Dĕstårâtå worden voorgesteld.

Van Bismå's anderen broeder Tjitraséna of Witjitra Wirja (Indisch) wordt geen melding gemaakt in onze Wajang.

De Indische Sage schrijft die blindheid toe aan 't volgende:

Na den dood van den Vorst Sĕntanoe en zijn zoons Tjitrang Gada en Witjitra Wirja, bleef Bismå als eenig vertegenwoordiger van 't geslacht der Koeroe's over. En dewijl hij, als Brahmatjari, kinderloos was, kwam hij met Sĕntānoe's gemalin Doergandini overeen, om aan Wjasa (Abiåså), zoon van Palåsårå en Doergandin, (den waren rechthebbende op den troon van Astinå) op te dragen, om bij de weduwen Ambika en Ambalika van zijn laatst overleden stiefbroeder Witjitrā Wirja, nakomelingschap te verwekken.

Wjasa was daartoe bereid; maar door het strenge kluizenaarsleven was zijn uiterlijk zóó terugstootend geworden, dat Ambika met schrik de oogen voor hem sloot, — ten gevolge waarvan haar zoon Drĕta Rastra blind geboren werd.

En wat geeft nu onze Dalang als oorzaak op van de blindheid van Ambaliki's zoon? Men kan de curieuse détails in 't stuk zelf vinden.

Men ziet, de afwijkingen zijn tamelijk groot. Wie weet of niet een andere Dalang weder een andere variatie aan zijn fantasie heeft ontlokt, om de oorzaak van Destårâtå's blindheid te verklaren.

En waarom zou hij niet?

De ontwikkelde Javaan weet zeer goed, dat de Wajangverhalen geen geschiedkundige épisodes behandelen, waarbij de

waarheid der gebeurtenissen en de juiste voorstelling der handelingen hoofdvereischten zijn, maar legenden en sagen uit het Poerwå-tijdperk.

De Wajang is er ten genoegen van iedereen: de voorstelling moet dus boeiend en vermakelijk zijn.

Dat de Wajang zich blijft bewegen binnen den kring van de bekende overleveringen, is omdat die vreemde en wonder baarlijke personages en hunne handelingen het publiek boeien en aantrekken. Hij neemt derhalve tot grondslag zijner voorstelling een épisode of een fragment uit de geliefkoosde wonderverhalen, met in acht neming van de hoofdkarakters der voornaamste personages en de hoofdtrekken der groote gebeurtenissen, en gebruikt dan de vrijheid daarbij eenigzins te brodeeren. Vele Dalangs volgen trouw hetgeen zij van hun confraters hebben gezien en gehoord of zelf in Lakons gelezen; doch dit is wellicht eer een gevolg van gebrek aan geest en eigen vinding, dan uit nauwgezetheid.

Maar juist daarom acht ik de studie van de Wajangs zoo nuttig; omdat zij, behalve den rijkdom in taalvormen en eigenaardige uitdrukkingen, ons in de dichterlijke, humoristische of platte fantasiën van den Dalang den smaak van het Javaansche volk doen kennen.

Men mag bij de beoordeeling van een Wajang niet te nauwlettend zijn op ongerijmdheden of tegenstrijdigheden: die wegen bij den Dalang niet heel zwaar. Wij zouden anders kunnen wijzen o. a. op den Opper-God Yang Wĕnang, die de door hem aan Sĕntanoe déwå verleende Adji Pamoengkas willende terugnemen, daartoe niet meer in staat scheen, nadat Sĕntanoe die aan Ambaliki's zoon had overgedragen. — Voorts op zijn kortzigtigheid, door Sĕntanoe's plotselinge verdwijning niet te kunnen verklaren, terwijl de mindere Godheid Wisnoe diens verblijf kende. En zoo meer.

De tegenstrijdigheid in Sĕntanoe's gedrag, reken ik niet daaronder. Ik beschouw die integendeel als een zeer goed geréusseerde teekening van zijn trouwloos karakter, dat hij met een veroordeeling ter helle heeft moeten boeten.

Van de kracht eener Adji Pamoengkas geeft de Dalang ons een duidelijk denkbeeld door de kalme wijze waarop Sĕntanoe al zijn tegenstanders, ja, zelfs de Goden trotseert.

Aan den eenvoudigen, ouden, trouwen Sĕmar wordt een mooije rol gegeven. Deze is tegelijk dienaar en mentor voor

zijn meester. Bescheiden en eerbiedig aan den eenen kant, schroomt hij niet zijn meester terecht te wijzen en met raad en daad bij te staan, in 't volle bewustzijn van zijn hoogeren leeftijd en meerdere ondervinding. Hoe gemoedelijk en deelnemend is zijn toespraak tot Abiåså in zijn kluizenaarsverblijf. Zijn raadgevingen dragen in den regel den stempel van gezond verstand en goed oordeel. De gunstige afloop van de zaak is dan ook voornamelijk aan hem toe te schrijven.

Opmerking verdient de gemeenzame toon, dien Sĕmar jegens de Goden bezigt; — hij spreekt hen altijd in de Ngoko-taal toe; terwijl hij toont de regels van welvoegelijkheid zeer goed te kennen tegenover zijn meester en Maswåpati. Het geheele Godendom kent Sĕmar en is hem genegen.

De twee potsenmakers Nålå Garèng en Pétroek zou de Javaan niet gaarne bij de Wajang missen; hun luimige uitvallen geven hem een aangename verademing bij den ernst van 't tooneelstuk. Maar om ze goed te begrijpen en aardig te vinden, moet men natuurlijk de Javanen en hunne zeden en gewoonten goed kennen.

De kampstrijd van Abiåså met de twee Boeta's, en de curieuse wijze waarop hij de monsters verdelgt, vindt men terug in de Wajang Pandoe, door Prof. T. Roorda bewerkt. Alleen is de held hier Raden Nårå Somå, en heet de Pånåkawan, die het toovermiddel aan de hand doet, Togog. Op gelijke wijze vindt men meermalen dezelfde épisodes in verschillende Wajangs terug.

NAMEN DER OPTREDENDE PERSONEN.

Sang Yang Wĕnang of Yang Batårå Wĕnang, of Yang van Pĕtoeng Wioe, of Yang Oetipati, of Yang Pakoe Oeloen.	De opperste en hoogste God.
Batårå Goeroe, of Yang Djagad nåtå, of Yang Giri nåtå, of Yang Tjatoer-bodjå, of Nilå Kontå.	De Opper God; onder Sang Yang Wĕnang.
Batårå Wisnoemoerti. " Bråmå. " Siwå. " Indrå. Yang Rĕsi Narådå, of Yang Kanékå Poetra, (Bode van Bat. Goeroe.)	Goden (Déwå's.)
Sĕntanoe déwå.	Vorst van Talkondå, tijdelijk Vorst van Astinå.
Maswåpati of Doergandånå.	Vorst van Wiråtå.
Doergandini.	Zuster van Maswåpati. Weduwe van Pålåsårå, thans gemalin van Sĕntanoe déwå.
Raden Abiåså.	Zoon van Doergandini en haar eersten gemaal Pålåsårå, Kroonprins van Astinå.

Radèn Astå bråtå, 〃 Déwå bråtå,	Zoons van Sĕntanoe déwå en Doergandini.
〃 Arjå Sétå,	Zoon van Maswåpati.
Wèndandini,	Bediende van Sĕntanae déwå.
Indrå Nåtå.	Vorst van Tasik madoe.
Ambalikå. Ambaliki.	Dochters van Indrå nåtå.
Någå Wasésa	Vizier van Indrå nåtå.
Sĕmar. Nålå Garèng. } zoons van Pétroek. } Sĕmar.	Pånåkawans van Abiåså.
Batårå Jåmå di pati.	Een Boetå. (God der onderwereld.)
Awah moekå. Ari moekå.	Boetå's.

Boepati's, Krijgers, Hofjuffers, Volgelingen.

VERTALING.

(De Dalang spreekt:)

„Welk rijk is dat? Het is 't allleroudste ('t eerste gesticht) en overtreft tien anderen in heerlijkheid.

Hoeveel door God Giri nåtå ook moge zijn geschapen, van hetgeen onder den hemel ligt, of door de aarde wordt gedragen, er is niets dat het rijk van Astinå evenaart.

Men verhaalt dat 't een uitgestrekt en hoog land is. Het is vruchtbaar en waterrijk; al wat er geplant wordt slaagt voorspoedig. Kleeding en voedsel is er goedkoop.

Men noemt dat land: Pasirwoekir, hetgeen beteekent: strand en gebergte; want de aloen-aloen ligt aan de zee en de kraton reikt tot aan 't gebergte.

Spreken wij nu over iets anders:

Wie is hij die den naam draagt van Sĕntanoe-déwå? (Hierbij wordt Sĕntanoe déwå vóór 't scherm gebracht.) Hij is de tijdelijke vorst van Astinå."

Sĕntanoe déwå

(tot zijn gemalin Doergandini.)

Bok ratoe, ik ben voornemens het rijk van Astinå te geven aan onzen zoon Astå Bråtå, in plaats van aan Abiåså.

Doergandini.

Ik zal mij bij den wensch van Uw Majesteit nederleggen; maar, mag ik als vrouw mijn meening zeggen, dan komt 't mij beter voor, het aan Abiåså te geven. Herinnert gij u niet den last van God Djågad- Nåtå en van God Kanékå-Poetra, in tegenwoordigheid van de dertig Goden en van uw jongeren broeder, den Vorst van Wiråtå, gegeven, die mede als getuige bij de opdracht tegenwoordig was?

Sĕntanoe déwå.

Ik sta den toorn van den vierarmigen (Batårå Goeroe). Ik ben op de aarde achtergelaten, omdat ik een gunsteling

ben (van den Opper-God van Hemel en aarde). Ik ben niet bang voor God Goeroe's toorn. Van alle menschen ter wereld vrees ik er niet één. Als ik boos word en gebruik maak van mijn Adji-pamoengkas, (1) dan kan niemand mij weêrstand bieden.

Doergandini.

Naar uw believen, Heer! Wat kan ik als vrouw uitrichten? Maar dan zou ik u aanraden, om uw schoonbroeder, den Vorst van Wiråtå te ontbieden, opdat hij uw zoon Aståbråtå tot die waardigheid verheffe.

Sĕntanoe déwå.

Als dat uw wensch is, zoo zal ik terstond iemand zenden, om mijn schoonbroeder den Vorst van Wiråtå te ontbieden. (Tot Déwå-bråtå) Déwå-bråtå, ga gij uw opwachting maken bij mijn schoonbroeder den Vorst van Wiråtå. Bied Z. M. vooreerst mijn heilgroete en de betuiging mijner hoogachting aan, zoomede die van mijn gemalin. Na onze groeten te hebben overgebracht, zult ge Z. M. uitnoodigen om naar Astinå te komen, ten einde tegenwoordig te zijn bij de installatie van zijn neef Aståbråtå tot Vorst van Astinå.

Déwå-bråtå.

Als U. M. niets meer te bevelen heeft, vraag ik vergunning om te vertrekken.

Djantoeran. (2)

„Daarop gaat de Prins van Talkondå naar buiten. Hij roept al de mannelijke bedienden bijeen; hij zoekt de besten onder hen uit, en beveelt hun om met hem mede te gaan naar Wiråtå.

Déwå-bråtå.

En gij, Wèndandini, ga naar buiten, roep de krijgers op en laat hen nog heden uitrukken.

Djantoeran.

„Wèndandini gaat naar buiten en laat al de krijgers van Astinå uitrukken. Zij marcheeren snel.

Laat ons iets anders verhalen en spreken over het optreden van den Vorst van Wiråtå."

(*De melodie* Mĕnjan sétå *laat zich hooren*).

---

(1) Een machtig toovermiddel, dat hem door den Oppergod Wasésså is gegeven.

(2) Djantoeran beteekent hetgeen niet door de dram. pers., maar door den Dalang zelf gesproken wordt in beschrijvenden of verhalenden trant.

Djantoeran.

„Hier treedt de Vorst Wiråtå op. Welken naam draagt hij? Het is Vorst Maswå pati. Van de duizend is er slechts één, van de honderd geen, die hem evenaart. Hij is treurig en neerslachtig; zijn gemoed is beklemd, gelijk de maan die door een donkere wolk wordt bedekt, omdat zijn neef Abiåså zoo lang als kluizenaar in Gadjahoja verblijft.”

(*De muziek houdt op*).

Maswå pati (tot zijn zoon Sétå).

Treedt nader, Sétå, en kom hier dicht bij mij zitten. Hoe luiden de berichten omtrent uw neef Abiåså?

Sétå.

Ik hoor, dat de reden waarom uw neef Abiåså zoo lang te Gadjah ojå verblijft, is, dat hij blijkbaar verstoord is, omdat het rijk van Astinå aan Astå bråtå wordt gegeven.

Djantoeran.

„Terwijl de gebieder van Wiråtå rustig het gesprek voortzet, wordt hij plotseling gestoord door de onverwachte verschijning van den Prins van Talkondå, die, zonder zich te laten aandienen, met gedruisch binnen stormt. Hij wenkt met de hand, als teeken dat hij wenscht te worden toegelaten.”

(*De muziek speelt de* Gĕnding Ajak-ajak-an. *Nadat die opgehouden heeft:*)

Maswåpati.

Wees welkom, Radèn Bråtå! Zijt gij door mijn schoonbroeder den Panĕmbahan gezonden, dat gij zooveel gewicht hecht aan uw boodschap?

Déwå bråtå.

Ik ben gezonden door uw schoonbroeder den Vorst van Talkondå, in de eerste plaats om U. M. de heilgroeten en eerbiedbetuiging aan te bieden van Z. M. en van uwe zuster de Vorstin.

Maswå pati.

Ik neem de groete van mijn zuster eerbiedig aan.

Déwå bråtå.

Voorts wordt U. M. uitgenoodigd, om naar Astinå te komen, ten einde uw neef, mijn jongeren broeder Astå bråtå, te installeeren als Vorst van Astinå.

Djantoeran.

„Terwijl de gebieder van Wiråtå de taal van den Prins van Talkondå aanhoort, vertoont zich een uitdrukking van ontevredenheid op zijn gelaat.”

Maswåpati.

O, neen! Ik hecht mijn goedkeuring niet aan de verheffing van uw broeder Astå bråtå tot Vorst, want dat zou niet recht zijn. Bijaldien ik uitgenoodigd word, om daarvan getuige te zijn, dan wijs ik 't van de hand. Heeft de Panembahan dan de opdracht van God Gini nåtå vergeten, die uw vader beloofd heeft te zullen nakomen, namelijk om de rechten van Abiåså te handhaven? en dat die opdracht heeft plaats gehad in tegenwoordigheid van de dertig déwå's en van mij zelf, om ons borg te stellen voor de behoorlijke nakoming dier belofte? Wil uw vader echter Abiåså aanstellen tot vorst van Astinå, dan zal ik hem ten zeerste ondersteunen en wensch' ik hem alle mogelijke heil toe.

Déwå bråtå.

Ik bid u dringend om toch maar naar Astinå te gaan; want kom ik onverrichter zake terug, dan wordt 't mij ongetwijfeld ten kwade geduid.

Sétå.

Ik vraag vergunning om Déwå bråtå te mogen begroeten.

Djantoeran.

„Daarop treedt de Prins van Wiråtå, Radèn Sétå, voorwaarts. Hij is blijkbaar verstoord.”

Sétå.

Waarde neef, ik raad u aan, om maar naar huis te gaan. Zeg aan uw vader den Panĕmbahan, dat mijn doorluchtige vader niet tegenwoordig wenscht te zijn bij de verheffing van uw jongeren broeder Astå bråtå.

Déwå bråtå.

Och, kom, bemoei gij er u maar niet mede. De reden waarom ik word gezonden om uw vader over te halen om bij ons te komen, is omdat in mij vertrouwen gesteld wordt. Als mijn vader nu vertrouwen in mij stelt, en uw vader, de Vorst van Wiråtå, weigert te gaan, dan zou de Panĕmbahan immers niet weinig vertoornd op mij zijn.

Adå-ådå. (1)

„Sétå brandt van woede en wraak tot in den dood.”

Sétå.

Och, die Déwå bråtå praat er maar op los! Durft gij mijn vader iets opdringen? Zoolang Arja Sétå's armen

---

(1) Gezang van den Dalang.

niet gebroken zijn, heeft mijn vader nog wel een zoon, die u in den weg treedt (die hem verdedigt). Probeer het maar eens!

Déwå bråtå.

Die Arjå Sétå spreekt op een toon om iemand het bloed naar 't aangezicht te jagen! Waarom neemt ge zoo'n uittartende houding aan? Denkt ge dat ik bang ben? Probeer eens mij in den weg te treden, dan zal er iemand wezen, met wiens hoofd ik béngkat (1) speel.

Djantoeran.

„Paf! daar krijgt Déwå bråtå een slag in 't aangezicht, dat hij voorover op den grond tuimelt. Een oogenblik is hij bewusteloos, doch komt spoedig weer tot bezinning."

Déwå bråtå.

Zóó! Sétå, gij staat mij? Kom naar buiten, als ge waarlijk een man zijt!

Arja Sétå.

Zeer zeker kom ik met u buiten.

Djantoeran.

„De Prins van Talkondå en de Prins van Wiråtå tijgen beiden naar buiten, terwijl zij elkander met snoevende taal uittarten. De Prins van Talkondå trekt zijn kris, treedt voorwaarts en roept:"

Déwå bråtå.

Kom nader bij, Sétå, en neem je wapen in de hand. Is 't je nog niet ter oore gekomen, dat ik de zoon ben van een bovenmachtigen Panditå?

Sétå.

Gij, Déwå bråtå, al zijt ge nog zoo moedig, heldhaftig en onsterfelijk (of: ik ben even moedig, enz. als gij), en al zijt ge de zoon van een Panditå of van een duivel, dat is mij onverschillig, ik durf je toch wel aan.

Djantoeran.

„Met veel heftigheid vallen zij elkander aan; zij slaan en steken naar elkander en wenden zich in bochten, roepende: „Ik waag er mijn leven aan!" De Prins van Talkondå stoot Arja Sétå zijn kris tegen de borst, doch het wapen stuit daarop af. Raden Sétå staroogt een oogenblik van pijn, doch terstond daarop komt hij weer tot bezinning."

---

(1) Een spel, waarbij men béndå-pitten met den voet schopt.

Sétå.

Welzóó, Déwå brâtå, je kris heeft me even pijn veroorzaakt. Kom maar eens naderbij.

Déwå brâtå.

Ge houdt je goed, Sétå, en ge weerstaat mijn kris. Ontbloot je borst maar eens, dan zal ik 't nog eens doen. Durft ge?

Djantoeran.

„Daarop raken zij op nieuw handgemeen. Nadat Raden Sétå zich de borst ontbloot heeft, steekt Déwå Brâtå hem keer op keer met de kris, doch het wapen heeft er geen vat op. Daarop grijpt hij den Prins van Talkondå bij den buikgordel en geeft hem een vuistslag tegen het oor, waardoor deze over den kop tuimelt."

Sétå (op snoevenden toon.)

Al vocht jij je dood, Dewå bratå, je kunt je immers toch niet tegen mij verdedigen, als ik je mijn hand laat voelen. Kom op, val mij maar aan. Je kunt je immers toch niet met mij gelijk stellen: ik ben een strijder die overwint of sterft.

Djantoeran.

„De Prins van Talkondå is in zwijm gevallen, hij knarsetandt en braakt bloed; doch komt weer bij."

Déwå brâtå.

Nou, Sétå, je hebt een geduchte hand, dat je iemand zoo verbijsterd maakt!

Djantoeran.

„Daar worden de strijders op eens gestoord door Wèndandini, die vóór hen plat op den grond gaat zitten."

Wèndandini (tot Dewå brâtå).

Wacht even, mijn waarde Heer! veroorloof Wèndandini eerst iets te zeggen. Gij zijt door uw vader den Panĕmbahan gezonden, om den Vorst van Wirâtå uit te noodigen, en om de zaak in der minne te bespreken; en nu vecht gij er over met den Prins van Wirâtå. Later als dat ter oore komt van uwe moeder de Vorstin, dan zal H. M. zeer zeker daarover verstoord zijn. En gij zult wel aan 't kortste eindje trekken; want mocht de Vorst Maswâpati schuld hebben, dan wordt hij toch niet beknord; maar indien gij de schuldige zijt, al is 't nog zoo gering, dan zal H. M. zeker verstoord op u zijn. Neem de woorden van een dienaar wèl in overweging, waarde Heer!

Djantoeran.

„Nadat Wèndandini gesproken heeft, staat Déwå brâtå

stil en is in gepeins verzonken. Hoe meer hij over de waarschuwing nadenkt, des te meer is hij van de juistheid er van doordrongen, en wordt hij bevreesd voor de gevolgen.

Hij gaat daarop naar huis met al de krijgers van Talkondå terwijl zij onderweg onafgebroken met elkander spreken over 't gebeurde.

Laat ons verder zwijgen over de reis van den Prins van Talkondå en spreken wij over de achtergeblevenen in de hoofdstad van Astinå.

Bĕgawan Sĕntanoe déwå zit in de verhoorzaal met zijn gemalin Prinses Doergandini.„

(*De melodie* Lĕlånå *laat zich hooren.*)

Djantoeran.

„Bĕgawan Sĕntanoe déwå wacht met verlangen de terugkomst af van zijn zoon Radèn Déwå bråtå, die door hem naar Wiråtå is afgezonden. Hij heeft het gesprek met zijn gemalin nog niet geëindigd als Déwå bråta voor hem verschijnt.„

(*De muziek houdt op.*)

Sĕntanoe déwå.)

Wees welkom, Déwå bråtå.

Déwå bråtå.

Ik dank u.

Sĕntanoe déwå.

Hoe is 't afgeloopen met mijn uitnoodiging aan mijn schoonbroeder den Vorst van Wiråtå, om getuige te zijn bij de verheffing van Astå bråta tot Vorst van Astinå.

Déwå bråta.

Ik heb de zending volbracht en den Vorst van Wiråtå uitgenoodigd, om getuige te zijn bij de verheffing van uw zoon Astå bråta tot koning van 't rijk van Astinå; maar tot mijn verwondering verklaarde Z. H. er zich niet mede te kunnen vereenigen. Z. H. zeide: „Niet alleen dat ik er geen deel aan nemen wil, ik wil er zelfs niet van hooren. Ware 't echter uw jongere broeder Abiåså, dan zou ik het goedkeuren en ondersteunen.„ Zóó sprak Z. H. de Vorst van Wiråtå.

Doergandini.

Hoe is 't mogelijk, dat de Vorst van Wiråtå zóó spreekt! Maakt hij dan onderscheid in zijn genegenheid voor Astå bråtå en voor Abiåså? Beiden zijn toch evenzeer neven van hem.

Sĕntanoe déwå (tot Doergandini.)

Zeg gij maar eens hoe gij er nu over denkt, vrouw-lief! of gij vóór Astå bråtå blijft stemmen. Of gij dus op mijn hand zijt, of op die van uw broeder den Vorst van Wiråtå?

Doergandini.

Om aan uw wensch te voldoen, zal ik mij verklaren, Heer! Ik ben bevreesd voor de rampzalige gevolgen, bijaldien ik den last van God Goeroe overschreed.

Sĕntanoe déwå.

Nu goed, vrouw-lief! Als gij 't goed vindt, zal ik uw zoon Abiåså eerst een Sajĕmbårå laten bijwonen. Heeft hij eenmaal een vrouw die hem past, dan zal 't wel gemakkelijker gaan, om mijn wensch door te drijven.

Déwå bråtå, ga gij terstond naar Gadjah ojå bij uw broeder Abiåså en ga met hem de Sajĕmbarå ([1]) bijwonen in 't rijk van den overwal genaamd Tasik madoe, waarvan de Gebieder een Panditå is. Deze heeft twee dochters, waarvoor een Sajĕmbårå is aangericht. Maar pas op, dat gij de zaak niet te hoog opgeeft, zoodat Abiåså er door bevreesd wordt. Vertrek nog denzelfden dag met uw broeder Abiåså.

Déwå bråtå.

Indien U. M. niets meer te bevelen heeft, dan verzoek ik te mogen vertrekken.

Djantoeran.

„Déwå bråtå gaat in gebogen houding heen en vertrekt zonder om te zien.

Laat ons zwijgen van de reis van Déwå bråtå en spreken wij over den Prins te Gadjah-ojå, die een lichtglans om zich heen verspreidt als uitschietende stralen.”

(*De muziek speelt de melodie* Koewoeng-Koewoeng).

„Is 't werkelijk een edelman, die in Gadjah-ojå zijn kluizenaarsverblijf heeft opgeslagen? Hoe is dan de naam van dien edelman? Hij heet Abiåså. Hij is een waar edelman, met een schoon uiterlijk, van middelmatige grootte en nog jeugdigen leeftijd; wel gevormd en rank van leest. Zijn huid is donker getint en hij schittert als afgewerkt verguldsel; een stralend licht gaat van hem uit. Hij lacht zelden luidruchtig, maar glimlacht veel tegen (is toch zeer minzaam jegens) zijn drie

([1]) Een kampstrijd, waarbij gewoonlijk een vrouw als prijs voor den overwinnaar wordt uitgeloofd.

pånåkawans (bedienden), waarvan de oudste Loerah Sémar heet en de jongeren Nålå Garèng en Pétroek. Sedert geruimen tijd leeft hij in stille godsdienstige afzondering te Gadjah-ojå."

(*De muziek houdt op.*)

Abiåså.

Ga voort met uw verhaal.

Sĕmar.

Ja, Heer, vergun mij het te zeggen: wij zijn er heel slecht aan toe. Vast en zeker loopt het mis; maar ik voel mij gedrongen 't uit te spreken, Heer! Daar is nu die zaak van u: sedert zeer geruimen tijd hebt gij uw opwachting niet gemaakt bij uw vader en bij uw moeder. Overweeg de woorden wèl van uwen dienaar, Heer! Wat maakt u zoo misnoegd? Misschien is 't de onrust mijns gemoeds, bij het denkbeeld dat men wellicht uw moeder en uw vader den Panĕmbahan van Talkondå tot andere intenties jegens u mocht hebben gebracht.

Abiåså.

Hoe kunt ge zóó spreken? Gij maakt mij ongerust door uw mededeeling dat het rijk van Astinå aan mijn jongeren broeder Astå bråtå zou worden afgestaan. Of 't werkelijk een geloofwaardig bericht is, dat weet ik niet, maar gij, Sĕmar, zijt degeen, die dat praatje hebt aangebragt.

Sĕmar.

Zou 't werkelijk zóó wezen? Maar neen; 't kan niet waar zijn. Dat zou toch een misslag zijn van uw geëerden vader. Bovendien is 't ook in tegenwoordigheid van verscheidene Goden bepaald. Indien hij den last van Batårå Goeroe durft overtreden, dan zullen de Hemelsche machten 't wel weer ten goede schikken. — Zou 't waar zijn, Nålå Garèng? Hebt gij daar ook iets van vernomen?

Nålå Garèng.

Een bericht van dien aard heb ik niet vernomen, vader; maar wel heb ik gehoord, dat wij een bezoeker zullen hebben.

Pétroek.

Ja, ik heb gehoord, dat wij een bezoek zullen hebben van een voornaam persoon (een welgekleed man), die onzen Heer en meester wil oppakken. Waarom komt hij niet opdagen?

Sĕmar (tot Pétroek.)

Wel drommels! laat hen dat eens probeeren. Ik zou wel eens willen zien dat een voornaam persoon uwen Heer geweld

aandeed! Het is nog niet gebeurd (of: 't is geen gewoonte) dat een wel gekleed man naakt naar huis gaat; maar zeer zeker zal ik dien persoon onkenbaar maken, door hem met een klapperdop over 't aangezicht te krabben!

(*De muziek speelt de* Ajak-Ajakan.)

Djantoeran.

"Terwijl zij nog met elkander spreken, schrikken de drie pånåkawans op, door de plotselinge verschijning van den Prins van Talkondå, die hen uit de verte met luider stemme toeroept. De Prins van Gadjah ojå scherpt zijn blik en ziet naar hem, terwijl hij zich de hand boven 't oog houdt.

Daar de vreemdeling op een afstand is blijven staan, wenkt men hem toe om nader bij te komen. Als hij nader bij gekomen is, neemt Abiåså hem bij de hand, laat hem plaats nemen in de binnenkamer, en zet zich naast hem neder.

De edelman van Gadjahojå is ontsteld door de komst van zijn ouderen broeder van Talkondå, en denkt bij zich zelf: "Zou mijn broeder Déwå bråta door den Panĕmbahan tot mij zijn afgezonden?"

(*De muziek houdt op.*)

Abiåså.

Nog kort vóór uw komst, waarde broeder, spraken wij over u.

Déwå bråtå.

Ik dank u voor uw belangstelling. Het doel van mijn reis, waarde broeder, is vooreerst omdat ik zeer verlangend was u te zien. Ten tweede ben ik door uw ouders den Panĕmbahan en de Vorstin gezonden met de boodschap, dat gij een Sajĕmbårå zoudt gaan bijwonen in Tasik-madoe, waarvan de gebieder een Panditå is. Deze bezit twee schoone dochters, maar 't zal niet gemakkelijk zijn ze tot vrouw te krijgen, want er zijn hinderpalen te overwinnen. Hij, die bij de Sajĕmbårå (1) der Prinsessen van Tasik-madoe de overwinning behaalt, krijgt haar tot vrouw. Gij en ik worden daarheen gezonden met den last om bedoelde Sajĕmbårå bij te wonen, maar wij mogen geen enkelen Boepati medenemen.

Abiåså.

Het zij zóó; ik zal uw wensch opvolgen.

---

(1) In den Jav. tekst komt 't woord sajĕmbårå hier niet voor in de beteekenis van kampstrijd, maar van den persoon die bevochten moet worden.

Déwå bråtå.

Gij moet er geen tegenzin voor gevoelen, waarde broeder! Gij moet 't met graagte aannemen, daar gij door onzen vader er toe wordt nitgenoodigd.

Abiåså.

Ik heb er geen tegenzin in, broeder! Ik volg immers den last op. Word ik verbrijzeld, dan moge men mijn lijk en mijn afgekapte armen en beenen wegwerpen, als de Panĕmbahan 't beveelt.

Sĕmar.

Het ligt immers in 't karakter van elken edelman, om alle gevaren te trotseeren. Gij kunt u immers niet gelijk stellen met een gewoon mensch!

Dĕwå bratå.

Maar wij moeten nog heden vertrekken.

Abiåså.

Zoo als gij verkiest. Kom, Sĕmar, laten wij ons gereed maken voor de reis.

Sĕmar.

Goed; wij zullen ons gereed maken. Komt Nålå Garèng, Pétroek, maakt je gereed en kleedt je aan voor de reis. Vergeet niet de siridoos mede te nemen.

Nålå Garèng.

Wat heb ik voor kleeren aan te trekken? Iemand die gewoon is slechts een korte broek te dragen, trekt ook maar een korte broek aan. Kom, Pétroek!

Pétroek.

Ik zal de lont maar dragen.

Djantoeran.

„De beide Prinsen vertrekken van Godjah ojå."

(*De muziek speelt de* Ajak-Ajakan.)

Djantoeran.

„Zij hebben het rijk van Astinå reeds ver achter zich; zij betreden nu een vreemd grondgebied en gaan de wildernis in. De twee ridders gaan als broeders, vergezeld van de drie pånåkawans die hen op den voet volgen, namelijk Sĕmar, Nålå Garèng, die de siridoos draagt, en Pétroek, die de lont draagt.

Terwijl zij in de wildernis zijn, hooren zij onophoudelijk het gebrul en geschreeuw van wilde dieren, als: van rhinocerossen, wilde stieren, kidangs, herten. Het is een gebrul van alle kanten.

Zij slaan een zijweg in en een welriekende geur waait hun tegemoet.″

(*De melodie* Ajak ajak-an *eindigt met een zwaar akkoord.*)

Déwå bråtå.

Hoeveel dagreizen zijn wij nog van Tasik madoe verwijderd, broeder?

Abiåså.

Ik weet het niet, broeder; ik ben nog nooit daarheen geweest. Sĕmar, zijn wij naar uw gissing reeds dicht bij Tasik madoe?

Sĕmar.

Ja, Heer, wij zijn er niet ver meer van af; ongeveer één dagreis. Luister; men hoort reeds het gebulder der schietgeweren.

Djantoeran.

″Zwijgen wij verder van den tocht der beide ridders. Laat ons iets anders verhalen, en spreken van den Vorst die in Tasik madoe heerscht.

De gebieders van vijf-en-twintig rijken zijn daar bijeen, schitterend van goud en juweelen, staande voor een, door een metalen koord afgesloten, terrein.″

(*De muziek speelt de* Prang-joedå.)

″De heerschers over vijf-en-twintig rijken zijn hier vereenigd. Welke rijken zijn 't dan wel waarvan hier gesproken wordt? Het zijn de rijken van: Djohor, Spanje, Imågĕntå, Toerålåjå, Balégoeng, Ngawoe-awoe-langit, Loedakså-tĕgal, Magoeå-gongså, Siak, Siam, Gĕndoeng, Sroewoeng, Wadjak, Watoe-oerip, Bèntal, Padomasan, Atas-angin, Bawah-angin, Wandan, Tjĕmpå Kĕling, Traté, Banka-oeloe, Sokå dånå, Mĕdang-Kamoeljan.

De helft hunner hebben reeds hun krachten gemeten met de Sajembårå van de Prinsessen van Tasik madoe, maar zonder gevolg. Geen hunner heeft de volle overwinning behaald (of: geen hunner heeft de sajembårå afgemaakt, gedood). De meesten staren angstig vóór zich; alleen de Vizier Någå Wasésâ heeft zich uit het gelid begeven en kijkt bedrukt naar de Sajembårå.″

(*De muziek eindigt met een zwaar akkoord.*)

Någå Wasésâ.

Hoe nu? Is er van al die schitterende Boepati's geen die revanche durft nemen? Dáár, aan den oostkant, zie ik menschen in gelid staan; zij schitteren en blinken van pracht en maje-

steit. Als ik eens naar hen toeging om te zien wat zij verlangen. Misschien komen zij wel met hetzelfde doel als al deze Boepati's.

(*Hij gaat heen. De muziek speelt de* Srĕbĕggan.)

De Dalang klopt, ten teeken dat de muziek moet ophouden, en met den laatsten slag houdt tegelijk de muziek op.

Någå Wasésâ.

Weest welkom! Gij zijt vreemdelingen. Van waar komt gij en waar gaat gij heen? en hoe is uw naam?

Déwå brâtå.

Indien gij mijn afkomst niet kent, oudere broeder, zoo zal ik 't u zeggen: ik kom van ver; van 't rijk van Astinå op 't eiland Java, en mijn naam is Déwå brâtå.

Någå Wasésâ.

Die dáár achter, in welke betrekking staat hij tot u?

Déwå brâtå.

Hij is mijn jongere broeder.

Någå Wasésâ.

Hoe heet die jongere broeder van u?

Déwå brâtå.

Deze jongere broeder van mij heet Abiåså.

Någå Wasésâ.

Hebt gij hetzelfde doel als de Boepatis die dáár voor het strijdperk staan?

Déwå brâtå.

Ja, indien wij nog in tijds komen om aan de Sajĕmbårå deel te nemen.

Någå Wasésâ.

Wel zeker! Zie maar eens, van al die Boepatis is er geen die den strijd durft hervatten.

Abiåså.

Vergun mij vooraf u een vraag te doen: wat is eigenlijk de prijs die door den vorst van Tasik madoe wordt uitgeloofd bij de Sajĕmbåra? Ik hoop dat gij 't mij niet ten kwade zult duiden, dat ik die vraag doe.

Någå Wasésâ.

Volstrekt niet, Radèn! De wedstrijd is nog in vollen gang, en de Vorst heeft bepaald, dat degeen die de twee hier aanwezige Boetå's kan dooden, zijne twee schoone dochters tot echtgenooten zal hebben, en bovendien begiftigd worden met de helft van het rijk.

Déwå bråtå.

O, is dat de zaak? En zijn er twee Boetå's, Patih? Mag ik u verzoeken in de gelederen te laten weten, dat ik en mijn jongere broeder ten strijde zullen gaan?

Någå Wasésså.

Goed, Radèn, ik zal eerst een doortocht voor u laten maken in de gelederen.

Djantoeran.

„De vizier Någå Wasésą laat in de gelederen een doortocht maken. Hij kan zijn blikken niet afhouden van Abiåså, want de glans van dezen gelijkt op die der maan. De vizier spreekt er telkens over met zijn pånåkawans: „Jongens, — zegt hij — ziet eens naar deze twee ridders! Welke van de twee zou, naar uw meening, de overwinning behalen, als ze straks ten strijde gaan? Naar mijn oordeel zal 't wel degeen zijn, die Abiåså heet, want hij is schooner dan eenig schepsel onder ons, zijn glans gelijkt op die der maan."

Någå Wasésså.

Strijders maakt wat ruimte! Ziet, hier zijn twee ridders die het strijdperk ingaan. Juicht hen luide toe! Ziet eens naar hun krijgshaftige houding en bewegingen!

Déwå bråtå.

Hoe is 't nu, mijn jongere broeder, zult gij eerst gaan, of zal ik 't zijn?

Abiåså.

Zoo als gij wilt; ik zal wel eerst gaan.

Déwå bråtå.

Neen, laat ik maar eerst gaan, om mijn wapen te beproeven.

Sĕmar.

Tel den strijd met Boetå's maar niet te licht, Radèn; dàn springen zij vooruit en werpen zich op u, dàn weder keeren ze zich om en bijten.

Nålå Garèng.

Pétroek, ik ben wel een beetje angstig voor Déwå bråtå; ik heb hem nog nooit in gevaar gezien. Kom Pétroek, laat ons wat dichter bij 't strijdperk gaan kijken.

Pétroek.

Och, kom, Garèng! Wil jij door de boetå's verscheurd worden? Mij lusten ze toch niet.

Djantoeran.

„Dewå bråtå is reeds het strijdperk binnengetreden, tegelijk

met de twee boetå's. Hij treedt voorwaarts en roept Awahmoekå en Arimoekå toe: „Jelui ziet er uit als barongans!" Als Déwå bråtå de bewegingen der beide boetå's ziet, trekt hij fluks zijn kris. Naderbij gekomen zijnde bespringen de boetå's hem, maar zij missen hem. Hij vangt hen op en stoot hun zijn gekronkelde kris in de borst, doch het wapen stuit er op af. Terwijl hij nu naar Awahmoekå steekt, valt Arimoekå hem onverhoeds van achter aan, grijpt hem bij zijn gordel en smijt hem op den grond; daarna heft hij hem weder op en werpt hem buiten de omheining van 't strijdperk, waar hij op den grond nedervalt. Déwå bråtå heft echter het hoofd spoedig weder op, en staat op. Met wankelende schreden ([1]) treedt hij daarop terug en nadert zijn jongeren broeder Abiåså, waarna de menigte hem luidkeels uitjouwt, roepende: dat hij weggeloopen is.

Abiåså glimlacht inwendig bij 't zien van zijns ouderen broeders gedrag.

Déwå bråtå treedt op hem toe en zegt op driftigen toon."

Déwå bråtå.

Broeder, broeder, wat heeft dat weinig gescheeld! Zoo'n boetå is niet gemakkelijk te bevechten; de wapens stuiten op hen af. Als ge er tegen op ziet, is 't beter, dat we maar onverrichter zake naar huis gaan; anders loopt 't misschien nog slecht met je af. — Hoe heb ik mij gehouden?

Abiåså.

Gij hebt u dapper gekweten. Maar als gij verlangt, dat ik terug zal gaan, alvorens mij met den vijand te hebben gemeten, wat zal de menigte daar wel van zeggen?

Déwå bråtå.

Nu, gij moet 't zelf maar weten. Zijt ge er vast toe besloten, ga je gang dan maar; doch wees voorzichtig. Ik voor mij zou 't niet op me durven nemen.

Abiåså.

Met uw voorbede zal ik 't ondernemen. Ook ik zal mijn lot stellen in handen der Goden.

Déwå bråtå.

Nu, Sĕmar, uw meester moet zelf maar weten wat hij doet Blijf maar in zijn nabijheid, om hem te beschermen.

([1]) [illegible] heb ik vertaald door: „met wankelende schreden" maar de juiste verklaring kan ik er niet van geven.

Sĕmar.

Wie zou zich terug trekken? Maar of wij hem van nabij beschutten of op een afstand blijven, als men in den strijd zoo scharrelt gelijk gij deedt, dan moet men wel het onderspit delven. Komt Garèng, Pétroek, laat ons uw meester bijstaan. Misschien zullen de Goden ons helpen (of, hopen wij op de hulp der Goden).

Nâlâ Garèng.

Natuurlijk, vader, als men ten strijde gaat, kan men niet bepalen, wie de overwinning zal behalen.

Pétroek.

Och kom, Garèng! Wat praat jij over verlies of overwinning. Ga jij maar vóór, om de vrouwen te halen; velen hebben er reeds te vergeefs naar gegrepen. Aï! ik voel al de pijn in mijn ledematen.

Djantoeran.

„Abiâsâ treedt voorwaarts en gaat binnen de omheining van het strijdperk. Hij slaat zijn kleed op, zijnde een dodot parwâtâ, hij haalt zijn buikband steviger aan en brengt zijn kris naar voren. Hij is een schoon edelman, welgemaakt en rank van leest; donker en schoon van kleur.

Hij schittert, gelijk afgewerkt verguldsel; een lichtende glans straalt van hem uit. Hij wordt door de menigte toegejuicht. De Boepati's hem ziende, roepen: „Deze edelman zal wel de overwinning behalen!” Ofschoon zij hem met naijverige blikken aanstaren, is toch hun bede, dat geen andere ridder dan deze in den kampstrijd de overwinning moge behalen, en als loon daarvoor het rijk bekomen.

Zij zouden wel zijn onderdanen willen zijn.

Sakkerloot, wat een kerel! Zoo uitstekend en zoo buitengewoon schoon! Hij is de schoonste van allen!

Toen zij alzoo gesproken (of gedacht) hadden, verschenen op eens de twee boetâ's in 't strijdperk, al grijnzende en allerlei vreemde gebaren makende.

Als zij van de linkerzijde op Abiâsâ aanstormen, ontwijkt deze den aanval door een sprong naar de rechterzijde, en als zij hem rechts aanvallen, dan springt hij links uit.

Een der boetâ's valt Abiâsâ met een vaart van achteren aan, doch deze ontwijkt hem door een zijsprong, en geeft hem een vuistslag op 't hoofd, dat hij voorover op den grond tuimelt. Awahmoekâ (want deze was 't die den vuistslag kreeg) heft het hoofd weer omhoog en staat op, terwijl hij naar zijn adem zoekt.

Kort daarop stormen Arimoekå en Awahmoekå te gelijk op hem in, doch, niettegenstaande dien vereenigden aanval, deinst Abiåså niet terug. Hij houdt onverschrokken stand en is vlug in zijn bewegingen, zoodat de boetå's geen vat op hem hebben, en hun verwoede aanvallen ten laatste beginnen te verminderen.

Eensklaps echter grijpen zij Abiåså aan en slingeren hem heen en weder door de lucht. Arimoekå grijpt hem aan en slingert hem naar de andere zijde van 't strijdperk, waar hij door Awahmoekå wordt opgevangen, die hem dan weder terug werpt, waarna zij met een lans naar hem steken.

Abiåså springt ijlings op en is weer op de beenen.

Sĕmar, Nålå Garèng en Pétroek, ziende hoe hun meester door de boetå's als een speelbal wordt heen en weder geworpen, maken ruim baan tusschen de in gelederen staande toeschouwers, en dringen met geweld binnen de omheining.〃

Sĕmar.

God beware me, mijn arme meester! Nålå Garèng, kom jelui hier!

Nålå Garèng.

Hei, Pétroek! onze Heer wordt door de twee boetå's vermoord!

Djantoeran.

〃Pétroek, het tumult onder de toeschouwers ziende, en hun gejuich en geschreeuw hoorende bij 't doodsgevaar waarin zijn meester zich bevindt, dringt met geweld tusschen hen door, bindt zich de hoofddoek stijf om 't hoofd en grijpt naar zijn kris.〃

Sĕmar.

ô, Mijn meester! Gij behoeft immers geen Koningsdochter te trouwen! Gij zult nog vermoord worden! Kom, Radèn, laat ons liever maar terug gaan.

Abiåså.

Och, Sĕmar, zwijg stil, en schrei niet; gij maakt mij beschaamd voor de toeschouwers.

Sĕmar.

Ja, zeker moet ik schreijen bij alles wat mij door het hoofd gaat.

Abiåså.

Ga gij terug, bestevaâr, en zoek een of ander middel of wapen, waarmeê ik hen kan ten onder brengen; want er is

niets aan deze twee boetå's te doen, de gewone wapens hebben geen vat op hen.

Sĕmar.

Wat! steek hen eens met uw kris die gij als erfstuk hebt gekregen: die is dan toch wel giftig!

Abiåså.

Och, bestevaâr, dat helpt niet: 't is beter een afdoend middel te bezigen. Als mijn kris geen vat op hen heeft, dan word ik maar beschaamd.

Sĕmar.

Wacht eens even: hoe heeten die boetå's?

Abiåså.

De een zegt dat hij Arimoekå heet en de andere Awahmoekå.

Sĕmar.

ô, Zóó, Raden! Dat zij onkwetsbaar zijn is een gevolg hiervan, dat zij tegelijk met de nageboorte zijn ter wereld gekomen. (1) Wacht maar; daar weet ik wel wat op. Kom, Nålå Garèng, ik draag u op, om een tĕmbiloeng (2) te zoeken; voorts moet ge meêbrengen een mesje van zwart-blauwe bamboe, een klapperdop, vruchten van de Kĕsambi, kurkema, kalk en wat asch in een potscherf. En gij Pétroek, help hem een handje.

Pétroek.

Kom, Garèng, laat ons de benoodigdheden gaan zoeken. Wellicht geeft 't goede resultaten.

Djantoeran.

„De beide pånåkawans gaan het toovermiddel zoeken. Zij vinden spoedig 't geen ze noodig hebben en brengen 't terstond bij Sĕmar.„

Sĕmar.

Ziezoo, Radèn, hier is het toovermiddel dat gij bezigen moet, en dat den dood der beide boetå's zal veroorzaken. Als ge straks optreedt, houd u dan maar eerst bedaard, tot dat gij beide boetå's onder uw bereik hebt: sla hen er dan mee op het hoofd.

Abiåså.

Indien dit middel werkelijk gelukt, bestevaâr, dan zal ik er u voor beloonen. Blijf gij nu maar hier.

---

(1) Dit is een toespeling op hunne namen.

(2) Een uitgeholde pompoen.

Hei, Boetå's! Komt op en nadert, gij beiden! Heft aan uw krijgsgeschreeuw van: „overwinnen of sterven!„

Djantoeran.

„Als de beide boetå's Abiåså zien naderen, komen zij terstond het strijdperk binnen stormen. Als ware boetå's grijnzen zij en maken allerlei woeste sprongen, zoodat men hun niets kon toeroepen. Als zij naderbij gekomen zijn vallen zij Abiåså aan, en knauwen hem. Maar Radèn Abiåså verroert zich niet; hij bidt in stilte, gedachtig aan den raad van Sĕmar. Daarop spreekt hij het volgende tooverformulier uit: „Kokend water, de oceaan, gewoon water, melk, rivierwater, vruchtensap, keukenwater, koud water, vrouwenbloed, moeraswater, zout water, de ziel van het water. De Indiërs verhalen, dat de boetå's ontstaan zijn uit vier soorten van vocht. De kwaadaardige boetå's zijn ontstaan uit een rood vocht: van bloed ontstaan, keeren zij bij hun dood weder tot bloed. Die uit water zijn ontstaan keeren tot water weder. Gij zult wederkeeren tot uw oorsprong!„

Nadat hij het formulier heeft uitgesproken, slaat hij de beide boetå's met de tĕmbiloeng op 't aangezicht: Paf! en zij spatten uit elkander over den grond, en zijn weer bloed geworden, waaruit zij waren ontstaan. Abiåså grijpt de slippen van zijn gordel en veegt er zich het zweet mede af.

De aanwezige Boepati's juichen en roepen met luider stemme, dat Abiåså de overwinning heeft behaald en de beide boetå's verdelgd!

De Vizier Någå Wasésâ nadert hem, en spreekt hem, in eerbiedige houding, vleijende woorden toe."

Abiåså.

Verneder u zelf niet zoozeer, Paman, want ik ben niets meer dan gij zijt.

Någå Waséså.

God beware me, dat ik mij met u zou gelijk stellen. Gij zijt buiten twijfel zeer hoog boven mij verheven.

Djantoeran.

„Radèn Bråtå, ziende dat zijn jongere broeder de overwinning heeft behaald op de twee boetå's, dringt haastig voorwaarts, met de ellebogen zich een weg banende, ten einde Sĕmar, Nålå Garèng en Pétroek vóór te komen, die de beide ridders naar de verhoorzaal volgen. Over het binnen komen van den vizier Någå Waséså zullen wij thans nog niets zeggen.

Laat ons spreken over den vorst van Tasik madoe."

De Gĕnding rĕnjĕp laat zich hooren, waarbij de djantoeran wordt vervolgd:

"De vorst van Tasik madoe treedt op. Hij is algemeen vermaard. (1)

Hoe is toch de naam van dien vorst? Hij heet Praboe Indrå nåtå. Van de duizend vindt men er wellicht één gelijk hij: van de honderd zeker geen. Hij is een groot en machtig vorst (een wereldbeheerscher) en een Panditå.

De vorst verlangt zeer naar de twee ridders, die de beide boetå's hebben gedood. De vizier Någå Wasésâ komt binnen en geeft door gebaren te kennen dat hij wenscht te worden toegelaten."

(*De muziek versnelt en houdt daarna op.*)

Indrå Nåtå.

Treed nader! Hoe heet gij, en van waar komt gij, waarde zoon! als ik u zoo noemen mag.

Déwå bråtå.

Ik, uw onderdanige dienaar, heet eenvoudig Radèn Déwå Bråtå.

Indrå Nåtå.

En die daar achter u staat, in welke betrekking staat hij tot u?

Déwå bråtå.

Hij is mijn jongere broeder.

Indrå Nåtå.

Hoe heet hij?

Déwå bråtå.

Mijn jongere broeder heet Abiåså.

Indrå Nåtå.

Ik weet nog niet recht, wie uwer, jongelingen, mij verlost heeft van die ellendige twee boetå's?

---

(1) [illegible] heb ik op gezag van Prof. Kern vertaald door: "(bij 't) algemeen vermaard." Prof K. geeft daarvan de volg. verklaring: [illegible] moet een verbastering zijn van [illegible] Djanântara is in 't Sanskr. "onder de menschen", ongeveer 't zelfde als [illegible] "de menschen, tout le monde." Van [illegible] komt [illegible] = [illegible] = beroemd, vermaard.

Sĕmar.

Eigenlijk is 't degeen die daar achter staat, Hoogheid!

Abiåså.

Kom, wees gij nu maar stil, bestevaâr, praat gij nu niet mede.

Sĕmar.

Waarom zal ik zwijgen? Ik zal wel zeer zeker stout meepraten. Wiens gemoed zou zoo iets uitstaan?

Nålå Garèng.

Daar heb je 't al, nu wordt ge immers beknord. Wat hebt ge u ook ongevraagd in 't gesprek te mengen!

Pétroek.

Nu, ja, 't is waar, de oude wordt beknord; maar zoudt gij Radèn Déwå bråtå willen dienen? Ik zou er voor bedanken.

Indrå Nåtå.

Genoeg; twist nu maar niet langer, mijne waarden, aan u moet ik mijne belofte vervullen. Ik had beloofd, dat degeen die de twee boetå's zou dooden, tot loon daarvoor met een koningrijk zou worden begiftigd en eene koningsdochter tot vrouw zou bekomen. Gij behoeft u daarover niet moeilijk te maken, gij en uw jongere broeder, want ik heb immers nog twee ongehuwde dochters. Maar wie van u beiden als vorst over dit rijk regeeren zal, dat laat ik aan uw eigen beslissing over. Ik heb een gelofte gedaan, dat ik als kluizenaar zal gaan leven.

Déwå bråtå.

Ik dank u zeer voor uw gunstbetoon, maar ik wensch eerst mijn broeder Abiåså te raadplegen. Hoe denkt gij, broeder, over het koningschap, dat Zijn Hoogheid ons aanbiedt? Ik wil volstrekt mijn wensch niet boven den uwen stellen, want ik erken dat mijn hand den vijand niet heeft gedood.

Abiåså.

Dat is een moeilijke zaak, broeder; want wij zijn te zamen uitgezonden. Indien ik dus alleen in eer en aanzien kwam en hier achterbleef, dan zou dat zeker den Goden mishagen en den toorn van den Panĕmbahan opwekken.

Déwå bråtå.

Ik ben van hetzelfde gevoelen. Als gij u dus ook niet kunt vereenigen met het voorstel, dat een onzer als gebieder over het rijk van Tasik madoe optrede, dan zal ik het zeggen. (Tot Indrå Nåtå.) Mijn broeder kan zich niet met uw voorstel vereenigen. Wij zijn eigenlijk door onzen

Panĕmbahan van Astinå uitgezonden. Indien wij lang uitblijven, zoo zal hij ons zeker berispen. Bijaldien Uwe Majesteit er genoegen in neemt, dan verzoeken wij uwe dochters naar Astinå te mogen medenemen.

Indrå Nåtå.

Ja, juist; gij ziet de zaak goed in; en ik mag uw wensch niet tegenstreven. Alleenlijk vertrouw ik het lot uwer vrouwen aan uwe handen toe. En wat uw keuze betreft, zoo raad ik u aan, dat de oudste uwer mijn oudste dochter neme en de jongste mijn jongste dochter.

Déwå bråtå.

Indien Uwe Maj. er genoegen in neemt, dan zij 't mij vergund uw oudste dochter te bezitten; dat komt met onzen leeftijd ook het best overeen.

Gij vindt 't immers ook goed, broeder?

Abiåså.

Och, dat is goed. Ik schik mij geheel naar uw wensch.

Indrå Nåtå.

Voorts draag ik u op, wèl zorg te dragen voor mijne dochters, jongelui. Vooral gij, Abiåså, mijn jongen, wees behoedzaam in uw echtelijken omgang; wees toegevend, als uw vrouw Ambaliki in iets te kort mocht komen. Wees lankmoedig, want deze twee meisjes heb ik van klein af aan tot op hun tegenwoordigen leeftijd in alles toegegeven. Als zij nu dus van haar ouders gescheiden worden, is 't zeer wel mogelijk dat zij niet in staat zullen zijn, hare verplichtingen jegens hare echtgenooten behoorlijk na te komen. (1) Indien zij 't volstrekt niet naar uw zin maken kunnen, veroorzaakt haar dan geen lichamelijke smart, zendt haar dan maar naar Tasik madoë terug en geeft haar mij weder. Al zoudt gij daardoor ophouden mijn schoonzoon te zijn, ik zou u toch als zoodanig blijven erkennen.

Abiåså.

Ik heb volstrekt geen voornemen om haar te trouwen. Ik

---

(1) [Javanese script] misschien van [Javanese script] = heftig en [Javanese script] of [Javanese script] = spreken, zeggen. Maar [Javanese script] kan ook afgeleid zijn van [Javanese script] = een welriekende geur; en dan zou deze uitdrukking hier beteekenen: haar man dienen, volgzaam, gehoorzaam zijn, = [Javanese script] Ik meen mij altans te herinneren, deze expressie meer te hebben gehoord.

wensch alleen een djimat-paripih van haar te bezitten. Ik zal haar maken tot een voorwerp van mijn hoogste vereering.

Indrå Nåtå.

Duizend en tien-duizendwerf juich ik uw goede bedoeling toe, mijn jongen. Indien gij zoodanige voornemens hebt, dan vergezelle u mijn heilbede.

En nu, gij hofjuffers! Gaat in den kraton, roept de Prinsessen, zegt dat zij zich kleeden en zich gereed maken voor de reis en dat zij alle zaken meênemen die haar lief zijn.

Djantoeran.

„De hofjuffers verlaten ijlings de paséban in eerbiedige houding, en treden de slaapkamer der Prinsessen binnen.

Verhalen wij van de personen die zich in de voor vrouwen bestemde vertrekken bevinden. Het zijn de dochters van den Vorst van Tasik madoe. Zij zijn beiden even groot. De oudste is de Prinses Déwi Ambalikå; zij is zeer bevallig en wèl bespraakt. Haar jongere zuster heet Prinses Déwi Ambaliki. Deze heeft een lief en zachtaardig voorkomen en is zeer zedig en innemend: 't is een genoegen haar te zien.

Zij zijn genoegelijk met elkander in gesprek, als de hofjuffers ongeroepen binnen komen. Haastig vragen de beide Prinsessen naar de reden harer komst.

Ambalikå.

Met welke boodschap heeft mijn vader u gezonden, dat gij zoo haastig loopt?

Een hofjuffer.

Wij komen zoo haastig tot u, omdat uw hooggeëerde vader ons zendt, om u en uw jongere zuster te roepen, en tevens te zeggen, dat gij u kleeden moet.

Ambaliki.

Och, kom, wat zegt ge daar toch? Hoe was de woordelijke boodschap van vader?

Een hofjuffer.

Uw vader heeft niets anders gezegd, dan juist 't geen ik zoo even zeide.

Ambalikå.

Zeg mij maar eens, juffers, weet ge ook welke Boepati's op de Paséban zijn?

Een hofjuffer.

Ik heb geen enkelen Boepati op de Paséban gezien, maar wel die twee edellieden.

Ambalikå.

O, zijn dat de ridders, die de twee boetå's hebben gedood?

Een hofjuffer

Ja, uw genade, en zij zijn beide schoon; de oudste is [illegible] (1) en de jongste [illegible] (1).

Hemel, wat is u een gelukkig lot beschoren!

Ambaliki.

Pas op, ik zal je een klap geven! Wat kunnen die vrouwelijke bedienden toch een zaak vergrooten!

Ambalikå.

Kom, zusje, laten wij ons aankleeden en naar vader gaan.

Djantoeran.

„De beide Prinsessen zijn gekleed. Den haarwrong hebben zij opgemaakt op de wijze van paré-kĕrantan; haar bovenkleed is van gebloemde zijden stof; haar blanketsel is schier onzichtbaar; haar borstkleed is met rood en goud gewerkt; haar dodot is van een zijden stof, genaamd limar-katangi; hare oorsieraden zijn van de soort genaamd nåtå brongtå, voorzien van groote juweelen; zij dragen ringen van rood gesteente. Beide Koningsdochters zijn gelijk gekleed en uitgedoscht. Wanneer men ze ziet zijn ze verblindend schoon.

Zij verschijnen voor haar vader en brengen hem den voetkus.”

Indrå Nåtå.

Weest niet beangst, mijne dochters Ambalikå en Ambaliki. Ik heb u geroepen, om u mede te geven aan uwe aanstaande echtgenooten. (2)

Ambalikå, u geef ik tot vrouw aan Déwå bråtå, en Ambaliki aan Abiåså: zij zullen u medenemen naar hun woonplaats te Astinå. Weet, dat ik hun dat beloofd heb. En 't zijn geen geringe lieden; zij bezitten een groot rijk.

Ambalikå.

Wat zal ik met een man doen, vader? Ik weet nog niets af van 't huwelijksleven.

Indrå Nåtå.

Ja, mijn kind, het is een gewichtige zaak om gehuwd te

---

(1) Ik heb de juiste verklaring van deze twee woorden niet kunnen vinden. Uit de beschrijving die van Abiåså's uiterlijk gegeven is, gis ik dat die woorden beteekenen: zwaar gebouwd en rank van leest.

(2) Eigenlijk: aan personen die gij lief hebt.

zijn. Gij kunt met uw man niet zoo zonder omslag handelen als met uw vader. Aan uw man zijt ge onderdanigheid en liefderijke zorg verschuldigd.

Ambaliki.

Och, zusje, het is even goed als iemand te dienen. (1)

Indrå Nåtå.

Genoeg, mijn kinderen! Gaat beiden uw hulde brengen aan uw aanstaande echtgenooten.

Djantoeran.

„Beide Prinsessen brengen hun den voetkus en vegen hun de stof van de voeten af, — Ambalika aan Déwå bråtå en Ambaliki aan Abiåså.”

Déwå bråtå.

Indien U. M. niets meer te gelasten heeft, verzoeken wij nog heden naar huis te mogen gaan; want ongetwijfeld verlangt de vorst van Astinå zeer naar onze terugkomst.

Indrå Nåtå.

Ja, mijn kinderen, gij kunt gaan. Biedt uwen vader den Panĕmbahan van Astinå mijn heilbede aan.

Patih Nagå Wasésâ! Ga naar buiten en geef last dat het krijgsvolk uw meesteressen uitgeleide doe.

Djantoeran.

„Daarop gaan de twee Prinsen, na hun afscheidsgroet aan den Vorst te hebben gebracht, naar buiten, en vertrekken nog denzelfden dag.

De Vizier Någå Wasésâ geeft orders aan het krijgsvolk en doet mede uitgeleide aan de twee ridders.”

(*De melodie* ajak-ajakan *laat zich hooren*, *waarbij de Dalang vervolgt:*)

„Wij zullen niet uitweiden over de reis der beide ridders, die ten aanschouwe van een menigte volks vertrekken. Mannen en vrouwen, oud en jong, bieden hun langs den weg levensmiddelen aan. Het krijgsvolk opent den optocht; daarop volgt de vorstelijke draagkoets, terwijl Déwå bråtå en diens jongere broeder Abiåså op sierlijk getooide paarden zitten. De Vizier Någå Wasésâ loopt in de achterhoede.”

(*De melodie* ajak-ajakan *houdt na een versnelde beweging op.*)

---

(1) Eigenl.: „Wat ik er van begrijp is, dat wij ons moeten oefenen in het dienen.”

„Wij zullen thans verhalen van 't geen er voorvalt, als de beide ridders het kluizenaarsverblijf te Talkondå voorbijtrekken.”

Déwå bråtå.

Broeder, ga gij maar vooruit, want ik wil even de pĕrtāpan (1) te Talkondå aandoen. Mijn vrouw (letterl. uwe oudere zuster) neem ik mede, om haar met de inrichting van Talkondå bekend te maken.

Abiåså.

Zou onze vader de Panĕmbahan niet boos zijn, dat gij u hier ophoudt?

Déwå bråtå.

Wees daarover niet ongerust; want Talkondå behoort den Panĕmbahan toe, en daar hij het in langen tijd niet bezocht heeft, zoo zal er zeker veel beschadigd zijn.

Abiåså.

Goed broeder, dan zal ik wel vooruit gaan; doch blijf niet te lang weg.

Djantoeran.

„Raden Bråtå is reeds naar Talkondå opgegaan met zijn echtgenoot, die vóór hem uitloopt. Hij gaat overal met haar rond, en neemt alle daar aanwezige zaken in oogenschouw. Daarop geleidt hij haar met zoete woorden naar de madéjåså (het binnenvertrek) en haalt haar tot mingenot over. Na den bijslaap stijgen zij af naar de heldere badplaats om zich te reinigen, en na zich te hebben gewasschen en met welriekende olie ingewreven, gaan zij weder op, elkander aan de hand houdende, en zitten naast elkander neder in de pagĕlaran van Talkondå.

Déwå bråtå herinnert zich, dat hij nu al geruimen tijd zich opgehouden heeft, terwijl zijn broeder Abiåså is vooruit gegaan, en zegt tot zijn echtgenoot:”

Déwå bråtå.

Lieve, duid 't mij niet ten kwade, dat ik u hier in Talkondå alleen achterlaat. Zoodra ik den uitslag van onze reis aan mijn vader den Panĕmbahan zal hebben medegedeeld, zal ik terstond hier terug komen.

Ambalikå.

Manlief, ik wil niet hier alleen achter gelaten worden. Waarom wilt ge mij hier in Talkondå alleen achterlaten?

---

(1) Een kluizenaars-verblijf.

Déwå bråtå.

Dat doet er niet toe; volg mijn wensch nu maar. Zoo gij mij niet vertrouwt en gehoorzaamt, zal 't slecht met u afloopen.

Ambalikå.

Neen, ik wil stellig met u mede gaan. Ik wil liever sterven dan hier alleen achter blijven.

Djantoeran.

„Daarop neemt Déwå bråtå zijn boog in de hand en zet er een pijl op, om zijn vrouw schrik aan te jagen, en haar te bewegen den last van haar gemaal op te volgen. Hij spant de boog, terwijl hij de pees op en neer trekt, en dreigt er haar mede, zonder het voornemen om haar te treffen, zeggende: „Als men mijn gebod niet opvolgt, dan doe ik zóó: kijk!"

Het was echter bij de Goden bepaald, dat de Prinses Ambalikå door de hand van haar gemaal Déwå bråtå zou sterven. Terwijl hij al dreigende de pees heen en weder trekt, gehoorzaamt de boog aan het door de Goden vastgesteld besluit. Eensklaps ontglipt hem de pees: de pijl vliegt snorrend door de lucht en treft Ambalikå in de borst. Zij valt ter aarde en sterft.

Déwå bråta, ziende dat zijn vrouw gestorven is, laat zich van vertwijfeling op den grond vallen en staat weder op. Bij 't zien van zijn vrouw, die dáár zoo dood ter aarde ligt, werpt hij zich op het lijk en wil haar de voeten kussen, doch op eens is 't lijk verdwenen. Radèn Déwå bråta richt zich weder op, en staat roerloos in gedachten verzonken, toen weldra uit de hoogte een nauw hoorbare stem hem in de ooren klinkt."

De geest van Ambalikå.

Dat gij mijn leven hebt verkort duid ik u niet ten kwade; maar ik had mij immers aan niets bezondigd. Gij hebt niet veel aan mijne liefde gehecht. Nu kan ik mij niet op u wreken, maar later, als er sprake is van den oorlog van Bråtå joedå; als de vorsten met elkander krijg voeren om elkanders rijken te betwisten; als er een vorstin zal zijn, de echtgenoot van de middelste der Pandåwå's, — dan zal mijn gelofte worden volbracht.

(*„Een vreesselijk geraas en gedonder kondigt aan, dat de Goden getuigen zijn geweest van de uitgesproken gelofte."*)

Déwå bråtå.

Neen, Geliefde! Stel het niet uit: dat is te ver in 't verschiet; doe de zaak maar onmiddelijk af, wat gij ook doen wilt, om een einde aan mijn leven te maken.

De geest van Ambalikå.

Neen! Geniet eerst ten einde toe wat de wereld u te genieten geeft.

Déwå bråtå.

Och, wat geef ik om alle soorten van genot, als ik uwe liefde niet heb. Evenwel zal ik uw wensch opvolgen.

Djantoeran.

„Radèn Dewå bråtå gevoelt al meer en meer hartzeer over den dood zijner vrouw. Men kan verzekerd zijn, dat zijn verdriet zoodanig toenam, dat de onrust hem om 't harte joeg. Hij werd bevreesd voor zijn vader. Daarop bad hij dag en nacht in eerbiedig gebogen houding, dat zijn vrouw toch maar, zonder eenige bedenking, de Hemel moge deelachtig worden.

Laat ons van iets anders spreken. Verhalen wij hoe Bĕgawan Sĕntanoe déwå, die in de Pagĕlaran van Astinå met zijn gemalin gezeten is, verlangend uitziet naar de terugkomst van zijn twee zoons."

(*De Gending Gèlang laat zich hooren*).

Ziedaar Bĕgawan Sĕntanoe déwå, benevens zijn gemalin en hun zoon Radèn Aståbråtå. Terwijl Bĕgawan Sĕntanoe déwå met zijn gemalin in gesprek is, worden zij gestoord door de komst van Radèn Abiåså. Deze geeft door gebaren te kennen, dat hij wenscht te worden toegelaten, waarna hij naderbij komt en met déwi Ambaliki den voetkus brengt.

Zijn moeder bekijkt déwi Ambaliki en zegt: „Wel, dat is een beste jongen, die heeft een Koningsdochter verworven!"

(*De muziek houdt op*).

Sĕntanoe déwå.

Wees welkom, Abiåså!

Doergandin.

Ik wensch je geluk met den goeden afloop der Sajĕmbårå, mijn jongen!

Abiåså.

Ik dank u! Ik beveel mij in uw gunst aan.

Aståbråtå.

Wij spraken juist over u, broeder, toen gij kwaamt.

Abiåså.

Ik dank u, broeder, voor uw belangstelling.

Sĕntanoe déwå.

Waar is uw broeder? Ik zie Déwå bråtå niet.

Abiåså.

Uw zoon, mijn broeder Déwå bråtå, is met zijn vrouw te Talkondå achter gebleven.

Doergandini.

Hoe kan uw broeder Déwå bråtå zoo onverschillig achterblijven. Wat was zijn bedoeling er mede?

Sĕntanoe déwå.

Of hij er goede of kwade bedoelingen mede heeft, dat zullen wij wel spoedig te weten komen. Met dat al, mijn jongen, volg gij maar de bedoelingen uwer ouders.

Abiåså.

Met uw verlof. Gij hebt mij naar het rijk van Tasik madoe gezonden, om een Sajĕmbarå bij te wonen. Ik heb bij die gelegenheid twee Koningsdochters als prijs behaald, waarvan de oudste met name Ambalikå, door mijn broeder Déwå bråtå naar Talkondå is mede genomen. De jongste, met name Ambaliki, ziet gij hier voor u. Haar lot stel ik in uw hand.

Sĕntanoe déwå.

Goed mijn jongen! Dat gij een Koningsdochter verworven hebt, draagt mijne goedkeuring weg. Laat haar terstond in den kraton gaan om van kleederen te verwisselen. Om u de waarheid te zeggen, jongelief, wenschte ik dat ge mij uw Koningsdochter afstondt; ik wil haar tot vrouw geven aan uw jongeren broeder Aståbråtå.

Doergandini.

Wel zeker, sta haar maar af, mijn jongen. Voor u zal 't toch niet moeilijk zijn, om later een andere vrouw te krijgen.

Sĕmar.

Ziet ge nu wel, dat ik gelijk had? Ik had u zoo aangeraden, om er wat op te verzinnen, maar gij hebt mij niet geloofd.

Abiåså (tot Sĕnt. déwå).

Ik onderwerp mij aan uw wil.

Sĕntanoe déwå.

Zóó is 't goed, mijn jongen! Dat is waarlijk mooi van je. Gij toont dat ge wat voor je jongeren broeder over hebt. En dan wilde ik u doen weten, dat ge ook het uw aankomende rijk van Astinå aan mij moest afstaan, om het te geven aan uw broeder Aståbråtå.

Abiåså.

Wat uw verzoek betreft om den afstand van het rijk van

Astinå, ik bid u dringend het te mogen behouden; want ik heb het van mijn vader geërfd, en ik ben bevreesd voor den toorn van mijn vader die in den Hemel is.

Sĕntanoe déwå.

Zijt gij bevreesd voor uw vader die niet meer aanwezig is? dat is verkeerd. Doergandini! Uw zoon Abiåsa zegt dat hij er bezwaar in vindt, omdat hij bevreesd is voor zijn vader.

Doergandini.

Kom, je moest er maar in toestemmen, jongen! Het is maar 't best, den wensch van den Panĕmbahan op te volgen.

Abiåså.

Verschoon mij, moeder! Ik mag er volstrekt niet in toestemmen, moeder, dat mij het rijk van Astinå ontnomen wordt. Ik zou liever sterven!

Sĕntanoe déwå.

Zoo, Abiåså, gij volhardt dus in uw weigering om mijn wensch op te volgen? Gij zijt bevreesd voor afgestorven personen, en gij volgt den raad niet op van de levenden. Ik raad u aan, u van hier te verwijderen. Indien gij niet terstond vertrekt, dan zal ik u mijn overmacht doen gevoelen.

Sĕmar.

Houd u goed, Radèn! Niet toegeven, hoor! En als hij u wegjaagt, welnu, dan gaan we heen.

Pétroek.

Als Kantong (bijnaam van Pétroek zelf; eigenl. Kantong bolong) een rijk had, dat hem ontnomen werd, dan zou ik hem verdedigen en den aanrander tot stof verdelgen.

Nålå Garèng.

Wat mij betreft, ik zou van geen rijk willen weten; maar ik zou vragen de Prinses Ambaliki te behouden; dan had ik zonder moeite een slaapgenoot. Dat zou heerlijk zijn!

Pétroek.

Wel zeker; dat zou men kunnen verwachten van iemand van jou slag, die zijt als een watoe bangkong. (1) En heel schrander ben je ook niet: begrijp je dan niet, dat iemand die met veel wederwaardigheden te kampen heeft, ook een bedrukt gemoed heeft? (en derhalve geen lust heeft in mingenot?)

---

(1) ꦧꦁꦏꦺꦴꦁ is een groote kikvorsch; maar wat is een ꦮꦠꦸꦧꦁꦏꦺꦴꦁ?

Nålå Garèng.

Als ik maar op jou geleek, wat zou ik dan mooi zijn; je lijkt wel een ongevaccineerde duivel van de zeven Waringins.

Pétroek.

Ik ben waarlijk verbaasd, dien Bĕgawan Sĕntanoe-bingoeng (spotnaam) te zien! Van wien zou hij een zoon zijn? En dan die koningin! Het lijkt wel, of die zich maar steeds aan hem vastklemt. Die oude Sĕntanoe-boenglon (scheldnaam) moet wel een groote gedachte van zich hebben! (1).

Sĕmar.

Laat uw meesteres de Koningin rusten, Kantong! Dat is immers onbetamelijk; want zij is de moeder van 't eiland Java. Het is niet goed, zoo oneerbiedig over haar te spreken; licht kan je daardoor een groot onheil overkomen.

Djantoeran.

„Terwijl Abiåså wordt berispt, buigt hij het hoofd en stort tranen. Hij vertrekt zonder afscheid te nemen. Hij sluipt weg en tikt in 't voorbijgaan zijn drie pånåkawans Sĕmar, Nålå Garèng en Pétroek aan, hen wenkende om hem te volgen."

Abiåså.

Kom, Sĕmar, laat ons heengaan.

Sĕmar.

Het is toch wat erg, zooals men met mijn meester handelt. Men ontneemt hem zijn koningsdochter, en men eischt hem bovendien zijn rijk af! Komt, Nålå Garèng, Pétroek, komt, laat ons heengaan!

(*De Gĕnding Ajak-Ajakan laat zich hooren.*)

Djantoeran.

„Radèn Abiåså is reeds buiten de burcht. Hij staat besluiteloos, niet wetende waarheen hij zijne schreden zal wenden."

(*De muziek houdt op.*)

Sĕmar.

Nålå Garèng, Pétroek, hoe is uw gevoelen over 't geen ons te doen staat, na de moeilijkheid die uwen meester is overkomen?

---

(1) [illegible] Ik kan deze uitdrukking niet verklaren; maar ik meen te weten, dat zij zoo moet worden verstaan.

N å l å G a r è n g.

Wat is 't dan toch, vader? Wat is eigenlijk met onzen meester voorgevallen?

S ĕ m a r.

Och, kom! Hebt gij dan geen ooren om te hooren? De zaak van uw Heer is, dat men hem de door hem verworven Koningsdochter heeft afgenomen, en ook het rijk van A s t i n å opeischt.

P é t r o e k.

De oude T a n o e - d é w å heeft idéen van een waanzinnigen Panditå!

A b i å s å.

Wat nu, S ĕ m a r? 't is een moeilijk geval. Tot wien zal ik mijn toevlucht nemen? Wie zal mij tot steun kunnen strekken?

S ĕ m a r.

Ik weet er niets anders op, dan dat gij u wendt tot uw oom, den vorst van W i r a t å. Wellicht herinnert hij zich, dat hij getuige is geweest (van de u gedane toezegging) en dat hij dus verplicht is u bij te staan.

A b i å s å.

Misschien zal de weegschaal naar mijn moeders zijde overhellen, als hij oordeelt tusschen zijn neef en zijn eigene zuster.

S ĕ m a r.

Dat is nog zoo zeker niet. Verhaal eerst de geheele toedracht der zaak aan uw oom, den vorst van W i r a t å; en als hij dan nog zijn zuster in het gelijk stelt, ja, — dan moet ge 't aan 't lot overlaten.

A b i å s å.

Nu, kom dan maar, S ĕ m a r! Laat ons onze opwachting gaan maken bij mijn oom, den vorst van W i r å t å.

D j a n t o e r a n.

„A b i å s å vervolgt zijn reis met een onrustig gemoed; bij elken stap omziende, en in diepe overpeinzing.

Laat ons van iets anders verhalen, en spreken over den vorst van W i r å t å."

G ĕ n d i n g K e n t j a n g (*muziek*).

„Ziehier de vorst van W i r å t å. Hoe is zijn naam? Hij heet M a s w å p a t i. Terwijl hij rustig in een gesprek is gewikkeld met zijn zoon Radèn A r j a S é t å B r å t å, dien hij daartoe ontboden had, wordt hij gestoord door de komst van zijn neef Radèn A b i å s å. Hij ziet hem in de verte en wenkt

hem om nader bij te komen. Abiåså komt nader, brengt hem den voetkus, en streelt hem den hals.

(*De muziek houdt op.*)

Maswåpati.

Ga behoorlijk zitten, mijn jongen! en spreek zonder omwegen.

(tot Sĕmar). Ik zie dat uw meester tranen stort; wat is hem overkomen, Sĕmar?

Sĕmar.

Het zij mij vergund vrij uit te spreken. De reden waarom Uw Hoogheid haar neef ziet schreien en zich tot u wenden is, dat men hem onrecht aandoet.

Maswåpati.

Zoo? En wat is hem dan wel overkomen? Spreek op Sĕmar.

Sĕmar.

Ik zal aan uw last voldoen, Heer! Aanvankelijk had uw neef, bij gelegenheid van een sajembårå in Tasik madoe, — zeer ver van hier, — twee Koningsdochters veroverd, die hem beiden (door vorst Sĕntanoe déwa) zijn afgenomen, en aan diens eigene kinderen (ellendig kroost!) geschonken. Daarna vorderde hij hem het rijk van Astinå af; maar dit laatste weigerde uw neef aftestaan, waarop Sĕntanoe déwå hem berispte en op schandelijke wijze wegjoeg. Toen is uw neef terstond heen gegaan en wilde zelfs zich van kant maken. Ik heb hem toen voorgesteld, om zich tot Uw Hoogheid te wenden.

Maswåpati.

Wel zóó, wat heeft Sĕntanoe déwå zich mooi gekweten tegenover een jongen! Het gaat mijn begrip te boven. Ik weet er waarachtig geen naam aan te geven! Het rijk Astinå afvorderen? En de Vorstin zou met hem meegedaan hebben? Dan heeft zij zeker niet gedacht aån den laatsten wil van haar gemaal. Kom, mijn jongen, laat ons naar Astinå teruggaan. Ik zal uwe aanspraken op uw rijk ondersteunen. Sĕmar, maak u gereed!

Abiåså.

Als Uw Hoogheid mij haar steun toezegt, dan gaarne. Kom, Sĕmar, laat ons met den Vorst meegaan.

Djantoeran.

„Zij vertrekken terstond. De Prins Arjå Sétå gaat ook mede; hij is in de achterhoede, in de nabijheid van Abiåså.

Praboe Maswåpati heeft spoedig de reis volbracht en is

in Astinå aangekomen, alwaar hij zeer vriendschappelijk door Sĕntanoe déwå wordt ontvangen.

Laat ons van iets anders spreken. Verhalen wij van Bĕgawan Sĕntanoe déwå, die in de pagĕlaran van Astinå rustig zit te praten met zijn gemalin en zijn zoon. als hij overvallen wordt door de komst van den Vorst van Wiråtå. Sĕntanoe déwå denkt bij zich zelf: „o, Abiåså heeft zich zeker over mij beklaagd bij zijn oom."

Sĕntanoe déwå.

Wees welkom, waarde broeder! Waaraan heb ik uw onverwacht bezoek te danken?

Doergandini.

Wees gegroet, waarde broeder!

Maswåpati.

Ik dank u, waarde broeder en zuster! Ik ben hoofdzakelijk tot u gekomen, om te vernemen of 't waar is, dat gij Abiåså het rijk van Astinå hebt ontnomen?

Sĕntanoe déwå.

Ja, broeder, ik heb hem het rijk van Astinå ontnomen, om 't te geven aan uw neef Aståbråtå. Het treft heel gelukkig, dat gij hier gekomen zijt: ik wilde u verzoeken om getuige te zijn bij de installatie van uw neef Aståbråta tot vorst van Astinå.

Maswåpati.

O neen! Niet alleen dat ik er geen getuige van durf zijn; ik zou er zelfs niet bij tegenwoordig durven wezen, want ik ben bevreesd voor God Goeroe, wiens gebod (omtrent de troonsopvolging van Astinå) zeer dringend was.

Sĕntanoe déwå.

Wees gerust, broeder! Vrees niet voor 't overschrijden van Batårå Goeroe's gebod: ik neem zijn toorn voor mijn rekening.

Maswåpati.

Welnu, zoo gij den last van den Oppergod durft trotseeren en opzettelijk overschrijden, verhef gij zelf uw zoon dan maar tot Vorst. Ik voor mij weiger er deel aan te nemen.

Doergandini.

Maakt gij dan onderscheid tusschen uwe neven, broeder? Zoowel Aståbråtå als Abiåså zijn beiden immers uit mij geboren? Waarom begunstigt gij den een boven den ander?

Maswåpati.

Hoe kunt ge spreken van gunstbetoon of vóórtrekken, mijn

zuster! Aan Abiåså komt de troon rechtmatig toe. Hoe wilt ge het rijk van Astinå aan Astå bråtå geven? Is 't een erfdeel van Talkondå of van Wiråtå? Het is immers de nalatenschap van Pålåsårå? O, zuster Doergandini! Gij toont wel eene vrouw te zijn! Hebt gij vergeten dat uw vroegere gemaal u verlost heeft van de onreine kwaal waaraan gij leedt? En hebt gij u niet borg gesteld voor de uitvoering van Batårå Goera's gebod, dat het rijk van Astinå slechts tijdelijk aan den Panĕmbahan van Talkondå, uwen tegenwoordigen gemaal, zou worden toevertrouwd? Ik zou wel willen weten, zuster, welke straf u zal worden opgelegd, bij 't niet nakomen uwer belofte!

Sĕntanoe déwå.

Maswåpati, gij zijt wel vermetel tegenover mij!

Maswåpati.

Integendeel, ik ben zeer bevreesd voor u, indien gij namelijk in 't recht zijt. Maar doet gij onrecht, dan durf ik u wel aan.

Sĕntanoe déwå.

Welnu, ik zal 't aan het lot overlaten. Laat Astå bråta en Abiåså elkander bevechten: de overwinnaar krijgt het rijk van Astinå en degeen die 't onderspit delft zal gedood worden.

Maswåpati.

Ik neem er genoegen in, dat de zaak door een tweegevecht beslist worde.

Sĕmar.

Wel zeker, Praboe, neem het voorstel maar gretig aan.

Djantoeran.

„Daarop gaan zij naar buiten. De Vorst van Wiråtå gaat vooruit; hij fluistert onophoudelijk tegen zijn neef Abiåså. De kluizenaar van Talkondå (Sĕntanoe déwå) volgt hem naar buiten en blijft staan op de aloen-aloen van Astinå, vergezeld van zijn zoon Astå bråta, en gelast de tjantriks (bedienden) Noer en Windandini, om een koord te spannen voor het strijdperk. De twee tjantriks zeggen: „om u te dienen.” Zij hebben een metalen koord rondom het strijdperk gespannen en het krijgsvolk opgeroepen om de aloen-aloen rondom af te zetten, voor de helft met volk van Astinå en voor de helft met volk van Wiråtå.

Wèndandini.

Hei, volk van Talkondå, wat staat ge daar zoo rustig te kijken! Moedigt hen aan door uw geroep en gejuich, de

twee ridders die ten strijde gaan! Gij moogt niet meedoen; maar moedigt hen aan door gejuich!

Djantoeran.

„Radèn Astå bråtå, de Prins van Talkondå, is reeds het strijdperk binnen gegaan. Zijn vader is gezeten op een verhevenheid en roept: „Laat Abiåså uitkomen, dat hij terstond handgemeen worde met mijn zoon! Astå bråtå, de zoon van een machtigen Pandita zal toch wel niet het onderspit delven!”

Maswåpati.

Abiåså, mijn jongen, maak je gereed en treed het strijdperk binnen. Zie, Astå bråtå bevindt zich reeds in het strijdperk, en heeft zich reeds ten strijde uitgedoscht.

Hei, Sĕntanoe déwå, doe gij niet mee met uw uittartende taal! Sĕmar, ik laat het aan u over, Abiåså met een nuttigen raad te dienen, indien ge 't kunt.

Sĕmar.

Ja, Vorst! maar welke wetenschap zal ik hierop toepassen? Dat moeten wij aan zijn beschermer (¹) overlaten. Maar om een middel uit te vinden, ter bestijging van den berg Saptargå (²), dat leert geen bovenmenschelijke macht.

Maar dat doet er niet toe! Radèn, ga het strijdperk binnen, Sĕntanoe déwå! ik zou je aanraden, om je zoon ter zijde te laten gaan, want je toovermacht zal in rook vergaan.

En gij, Nålå Garèng, Pétroek! Misschien wilt gij met het volk van Talkondå een weddingschap aangaan: zet gerust uw hals op 't spel. Hij heeft onlangs wel twee boetå's vernield; zou hij in dezen strijd tegen een gelijke het onderspit delven? Neen, hij zal er zonder schram of stoot afkomen.

Djantoeran.

„Radèn Abiåså is reeds het strijdperk ingegaan. Hij draagt een wijde broek van groene zijden stof en een dodot van een andere soort zijden stof. Zijn buikgordel is van gebloemde zijde, en zijn oorsieraden zijn van de soort genaamd ginadjahngoeling, getooid à la Soerèngpati. Zijn haar is opgemaakt op de wijze genaamd sinoepit oerang. Hij is geblanket met een smeersel van arrowroot. Zijn kris is gestoken in een schede van tjĕndana-sari-hout, waarover een gouden

---

(¹) Met déwå wordt hier blijkbaar Abiåså's vader Pålåsårå bedoeld.

(²) Herkomst en latere verblijfplaats van Pålåsårå.

schede rijkelijk met allerlei bloemwerk gebeiteld, terwijl 't gevest van wortelhout is. Hij heeft zijn kris naar voren geschoven (1). Als men hem zoo ziet, dan gelijkt hij op een uitgedoschte bruidegom die in statie wordt rond geleid. Hij tandakt in de rondte, en gelijkt op den God Asmårå-Kåmå-noesan. Van alle kanten wordt hij met luide kreten toegejuicht. Algemeen wordt de meening uitgedrukt, dat de beide ridders, die ten strijde zullen gaan, aan elkander gewaagd zijn.

Als zij elkander genaderd zijn maken zij front voor elkander. De Prins van Talkondå kan den dreigenden blik van zijn tegenparij niet weerstaan en slaat de oogen neer. Met verwoedheid dringen zij elkander beurtelings terug of ontwijken zij elkaar. Beurtelings schoppen zij elkander met den voet, en lijden zij onder de toegebrachte slagen.

Van lieverlede echter worden de bewegingen van den Prins van Talkondå flauwer. Abiåså houdt hem de hand tegen de borst en geeft hem een geweldigen oorveeg. Paf! daar tuimelt hij op den grond. Hij wentelt zich om en om, en spuwt bloed. Een herhaald gejuich stijgt uit de menigte op. Sĕmar jouwt den strijder van Talkondå met luider stemme uit. Nålå Garèng staat op zijn hoofd van uitgelatenheid; terwijl Pétroek, om zijn vreugde te kennen te geven, zich naakt uitkleedt en zijn scrotum tusschen de handen wrijft."

Sĕmar.

Hei, volk van Talkondå, neem uw heer van daar weg! Hij ligt op den grond te wentelen, terwijl hij bloed braakt. Straks gaat hij nog dood; want de tweede klap van mijn meester is nog veel vinniger.

Djantoeran.

"Radèn Astå bråtå wordt weggedragen en buiten het strijdperk gebracht.

Bĕgawan Sĕntanoe déwå, ziende dat zijn zoon Astå bråtå, die het onderspit gedolven heeft, wordt weggedragen, stijgt onmiddelijk van de verhevenheid af, waarop hij gezeten was, springt over het gespannen koord van het strijdperk, en loopt op Abiåså toe, wien hij allerlei ongepaste en beleedigende woorden toesnauwt.

De vorst van Wiråtå, vernemende dat Sĕntanoe déwå met Abiåså twist zoekt, vergeet zich zelf van verontwaardiging.

---

(1) Ten teeken van strijdvaardigheid.

9

Hij dringt door de menigte heen, verbreekt het koord, dat om het strijdperk is gespannen en roept: „Wat? Wil Sĕntanoe déwå zich als oudere in 't geschil mengen?"

Maswåpati.

Abiåså, mijn jongen, ga heen, aan een ouderen past een oudere als tegenpartij.

Djantoeran.

„De Bagawan van Talkondå en de vorst van Wiråtå loopen op elkander toe en staan tegen elkander over."

Sĕntanoe déwå.

Wel zóó, Maswåpati, gij gaat vóór mij staan en weerstreeft mij? Gij trekt partij voor Abiåså! En gij neemt in bescherming iemand wiens vader gekreveerd is?

Maswåpati.

Zeker trek ik partij voor hem; natuurlijk neem ik hem in bescherming, want Abiåså is immers mijn neef. Gij trekt partij voor uw zoon; ik voor mijn neef. Zoo'n dwaze Panditå, hij redeneert als een kleine jongen!

Sĕntanoe déwå.

Hebt ge nog nooit gehoord, Maswåpati, dat ik een buitengemeene Panditå ben? En durft gij mijn hand weerstaan?

Maswåpati.

Hé! zou ik voor je wegloopen?

Djantoeran.

„Maswåpati krijgt een geweldigen oorveeg, die hem bedwelmd op den grond doet tuimelen."

Sĕntanoe déwå.

Sta op, Maswåpati, en val mij aan! Laat zien of wij van gelijke kracht zijn, en of ge mij kunt weerstaan. Ik zeg je, dat ik een bovenmachtige, alles trotseerende Panditå ben. Zoudt gij mij kunnen weerstaan? Zelfs de déwå's staan mij niet, als ik woedend word. Kom, sta op!

Djantoeran.

„Na geruimen tijd bewusteloos op den grond te hebben gelegen, komt Maswåpati weder bij door een zachte koelte, die hem over het gelaat heenstrijkt. Hij ontwaakt en komt tot bezinning. Hij geeft daarop Sĕntanoe déwå een krachtigen stoot tegen de borst, zoodat deze op den grond tuimelt. Sĕntanoe déwå blijft roerloos liggen en zoekt naar zijn adem. Daarop komt hij weer bij en springt ijlings op. Hij grijpt den vorst van Wiråtå aan en geeft hem een geweldigen oorveeg,

zoodat deze op den grond valt. Hij staat echter weer op en valt Sĕntanoe déwå op nieuw verwoed aan; doch wordt door dezen in de borst gegrepen, opgeheven, en in de lucht geslingerd, waarna hij weder op den grond valt. Hij heft zijn hoofd op, hijgt naar adem en braakt bloed.〃

Maswåpati.

't Is of mijn lichaam in vuur en vlam staat. O, Sĕntanoe déwå, geef mij maar terstond den genadeslag, en pijnig mij niet langer.

Djantoeran.

〃Maswåpati kruipt op handen en voeten voort en heeft geen kracht meer om op te staan.〃

Sĕntanoe déwå.

Kom, Maswåpati, ga maar heen. Ge kunt me immers toch niet weerstaan.

Maswåpati.

Och, Sĕntanoe déwå, dood mij maar metéén, want ik wil mijn nederlaag niet overleven.

Djantoeran.

〃Daarop begint de vorst van Wiråtå den strijd op nieuw; maar Sĕntanoe déwå stapt over hem heen, en als hij hem tusschen de beenen heeft, heft hij hem op en slingert hem weg, zoodat hij weder op den grond valt. De vorst van Wiråtå heft het hoofd op, knarsetandt en tracht met moeite, al wankelende, weer op de beenen te komen.

Daar ziet Sĕmár hem in dien deerniswaardigen toestand. Hij nadert hem en zegt: 〃Wacht eens even! Houd op! Hoe is 't toch, dat gij al door het onderspit delft?〃

Daarop komt ook Radèn Abiåså nader en kust hem de voeten, terwijl hij vervuld is van medelijden voor zijn oom. Schreiende zegt hij:〃

Abiåså.

Oom, laat mij in uw plaats treden. Al moet ik sterven, mijn plicht is het, dat ik mij 't eerst opoffer.

Maswåpati.

Och, mijn vriend! hoe zoudt gij 't tegen hem uithouden, als ik 't zelfs niet kan? Maar al zou hij mij tot stof vermorselen, ik zal ten einde toe zelf volharden. Meng gij u maar niet in den strijd.

Sĕmar.

Gij hebt gelijk, Praboe! Gedurende het geheele gevecht was 't of gij verlamd waart.

Maswåpati.

Juist, Sĕmar! En dat is natuurlijk, want 't is niet mogelijk tegen Sĕntanoe déwå te vechten: 't is alsof hij van vuur is.

Sĕmar.

Ja, hij is zeker vuur van binnen; want hij spuwt vuur, die Sĕntanoe déwå. Het is een geluk dat gij niet gesmolten zijt.

Maswåpati.

Maar zeg eens, Sĕmar! Welk toovermiddel bezit hij toch? Want hij heeft een bovennatuurlijke macht die me deed gruwen. Gedurende den strijd was 't mij alsof ik door gloeiende kolen geroosterd werd.

Sĕmar.

Toen hij zoo tegen u snoefde, hoorde ik hem zeggen, dat hij een adji-pamoengkas (1) bezat.

Maswåpati.

Hé, wat zou dat voor een adji-pamoengkas wezen, Sĕmar?

Sĕmar.

Ja, een adji-pamoengkas, daar is niets tegen bestand; daar kan een gewoon mensch niets tegen aanvangen. Maar ik weet er wel wat op: laat iemand naar 't Godenverblijf opstijgen, en Batårå Goeroe kennis geven, dat Sĕntanoe déwå uw neef mishandelt; want Batårå Goeroe heeft de zorg over uw neef en het rijk van Astinå aan hem toevertrouwd. En nu gaat hij hem kwalijk bejegenen; dat staat gelijk met aanmatiging tegen God Goeroe.

Maswåpati.

Wel zeker, gij hebt volkomen gelijk, Sĕmar, dat Sĕntanoe déwå zich tegen de bedoelingen van Batårå Goeroe aankant; want ik heb er hem nog aandachtig op gemaakt, dat God Goeroe het rijk van Astinå slechts tijdelijk aan hem heeft afgestaan. Weet je wat? Ga gij op naar 't Godenverblijf en vertel aan Yang oeloen, hoe Sĕntanoe déwå zich aanstelt. Gij zelf weet er alles van.

Sĕmar.

Goed! Indien gij mij toestaat naar het Godenverblijf te gaan, dan zal ik terstond vertrekken.

Nålå Garèng, Pétroek, blijft hier! Ik zal wel alleen gaan.

---

(1) Het krachtigste toovermiddel.

Djantoeran.

„Sĕmar vertrekt terstond. Zwijgen wij over de reis van Sĕmar, en laat ons spreken over de Djonggring Sĕlåkå (Paleis van Batårå Goeroe in het Godenverblijf).”

(*De muziek speelt de ramjang.*)

Djantoeran.

„Verplaatsen wij ons naar de Djonggring Selåkå. Wie zit daar in de Djonggring Sĕlåkå? Dat is de zoon van Pĕtoeng-Wioe, met name Yang Tjatoer-bodjå (de vierarmige), namelijk Batårå Goeroe. Hij voert rustig een gesprek met andere Goden over de oorzaak van de hevige bewegingen in de natuur, die men in de Soerålåjå opmerkt. Ofschoon er vele Goden in de Soerålåjå aanwezig zijn, zoo zijn toch alleen zijn oudere broeder van Paré-alas (God Narådå), Yang Kanékå Poetrå, Batårå Bråmå en Wisnoemoerti in zijn tegenwoordigheid. Zij zijn nog rustig aan 't bespreken van het onderwerp, als zij worden overvallen door de komst van Sĕmar, die, zonder zich te laten aandienen, binnenstormt.”

(*De muziek houdt op.*)

Goeroe.

Wees welkom, Sĕmar! kom nader bij!

Narådå.

Wees welkom, Sĕmar!

Sĕmar.

Ik dank u voor uw welkomstgroet, Goeroe, en u ook, Pè rod (1)!

Goeroe.

Wat is er, dat gij naar de Soerålåjå opstijgt en zonder plichtplegingen in mijn verblijf Djonggring Sĕlåkå komt?

Sĕmar.

Ja, Goeroe! Ik kom voor een belangrijke zaak. In de eerste plaats heb in lang u niet ontmoet. Voorts ben ik door den vorst van Wiråtå gezonden, om u bericht te brengen over de gedragingen van Sĕntanoe déwå. Deze had op zich genomen, de belangen te behartigen van uw beschermeling Abiåså, en daaraan voldoet hij niet. Vooreerst overtreedt hij de door u gemaakte regeling. Uw kleinzoon Abiåså had bij gelegenheid van een Sajĕmbårå een koningsdochter verworven; deze wordt hem door Sĕntanoe déwå afgevorderd en aan diens eigen

(1) Bijnaam voor Narådå, en beteekent: scheefmond.

zoon Astå bråtå geschonken. Abiåså staat de Prinses af, uit eerbied en onderdanigheid voor zijn stiefvader. Toen vorderde Sĕntanoe déwå hem ook het rijk van Astinå af; maar daartoe wilde Abiåså zijn toestemming niet geven; waarop hij hem uit Astinå wegjoeg.

Ik ben bij u gekomen, om u van het voorgevallene kennis te geven.

Gij hebt vroeger uw kleinzoon Abiåså, zoowel als het rijk van Astinå, aan de zorg van Sĕntanoe déwå toevertrouwd, en nu schendt hij zijn belofte op trouwlooze wijze.

Hoe is uw oordeel over zoodanige handelwijze?

Goeroe.

Wel zóó, Sĕmar, gedraagt Sĕntanoe déwå zich op die wijze? En heeft niemand hem op zijn gelofte aandachtig gemaakt? En heeft Maswåpati vergeten, dat hij als getuige daarbij is tegenwoordig geweest?

Sĕmar.

Wel zeker, Goeroe, heeft Maswåpati 't hem onder het oog gebracht: dat heeft juist aanleiding gegeven tot een hevigen strijd, omdat Sĕntanoe déwå 't niet van hem hooren wilde.

Goeroe.

Kom, Narådå, maak u gereed voor de reis, en neem al de Goden mede. Ik wil er zelf heengaan.

Narådå.

Goed Goeroe! Ik zal alles gereed maken voor de reis. Sĕntanoe déwå is blijkbaar een dolkop!

Djantoeran.

„Yang Girinåtå verlaat Djonggring-sĕlåkå, terwijl Yang Naråtå last geeft, dat de negen Hoofd goden de andere déwå's zullen aanvoeren. Al de gezamenlijke déwå's rukken uit, en gaan met Yang Girinåtå mede. Als 't geluid van een zwaren regen klinkt in de verte hun geschater. Zij dalen neder naar 't aardrijk.

Waarheen is 't doel der reis? Zij gaan naar Batårå Jåmå dipati. (1) Deze is van nature een Boetå en verstaat de kunst om de zielen der menschen weg te rukken.

(Hier schijnen een paar regels te zijn weggevallen, houdende den last van Goeroe aan Jåmå dipata, wat deze te doen heeft; want terstond volgt:)

---

(1) De God der onderwereld.

Eensklaps staat Jåmå vóór Sĕntanoe déwå, zonder dat iemand gezien heeft, van waar hij kwam. Sĕntanoe déwå schrikt bij het zien van een boetå, die plotseling vóór hem verschijnt.»

Sĕntanoe déwå.

Hé! wat is dat voor een incarnatie, die zoo op eens voor mij verschijnt?

Jåmå dipati.

Ik ben een déwå.

Sĕntanoe déwå.

Zóó! Ben jij een déwå? Hoe heet je en wat wil je, dat je daar zoo bliksemend en dreigend voor mij staat?

Jåmå dipati.

Ik ben Batårå Jåmå dipati. Weet, dat ik door Yang Oeloen ben uitgezonden om jou op te pakken en meê te nemen.

Sĕntanoe déwå.

Ha! dat is zeker tengevolge van een aantijging van Maswåpati. Welnu, Jåmå dipati! Gij hebt in last om mij op te pakken en mij mee te nemen, — al kwamen al de déwå's van de Soerålajå te zamen mij halen, dan zou ik nog niet blikken of blozen.

Jåmå dipati.

Wel, die Sĕntanoe déwå is een brutale kerel!

Djantoeran.

»Jåmå dipati stormt met geweld op Sĕntanoe déwå los; maar deze weert den aanval af, door hem met de eene hand tegen de borst te duwen, en geeft zijn tegenpartij een geweldigen slag op 't aangezicht, waardoor Jåmå dipati omtuimelt. Als deze weer tot bezinning komt, vliegt hij snuivend het luchtruim in. Zie, hij is bang voor Sĕntanoe déwå! Deze heeft dan ook een kwaadaardige hand!

Niet lang daarna verschijnt Bråmå, vergezeld van Indrå en vele déwå's. Zij vallen Sĕntanoe gezamenlijk aan; maar deze wordt er niet door in verlegenheid gebracht, en slaat alle aanvallen moedig af.

Ten laatste geven de déwå's den strijd op en stijgen in de lucht; zij zijn machteloos tegenover den toorn van Sĕntanoe déwå.

Zij geven van 't voorgevallene kennis aan Yang Girinåtå, die aanvankelijk den last tot het oppakken van Sĕntanoe déwå gegeven had. Yang Djagad Nåtå is zeer vertoornd,

en noodigt Yang Rĕsi Narådå uit, om met hem mede te gaan. „Zooals gij beveelt" — is 't antwoord van Narådå."

Narådå.

Goeroe, wees voorzichtig; acht het niet te licht. Uwe onderdanen zijn allen reeds uiteengegaan. Ik ben zoo vrij u er aandachtig op te maken.

Goeroe.

Och, kom, Narådå! Welk gevaar zou er voor mij in zijn, om Sĕntanoe déwå op te pakken.

Djantoeran.

„Yang Girinåtå strijkt door de lucht naar beneden en grijpt Sĕntanoe déwå bij 't hoofd; doch deze grijpt Batårå Goeroe heel handig om de middel en geeft hem een slag op de borst, zoodat hij op den grond valt. Batårå Goeroe richt zich weder op, staat een oogenblik stil, en pakt toen Sĕntanoe déwå op nieuw aan. Rĕsi Narådå springt bij; Sĕntanoe déwå is in geenen deele vervaard voor twee tegenstanders. Hij duwt hen beide omver, zoo dat zij ruggelings op den grond vallen. Batårå Goeroe en Rĕsi Narådå vliegen de lucht in."

Goeroe.

Gij hebt gelijk, Narådå! die Sĕntanoe déwå is geen gewoon persoon; daar steekt wat achter. Zijn lichaam geeft een gloed af, als glimmende klapperdop-kolen.

Narådå.

Ik heb u zoo even immers gewaarschuwd. Hij ontleent zijn kracht niet uit zich zelf.

Goeroe.

Sĕmar, kom gauw hier!

Sĕmar.

Hoe is 't nu, Goeroe. Zijt gij allen weggeloopen?

Goeroe.

Het is bepaald geen gemakkelijke taak, om Sĕntanoe déwå te overrompelen, hij is geen katje om zonder handschoenen aan te pakken. Toen ik hem oppakken wilde, is hij mij ontglipt, en hem kwetsen dat ging ook niet.

Sĕmar.

Gij zijt de eenige niet die uw vingers aan hem gebrand hebt: met Maswåpati ging het evenzoo. Hij zegt, dat hij voor al de déwå's te zamen niet bang is. Hij gloeit als vuur. Hij snoefde er op, dat hij een adji-pamoengkas bezit; van wien heeft hij die?

Goeroe.

O, die heeft hij van Yang Oeloen van Pětoeng Wioe. [1]

Sĕmar.

O, maar hoe is 't mogelijk, dat Wĕnang een adji-pamoengkas geeft aan zoo'n dolzinnigen Panditå!

Goeroe.

Nu dat zoo is, Sĕmar, nu moest gij maar eens opgaan naar Pĕtoeng Wioe en aan Yang Pakoe Oeloen kennis geven van de gedragingen van Sĕntanoe déwå, en hoe hij onschuldige menschen leed aandoet.

Sĕmar.

Indien gij 't goed vindt, zal ik naar het Godenverblijf Pĕtoeng Wioe opstijgen.

Djantoeran.

„Loerah Oedå råjå (bijnaam van Sĕmar) vertrekt terstond. Hij doorklieft de lucht met een vaart zóó snel dat het er van weêrlicht.

Laat ons nu verhalen van 't Godenverblijf op Pĕtoeng Wioe."

(*De muziek speelt de* Gĕnding Koetang).

„Wie is hij, die zich in 't Godenverblijf op Pĕtoeng Wioe bevindt? Het is Batårå Sang Yang Wĕnang. Hij is juist in gepeins verzonken over de oorzaak van 't gewoel op 't aardrijk als Sĕmar, zonder zich te laten aandienen, komt aanstormen.

(*De muziek houdt op.*)

Sang Yang Wĕnang.

Wees welkom, Sĕmar! Welke belangrijke boodschap hebt ge, dat ge zoo haastig naar hier komt?

Sĕmar.

Ik dank u voor uw welkomstgroet, Wĕnang! De reden van mijn komst (of het doel mijner reis) is vooreerst omdat ik u in lang niet ontmoet heb, en zeer verlangend was u te zien. Voorts: ik besef dat gij de stamvader zijt van de bewoners der aarde, en dat aan u is toevertrouwd de zorg over al hetgeen beneden 's winds (onder den hemel) is. Nu is er een sterveling die een bovennatuurlijke kracht bezit en niet erkent door de Goden geschapen te zijn.

---

[1] Oeloen en Wĕnang zijn bijnamen van Goeroe zelf; hier wordt echter Yang Wasésa, den Oppersten God, bedoeld.

Sang Yang Wĕnang.

Hé, wie is die persoon Sĕmar, die zulke prétenties heeft?

Sĕmar.

Wel, Sĕntanoe déwa. Wie heeft hem in 't leven geroepen, Wĕnang? Uw zoon Goeroe zegt, dat hij hem niet geschapen heeft. En wie heeft hem voorts de adji-pamoengkas gegeven? Uw zoon Goeroe ontkent, hem die te hebben verleend.

Sang Yang Wĕnang.

Wacht eens even! Als je me naar Sĕntanoe déwå vraagt, dien heb ik geschapen. Ik begrijp dus wel, dat Goeroe het niet heeft erkend. Weet dan, Sĕmar, dat ik hem gemaakt heb van een afzetsel van den wandaroe-boom. En de adji-pamoengkas gaf ik hem, omdat ik hem wilde maken tot den stamvader van 't eiland Java.

Sĕmar.

Ja, maar hij maakt er misbruik van, door onschuldige menschen te mishandelen, tot dat zij er zelfs het leven bij laten. Uw kleinzoon Pålåsårå heeft één zoon nagelaten, met name Abiåså. Gij kent zelf ook den oorsprong van die zaak, Wĕnang. Gij weet zelf immers hoe die zaak van den aanvang af zich heeft toegedragen.

Sang Yang Wĕnang.

Ja, je behoeft me dat niet te vertellen. Ik ken de geheele toedracht der geschiedenis van Pålåsårå en van Sĕntanoe déwå. (1)

Sĕmar.

En hoe is thans uwe bedoeling, Wĕnang? Hoe hebt ge die adi-pamoengkas kunnen geven aan zoo'n dolzinnigen (of aanmatigenden) Panditå, die er menschen mede ongelukkig maakt, en zelfs zich verzet tegen de déwå's.

S. Y. Wĕnang.

Zóó, Sĕmar! Is dat de zaak? Dáár, neem mijn net-geweer meê, schiet er maar mede op Sĕntanoe déwå. Ik geef je daartoe mijn volmacht.

---

(1) [illegible] kan hier de beteekenis hebben van: *met*, *en*, zoowel als van: *strijd*, *tegenstand*. Voor het laatste geval zou deze zin moeten luiden: »Ik ken de toedracht (den oorsprong) van den strijd tusschen Pålåsårå en Sĕntanoe déwå« — doelende op hetgeen in de Wajang Pålåsårå is verhaald.

Sĕmar.

Is dit een net-geweer? Wat moet daarmeê gebeuren?

S. Y. Wĕnang.

Weet dan, Sĕmar, dat de net-pijl is gemaakt van den klĕpoe-dewandaroe-boom, en dat honderd-duizend Widâdari's er aan gewerkt hebben, om er het koord voor te maken, (waarvan de mazen geknoopt zijn). Ik geef 't je mede omdat dit wapen van dezelfde grondstof is gemaakt als Sĕntanoe déwå. Hiermede zult ge hem ongetwijfeld onschadelijk maken.

Sĕmar.

Goed, Wĕnang! Ik zal dat ding medenemen, maar gaat gij zelf niet meê om er bij tegenwoordig te zijn?

S. Y. Wĕnang.

Zeker, Sĕmar! Ik zal Sĕntanoe déwå straffen voor zijn ongeoorloofde handelingen.

Djantoeran.

„Loerah Sĕmar vertrekt 't eerst. Daarna verlaat Yang Batårå Wĕnang zijn verblijf op Pĕtoeng Wioe. Gelijk een bliksemschicht doorkleeft hij de lucht, terwijl hij naar omlaag afdaalt.

Sĕmar is op de aarde nedergekomen, en begeeft zich naar de plaats waar Sĕntanoe déwa zich bevindt. Na eenigen tijd heen en weer te hebben geloopen vindt hij Sĕntanoe déwå en staat plotseling vóór hem."

Sĕntanoe déwå.

Hé, Sĕmar! ben jij 't? Wat wil je van me? Jij hebt je nooit tevoren tegen mij durven verzetten!

Sĕmar.

Ja! maar nu durf ik wèl; want ik heb vergunning gekregen om je te bevechten. Weet dan, Sĕntanoe déwå, dat ik van Sang Yang Wĕnang in last heb om je op te pakken.

Sĕntanoe déwå (*spottend*).

Tot zelfs de oudjes doen ook al meê!

Sĕmar.

Wat praat jij van oudjes? Vóór dat je moêr er was, was ik er al!

Sĕntanoe déwå.

Goed! Kom maar; pak me maar!

Djantoeran.

„Sĕmar valt hem aan, maar Sĕntanoe déwå geeft hem een geweldigen oorveeg, zoodat hij op den grond rolt. Hij komt

echter weer bij en staat op; maar op nieuw krijgt hij een slag op het hoofd, zoodat hij van pijn zich het hoofd vasthoudt (of: knijpt)."

Sĕmar.

Die Sĕntanoe déwå! hij slaat iemand maar zóo ongemanierd op 't hoofd, dat men er hoofdpijn van krijgt. Hij is bepaald venijnig en valsch, die smeerlap (hoerekind!) Geen wonder dat de déwå's hem niet aan kunnen!

Sĕntanoe déwå.

Pak me maar aan, Sĕmar! Wat wou jij mijn hand kunnen weerstaan? Zelfs Bàtårå Goeroe moet voor mij wijken! Komaan Sĕmar! Kom maar nader bij, dan sla ik je tot stof!

Sĕmar.

Wel zeker, Tanoe-Boenglon! (*scheldnaam*) Al zou jij geheel in vuur en vlam staan, dan zal je me nu toch niet ontsnappen. Kijk maar eens even, wat ik hier in mijn hand heb?

Djantoeran.

"Sĕmår stormt weer op hem in, en terwijl Sĕntanoe déwå den aanval met zijn borst afweert, schiet hij het netgeweer op hem af. Paf! En het net sluit zich kronkelend om Sĕntanoe déwå heen, die daardoor geheel in elkander gekromd wordt. Sĕmar bespot en belacht hem op luiden en tierenden toon: "Kom aan Sĕntanoe-Edan! (*scheldnaam*). Wring je nu maar los! Déwå's! Goeroe! Pérod! Komt allen hier! Nålå Garèng, Pétroek! Ik heb Sĕntanoe déwå gevangen!"

Al de déwå's komen, luidkeels jubelend, naar de plaats, waar Sĕntanoe déwå in elkander gedoken zit, zonder zich te kunnen bewegen. Nålå Garèng en Pétroek loopen om 't hardst, om er 't eerst te zijn. Nålå Garèng geeft Sĕntanoe déwå een schop op Chineesche wijze, terwijl Pétroek hem in den hals watert."

Sĕmar.

Genoeg! Genoeg! Gaat maar eerst ter zijde. Hoeveel déwå's heeft hij al een lesje gegeven! Zoo'n dolzinnige panditå!

Djantoeran.

"De déwå's en Båtårå's komen bijéén. Sang Youug Wĕnang gaat bliksemsnel door het luchtruim en staat plotseling op de aarde. Kalm en bedaard beveelt hij Sĕmar om ter zijde te gaan."

Sĕmar.

Goed Wĕnang! De straf over Sĕntanoe déwå laat ik aan u over.

S. Y Wĕnang.

Nilåkontå! ([1]) Laat Narådå Maswåpati en uw kleinzoon Abiåså aanzeggen om voor mij te verschijnen.

Yang Goeroe.

Maswåpati en Abiåså zijn reeds hier aanwezig.

S. Y. Wenang.

Zoomede de vrouw van Sĕntanoe déwå, benevens zijn zoon en zijn schoondochter; laat die ook oproepen.

Maswåpati.

Die zijn allen ook reeds aanwezig.

S. Y. Wĕnang.

Goeroe! zeg aan Sĕntanoe déwå, dat ik hem, benevens zijn vrouw en zijn zoon, alle drie te zamen, veroordeel om ter helle te gaan.

Goeroe.

Sĕntanoe déwå! Gij hebt den zegen die op u rustte verbeurd door het niet nakomen uwer belofte. Gij zijt mitsdien veroordeeld, benevens uw vrouw en uw zoon Aståbråtå, (om ter helle te gaan.)

Sĕntanoe déwå.

Ik onderwerp mij aan mijn vonnis, maar ik verzoek, mij een uitstel van executie toe te staan.

Goeroe.

Goed, maar slechts een oogenblik!

Djantoeran.

„Begawan Sĕntanoe déwå maakt zich terstond onzichtbaar, en incarneert zich in zijn schoondochter. Geen van de déwå's had 't opgemerkt."

S. Y. Wĕnang.

Nilåkontå! Weet gij waar de ziel (de persoon) van Sĕntanoe déwå is?

Goeroe.

Neen!

S. Y. Wĕnang.

Narådå! Hebt gij hem ook gezien?

([1]) Blauwhals, bijn. van Bat. Goeroe.

Nårådå.

Neen, ik weet 't ook niet.

S. Y. Wĕnang.

Wisnoe! Weet gij het?

Wisnoe.

Ja, ik weet het wèl!

S. Y. Wĕnang.

Nu goed; luister! Achtervolg hem, en neem hem de Adji-pamoengkas af; want die wil ik overdragen aan zijn kleinzoon, waarvan zijn schoondochter thans zwanger is.

Wisnoe.

Ik zal aan uw last voldoen, oppermachtige!

Djantoeran.

„Batåroe Wisnoe begeeft zich bij Sĕntanoe déwå in de baarmoeder van Ambaliki.

Inmiddels draagt Sĕntanoe déwå vlug de Adji-pamoengkas over op het foetus, niet wetende dat Batårå Wisnoe achter hem staat. Toen hij pas de helft van 't daarbij behoorend onderricht had afgedaan, werd hem de andere helft door Wisnoe afgenomen. Nadat het onderricht is afgeloopen, verlaat hij Ambalikå, terwijl Wisnoe achter blijft. Deze, ziende dat het foetus reeds een menschelijke gedaante heeft aangenomen, denkt bij zich zelf: „Hoe zal ik nu doen? Als ik het foetus vernietig, terwijl 't reeds een menschelijke gedaante heeft, zal 't mij zeker ten kwade geduid worden door den Opper-God. Ik zal er maar liever eerst kennis van geven aan Yang Oetipati.

Daarop verlaat Wisnoe Ambaliki en geeft van zijn bevinding kennis aan S. Y. Wĕnang."

S. Y. Wĕnang.

Wel, Wisnoe! Hebt ge Sĕntanoe déwå de Adji-pamoengkas afgenomen, vóór dat hij zelf die aan zijn kleinzoon had overgedragen? (geïnstrueerd).

Wisnoe.

Ik heb slechts de helft kunnen machtig worden; — de andere helft had hij reeds aan het foetus overgedragen.

S. Y. Wĕnang.

En hebt gij 't foetus maar niet in eens te niet gedaan?

Wisnoe.

Neen, want deze jongen moet in de Bråtå Joedå een groote rol spelen. Zijn afstammelingen moeten aan den strijd

duchtig meedoen. Indien hij vernietigd werd, zoo zou hij aan zijn bestemming niet kunnen beantwoorden.

S. Y. Wĕnang.

Als dat zoo is, Wisnoe, dan zal hij later zijn grootvader overtreffen.

Wisnoe.

Indien U. M. 't goedvindt, zal ik hem de oogen vernietigen. Al overtreft hij dan zijn grootvader in macht, dan kan hij toch geen kwaad doen (dan behoeft men hem toch niet te vreezen).

S. Y. Wĕnang.

Ja, dat is goed. Steek gij dat foetus de oogen maar uit.

Wisnoe.

Ik heb uw last volbracht en 't foetus in den schoot der moeder de oogen uitgestoken.

S. Y. Wĕnang.

Nilåkantå! Gij moet mij uw zoon Wisnoe-moerti afstaan. Ik wil hem naar 't aardrijk doen nederdalen. Ik vertrouw hem alles wat beneden 's winds is toe, — om op de wereld de zaden te doen gedijen en alle onreinheid te verwijderen, en om te heerschen over de geluks- en ongeluks-sterren der grooten en aanzienlijken.

Goeroe.

Aan uw wensch zal worden voldaan. Niet alleen mijn zoon Wisnoe-moerti, al ware 't dat het mij zelf gold, ik zou mij onderwerpen aan uw bevel.

S. Y. Wĕnang.

Goed, Goeroe! Hier zijn de Poesåkå's van het Godenverblijf op Pĕtoeng Wioe: eerstens de Lajang kalimah oesådå (geschreven formulier tegen alle kwalen en ziekten), ten tweede de Poesåkå djamoes, en ten derde de Sĕndjåtå moerdaging (wapentuig van Abiåså en Yoedistirå).

Geef deze drie zaken aan Maswåpati, maar niet anders dan om ze te bewaren; want zij zijn bestemd voor Abiåså en diens afstammelingen, die vermaard zullen zijn als heerschers over de Pandåwå's. Voor dezen zijn deze Poesåkå's bestemd.

Goeroe.

Uw bevel zal worden opgevolgd.

S. Y. Wĕnang.

En nu, Goeroe! Blijf gij hier; ik keer terug naar mijn verblijf. Ik laat het onderricht van uw kleinzoon Abiåså,

betreffende de door hem te volgen gedragslijn aan uw zorg over. Vermeerder zijn kennis omtrent datgene wat hij nog niet weet, en verbeter zijn verkeerde inzichten en opvattingen.

En gij, Bråmå, Wisnoe en Jåmådipati! Neemt gij die drie personen mede met hunne lichamen.

Jåmådipati.

Om u te dienen, Heer!

Djantoeran.

„De opperste der Goden verdwijnt en keert terug naar zijn verblijf op Pĕtoeng Wioe. Batårå Bråmå, Wisnoe en Jåmådipati brengen Sĕntanoe déwå met vrouw en zoon weg.

Als zij hen met een ruk naar de hoogere sfeeren hebben opgehaald, brengen zij Sĕntanoe déwå in de grot Tjondrå di moekå, (1) alwaar hij terstond verdwijnt. Doergandini brengen zij in den afgrond Gambirålåjå (2). En waar is nu Gambirå låjå? Die bevindt zich onder de Djonggring Selåkå. Dáár moet zij acht jaren lang vertoeven. Astå bråtå, eindelijk, wordt voor den tijd van zeven jaren in een gevangenis opgesloten, waarvan de deur (uitgang) leidt naar een onmetelijke wildernis. Dáár wordt hij bewaakt door een Boetå, met name Batårå Tjikårå Balé oepåtrå, (3) die gewapend is met een knods van gloeiend ijzer.

Na de voltrekking van 't vonnis doet zich een hevig gebulder hooren in de Soerålajå.

Laat ons nu spreken van Batårå Goeroe en Narådå en de andere Goden, die zijn achtergebleven om aan Abiåså en Maswåpati de geheimnissen te openbaren.

Vorst Maswåpati en Abiåså worden ontboden om voor hen te verschijnen."

Goeroe.

Doergandånå (Maswåpati)! gij zijt nu définitief verheven tot vorst van 't eiland Java. Verzorg met liefde uw neef Abiåså, hem, zijn kinderen, klein- en achterkleinkinderen; want gij zult

---

(1) Hel der Boedhisten, waar men in ziedend water wordt gedompeld.

(2) Een krocht in den Oceaan.

(3) Het is niet duidelijk, of hier één of twee personen bedoeld worden: Tjikårå Bålå is de naam van een poortwachter van 't paleis van Batårå Goeroe.

den strijd Brâtâ Joedâ zelfs nog beleven. Ontvang ook hierbij het geschenk van den oppergod van Pĕtoeng Wioe, met namen: de Poesâkâ djamoes, de Lajang Kalimah-Oesâdâ en het wapentuig moerdaging. Wees op uw hoede! Zoodra uw achterkleinzoons de heerschers zullen zijn over de Pandâwâ's, geef ze hun dan terstond over. Handel er niet mede gelijk uw voorganger deed. Maswâpati! let wèl, dat gij mijn opdracht behoorlijk nakomt.

Maswâpati.

Ik zal uwe bevelen opvolgen. Moge ik ongelukkig worden, bijaldien ik de opdracht van den Oppergod niet nakome.

Goeroe.

En gij, Abiâsâ, mijn jongen! neem de weduwe van Astâ brâtâ onder uw hoede. Maar heb geen gemeenschap met Ambaliki, opdat de vrucht van haren schoot onvermengd blijve. Als zij gebaard zal hebben, laat 't dan voor de wereld een geheim wezen (dat Astâ brâtâ er de vader van is); maar erken het kind als het uwe.

Abiâsâ.

Om u te dienen, Heer! De gunst van den Oppergod stel ik op den hoogsten prijs.

Goeroe.

Gij Sĕmar! Wijd al uw zorg aan Abiâsâ, en verlaat hem niet, noch zijne kinderen en kleinkinderen.

Sĕmar.

Ja, Goeroe! Met uw zegen hoop ik mijn plicht te doen.

Narâdâ.

Maar zeg eens, Goeroe! Abiâsâ heeft nimmer moedermelk geproefd: hij heeft dus geen zaad voor zijn nakomelingschap.

Goeroe.

Dat is ook waar, Narâdâ! Ik had dat vergeten; hoe moet dat nu?

Narâdâ.

Wel, Goeroe! Geef hem maar wat semen; maar 't moet van u zelf zijn.

Djantoeran.

„Batârâ Goeroe........... en het semen ontlast zich. Men vangt het in een juweelen kopje op en geeft 't aan Abiâsâ, die het haastig aanneemt en opdrinkt. Hemel en aarde geven daarover hun bijval te kennen door hoorbare uiting van de woorden: „Nu is het beslist, dat de nakomelingen van Abiâsâ

GEDRUKT BIJ